

LĪKSMĪBAS ZIZLIS

* LĪKSMĪBAS ZIZLIS

**LĪKSMĪBAS
ZIZLIS**

RAIMONDA DZIESMU GRĀMATA

1989

spodrinājusimūs tautas garamantas, palīdzējusit autai izdzīvot. Ļoti gribas ticēt, ka grāmata "LĪKSMĪBAS ZIZLIS" kalpos cēļajam mērķim — mudināt cilvēkus dziedāt, viest prieku un liksmi sirdīs un dvēselēs, atjaunot ticību savam spēkam, rosinot garu jauniem darbiem savas Tēvzemes labā.

Šajā grāmatā ir 250 dziesmas. Lai varētu tās dziedāt klavieru vai ģitāras pavadijumā, visām dziesmām norādīti harmoniju apzīmējumi. Īpaši domāts par to, lai nevienam no dziedātājiem nebūtu grūti dziedāt, lai dziesmu neuzsāktu pārāk augstu vai pārāk zemu. Krājumā nav ietvertas ne Ziemassvētku dziesmas, ne Jāņudienas ligo dziesmas, ne arī patriotiskās dziesmas, kuras ievietotas dažādos citos krājumos.

Satura rādītāja pamatā ir dziesmas nosaukums, dažkārt — dziesmu pirmie vārdi. Teksta un mūzikas autoru vārdi pievienoti, izmantojot iepriekšējos izdevumos publicēto izziņas materiālu. Ja dziesmas dziedās, tās ieies tautā un gandarījumu gūs kā dzejnieks, tā komponists, taču jau iepriekš jāatvainojas, ka krājumā ne visām dziesmām norādīts komponista vai dzejnieka vārds.

Ļoti gribas ticēt, ka tiks dziedātas visās šai krājumā ietvertās dziesmas — no pirmās līdz pēdējai. Nekas nebūtu nožēlojamāks par to, ja šī grāmata gulētu grāmatplauktā nelietota.

Šis grāmatas tapšanā un īstenošanā par vērtīgiem padomiem un praktisku palīdzību jāpateicas Richardam Skultem, Astrīdai Bukai un Mārai Bukai. Bez viņu palīdzības grāmatas nodošana izdevniecībai vēl ilgi būtu kavējusies. Melodijas un vārdi ievietoti krājumā, vadoties no manas personīgās pieredzes, dzirdētā un dziedātā, nepretendējot uz dziesmu tekstu vai melodijas absolūtu precizitāti, oriģināla pareizību. Es arī uzņemos personīgu atbildību par varbūtējām kļūdām vārdos, melodijā, harmoniju apzīmējumā vai citādi. Cerams, ka šī grāmata un tajā ievietotās dziesmas turpinās ciešāk tuvināt un vienot latviešus trimdā un dzimtenē, taču vislielākais un nozīmīgākais grāmatas uzdevums — pieburt liksmības garu tās lietotājiem.

Lai plaukst, skan un ligo mūsu dziesmas tautas atmodas laikā Latvijā!
Lai "LĪKSMĪBAS ZIZLIS" kļūst par nepieciešamu rokasgrāmatu ikkatrā ģimenē pilsētas mūros, ikkatrā lauku sētā. Lai dziesmas no šīs grāmatas dzied skolnieki, studenti, korporeļi. Laitāsskandē jaunatne, vidējā un vecākā paaudze.

Smelsimies spēku vienotā dziesmā no "LĪKSMĪBAS ZIZLA"! Dziedāsim tā, lai lokās mežu gali, lai balstiņas pāri skan!

Dziedāsim! Dziedāsim jauni un veci. Dziedāsim! Lūk, "LĪKSMĪBAS ZIZLIS" jau pacelts! DZIEDĀSIM!

Raimonds Matisons

1993.

AIJĀ

I

I. Tomsons
B. Skulte

F Am Gm A F Gm
Klu-sē ko-ki, klu-sē lauks, Klu-sē tā-lie

Bb C7 F Bb F Dm
si-li, Ai-jā, ma-na dzim-te-ne,

Gm F Dm C F Bb
Me-ži, me-ži zi-li. Ai-jā, ma-na

Dm Bb F C7 F
dzim-te-ne, Me-ži, me-ži zi-li.

Strauja krāce vilņi sviež,
Sirds vai vēl ko gaida?
Skumji ievas aizsmaržo,
Nav man tava smaida.

Klusē kalni, klusē lauks,
Klusē tālie sili.
Tālu mana dzimtene,
Meži, meži zili.

Nu zied puķes, putni dzied,
Atkal brīva zeme.
Tālu mana dzimtene,
Tuvu, reizē tuvu.

AIJĀ, ANCĪT, AIJĀ

Tautas dziesma

Em G

Ai-jā, An-cīt, ai-jā, Sal-dā mie-dzi-ņā,

Em Am B7 Em

Mā-siņ' te-vi šū-pos Vieg-lām ro-ci-ņām.

Augs trejādas avis
 Manam Ancīšam,
 Strup un garausītes
 Sprogainītes ar.

Trejiem zirgiem brauca
 Tavās krustībās.
 Dievs, dod Ancīšami
 Sešiem zirgiem braukt.

Tautas dziesma

Ai- jā žū- žū lā- ča bēr- ni ai- jā žū - žū,
 Pe-kai-nā-mi kā-ji-ņā-mi žū----- žū.

Tēvs aizgāja bišu kāpti,
 Māte ogu palasīti;

Tēvs pārnesa medus podu,
 Māte ogu vācelīti.

Tas mazami bērniņami
 Par mierīgu gulēšanu.

Kas vilkam, kas lāčami
 Mežā kāra šūpulīti?

Lieli vīri izauguši
 Nešūpoti, neauklēti.

AIZ EZERA BALTI BĒRZI

Tautas dziesma

G D

Aiz e-ze-ra bal-ti bēr-zi sid-ra-bi-ņa

G

la-pi-ņām Vai, vai, vai, vai,

D G

vai, vai, va-i vai, sid-ra-bi-ņa la-pi-ņām

Tur aizveda mūs māsiņu
Sudrabiņa kalējam.

Viena pate man māsiņa,
To aizveda tautiņās.

Mana paša līgaviņa
Negrib manim mutes dot.

Iešu pāri ezerami,
Ņemšu, kura mutes dod.

AIZ KALNIŅA DŪMI

5

Tautas dziesma

D A

Aiz ka-al-ni-ņa-a dū-mi-i kū-pa,

D A D

Kas tos dū-mus kū-pi-nāj'? Nu ti-ik tā,

A

tim-ba-ka, tai-va-ka, ti-dl-ri-di-rā,

D A D

Kas tos dū-mus kū-pi-nāj'?

Seskis dara alutiņu,
Tas tos dūmus kūpināj'.

Krupīt's nesa ūdentiņu
Sakumpušu muguriņ'.

Krupīt's prasa : "Vai ir gana?"
Seskis saka : "Vēl vajag !"

Pieci graudi, sešas mucas,
Kas par brangu alutiņ!

Salds kā medus, auksts kā ledus,
Ak tu Dieva dāvaniņ!

Melnais kurmis alu dzēra,
Vēderiņu braucīdams.

AIZ UPĪTES ES UZAUGU

Tautas dziesma

F C F
Aiz u- pī- tes es uz- au- gu, pār u- pī- ti

C F
man' aiz- ve- da, Aiz u- pī- tes es uz- au- gu,

Bb F C F
pār u- pī- ti man' aiz- ved'.

Pantiem 4., 6., 8. Dm Am Dm
4. Nāc, mā- si- ņa at- pā- ka- ļi

Am Dm
sa- va tē- va sē- ti- ņā- i, nāc, mā- si- ņa

Gm Dm Bb A7 Dm
at- pā- ka- a- ļi sa- va tē- va sē- ti- ņā.

Paliek mani bāleļiņi
Aiz upītes raudādami - raudādam'.

Sauc bāliņi, met ar roku,
Nāc māsiņa atpakaļi - atpakaļ.

Nāc māsiņa atpakaļi,
Savā tēva sētiņāi - sētiņā.

Es neiešu bāleliņi,
Barga tava līgaviņa - līgaviņ'.

Nāc māsiņa atpakaļi,
Rāšu savu līgaviņu - līgaviņ'.

Nāc māsiņa atpakaļi
Pie saviemi bāliņiem - bāliņiem.

Es neiešu bāleliņi,
Vai tu sauci, vai nesauci - nesauc'.

Man pašai līdzī auga
Labas zemes arājiņis - arājiņš.

Tas paņēma manu pūru,
Mana pūra atslēdziņu - atslēdziņ'.

AIZ UPĪTES JĒRI BRĒCA

Tautas dziesma

Aiz u- pī- tes jē- ri brē- ca ve- ci pui- ši
ga- vi- lēj' rai rai - rai - rai rai - rai - rai
ve- ci pui- ši ga- vi- lēj'.

Jēri brēca smalka siena,
Veci puiši jaunas meit's.

Jēri siena gan dabūja,
Puiši meitas nedabūj'.

Vai, Dieviņi, jaunas meitas,
Kur liksim vecus puiš'?

Sasiesimi kūlīšosi,
Liksīm ārdos kaltēties.

E. Zāļīte

Em B

Ak, cik gai-ši nak-tī u-guns mirdz, Ak, cik

Em

nak-tī il-gu pil-na sirds At-mi-

Am Em Am

ņas kā bi-tes sīc un dzeļ, Viss kas

B B7 Em

aiz-mirsts gal-vu aug-šup ceļ

Gribētos man putniem līdzī skriet,
 Reizē gaviļēt un as'ras liet.
 Kamdēļ skats tavš gaišais dziļi tumst,
 Kamdēļ sirds kā sēru vītols skumst?

Tik daudz puķu zemes dārzos zied,
 Tik daudz putnu debess tālēs dzied.
 Tik daudz balsu tevi liksmot sauc,
 Tik daudz siržu milā pretī trauc.

AK, VAI CIK ŽĒL

E

Tās pu-ķī-tes ar zi-liem

zie-diem, Tās sauc par ne-aiz-mir-stu-

B

lēm. Tās pu-ķī-tes ar zi-liem

E

zie-diem, Tās sauc par ne-aiz-mir-stu-lēm.

Piedziedājums:

Ak, vai cik žēl, ak, vai cik žēl,
Ka tevi mīlēju par vēl.

Tās meitenes ar zilām acīm,
Tās sauc par neaizmirstamām.

Ja gribi sasniegt kalna galu,
Tad neplūc puķes ielejā.

Ja gribi istu mīlestību,
Tad mīlē vienu vienīgi.

Tās rozes ir gan brīnumjaukas,
Bet tikai gaužam dzēlīgas.

Tā mīlestība ir gan skaista,
Bet tikai nepastāvīga.

Tās puķītes ar ziliem ziediem
Ir sen jau, sen jau vītušas.

Tās meitenes ar zilām acīm,
Ir sen jau, sen jau vīlušas.

Ak ve-cā bur-šu grez-nī-ba, kur
 aiz-stei-dzies tik drī-zi? Jau aiz-gā-ju-si
 jau-nī-ba tik āt-ri un tik drī-zi. Par
 vel-ti ap-kārt lū--ko-jos, un pa-gā-ju-šo
 at--ce-ros. O, je-rum, je-rum, je--rum, o,
 quae mu-ta-tio re-rum. O, re-rum.

Tik putekļi klāj deķeli,
 Un vakaros viss klusu,
 Jau rūsa aplāj rapieri -
 Drīz jāiet būs uz dusu.
 Un komeršdziesmas jautrajās
 Uz visiem laikiem zudušas.
 O, jerum, jerum, jerum,
 O, quae mutatio rerum.

Bet vienu sirds vēl cieņā tur,
Līdz kamēr beigs tā pukstēt.
Tas goda prāts lai ir visur,
Kas mūsu garu valda!
Tik čaumala vien zudusi,
Vēl palicis mums kodols cēls.
Lai cieši kopā turam,
Lai cieši kopā turam!

ALUS EZERIŅŠ TO SKAIDRO ŪDEN' NEJAUCIET

Tautas dziesma

Kaut bū- tu mū - su ze- mī- te Viens
 a- lus e- ze- riņš ! Kaut bū- tu mū - su
 ze- mī- te Viens a- lus e- ze- riņš !

Tad es kā mazais asariņš
Tur iekšā peldētu.

Bet kur ir tādi ezeri,
Tur nelgas krodznieki.

Bez graša nedod lāsīti,
Kaut tu vai noslāpsti.

Bet ja tev lats ir kabatā,
Tad dzer kaut noslīci.

TO SKAIDRO ŪDEN' NEJAUCIET

To skaidro ūden' nejauciet,
Kas tek caur lilijām.

Tos šķīstos ziedus neplūciet,
Kas zied iekš sirsniņas.

Ar meitenīti špāsēdams
To viss nebildini.

Jo vēlāk projām aiziedams
To gauži sāpini.

Gan dažreiz raudas nobeidzas,
Un miers ar' sirdī kļūst,

Bet allaž tā viss neveicas -
Un sirds aiz sāpēm lūzt.

ALUTIŅI VECAIS BRĀLI

Tautas dziesma

A-lu-ti-ņi ve-cais brā-li, Tu par ma-ni
 ve-cā-kai-si, A-lu-ti-ņi, ve-cais brā-li,
 Tu par ma-ni ve-cā-kais

Es piedzimu, tev atradu,
 Es nomiršu, tu paliksi.

Alutiņi, stiprais brāli,
 Tu par mani stiprākais.

Tu varēji vīrus gāzti,
 Mucai spundi ārā spert!

Tu gulēji mucīņāi
 Es pa spundi lūkojos.

Cik es tevi kustināju,
 Tik tu mani lustināji.

Pirms izvadi savus viesus
 Pēc' nogāzi saiminieku

Tautas dziesma

Ap-seg-lo-ju mel-nu kui-li, ai, mel-nu
 kui-li, un aiz-jā-ju uz kro-dzi-ņu,
 ai-jā, uz kro-dziņ'.

Krodzeniece brīnījās, ai, brīnījās,
 Kam tas tādīs kumeliņš, aijā, kumeliņš.

Tas puisīša kumeliņš, ai, ...
 Kas naudiņu žvadināja, aijā, ...

Es uzgāju augstu kalnu, ai, ...
 Meitas dziedī, govīs māva, aijā, ...

Meitas dziedī jaunu puisu, ai, ...
 Govīs māva zaļu zāļu, aijā, ...

Govīs zāļu gan dabūja, ai, ...
 Meitas puisu nedabūja, aijā, ...

Es uzgāju otru kalnu, ai, ...
 Puisī dziedī, zirgi zviedza, aijā, ...

Puiši dziedī jaunu meitu, ai, ...
Zirgi zviedza tīru auzu, aijā,...

Puiši meitu gan dabūja, ai, ...
Zirgi auzu nedabūja, aijā,...

ARDIEVU RĪGAS VĒRMAŅ' SILS

19

Ar-die-vu Rī-gas sir-mais Vēr-man' sils.

Ar-die-vu jau-kais kro-dziņš, Dzin-tar-pils!

Ja šo-dien grū-ti jums, būs ka-sē

iz-trū-kums, Jo mū-su ce-la mēr-ki

tā-lāk aiz-ved mūs. Jā šo-dien mūs.

Ardievu Rīgas tilti, Daugava,
 Jau pretīm laistās Vidzem's šoseja.
 Viens grūdiens, paleciens, jo smaržo lauku siens,
 Un ja vēl gāzi dos, var gadīties vēl piens.

Un tā mēs traucam vēl pusnaktī,
 Rūc motors, laistās spožie lukturi.
 Ja velns par šoferi, tad es par kurbuli,
 Tā lieta iet, tik vaj'g mazlietiņ spiest.

Ir jauki paradīzē ēdenē,
 Vēl jaukāk zaļumballē Enzelē.
 No kausa dzirkstošā, no grēka ābola,
 No visa visa kā, mēs mazliet baudījām.

Kam sieva mājās nikni lamājās,
Tam zaļumballē netrūkst itnekas -
Tur latvju meitenes, tiem laiku pakavēs,
Un vecais bufetnieks tiem slāpes remdinās.

Kam stīvas kājas, ārsti nepalīdz!
Tam jānāk šeit uz zaļum balli līdz,
Tad sauc, lai būda rūc, lai notrīc loga rūts,
Kas katram gadījās, tas to nu spiež pie krūts!

ATCERIES MEITENĪT

21

G D

At-ce-ries mei-te-nīt, birz-ta-lu klu-so,

G

At-ce-ries strau-tu kur ti-kā-mies mēs!

D

At-ce-ries o-zo-lu vien-tu-ļi skum-jo,

G

zem ku-ra za-riem tev' skūp-stī-ju es!

C

Ne--- skum-sti, mei-te-nīt, mī-ļo-tā, Ne--

G D

skums-ti daudz! Ški-ro-ties pa-smai-di,

D7 G

zel-te-nīt, zēns kad pro-jām brauc!

Skumjas un ilgas, ja māc tavu sirdi,
 Aizej zem ozola, vakars kad tumst!
 Ļaujies tur sapņiem, tad liksies, ka dzirdi
 Manējo balsi, tā neļaus tev skumt.

Domās ik brīdi pie strautiņa būsim,
Sapņos zem ozola sēdēsīm mēs.
Tā savās sirdīs mēs mieru ar gūsīm,
Šķiršanās sāpes sirds panest tad spēs.

C

Jau sau- le riet aiz tum- šām eg- ļu
 G sie- nām, Sarkst pa- de be - ši, va- kars kal- nos
 C F
 zvan'. C No bēr- nī- bas, no se- nām tā- lām
 G
 die- nām, Man at- mi- ņā vēl klu- sa dzies- ma
 C
 skan.

To dzimtenē aiz zilās mežu miglas
 Man māte dziedāja, kad biju mazs.
 Skrien gadi prom, kā bezdelīgas žiglas,
 Nes visu līdz, tik atstāj atmiņas.

Ai, dzimtene, ai māmuliņa mana -
 Jūs projām sen, vairs atsaukt nespēju.
 Sarkst padebeši, vakars kalnos zvana,
 Es sūtu jums daudz mīļu sveicienu!

AUGSTIENĒ PIE MADONAS

Aug- stie- nē pīe Ma- do- nas stāv
 no- mo- dā viens ka- ra- vīrs.
 Bla- kus sa- vam cī- ņu bied- ram,
 kuļš guļ nā- vē- jo- šas lo- des ķerts.

Klusi izdveš viņa lūpas:
 "Tu, draugs, mājās griezīsies,
 Savu sētu ieraudzīsi,
 Atgriezdamies dzimtenē.

Kurzemē, tur Ventas krastā,
 Klusa lauku sēta stāv,
 Apkārt šalc tai bērzu birzis,
 Iekšā dzīvo mana līgava.

Gredzenu no mana pirksta,
 Nem un aiznes viņai to,
 Un uz viņas bālās pieres
 Spied no manis skūpstu pēdējo."

Karavīrs tā bija teicis,
Kuŗu lode pārsteidza.
Viņa acis izdzisušas,
Un pie Madonas stāv viņa kaps.

ĀVU, ĀVU BALTAS KĀJAS

Tautas dziesma

Ā-vu, ā-vu bal-tas kā-jas, Lē-cu dār-zi-
 ņā-i, - Ā-vu, ā-vu bal-tas kā-jas,
 Lē-cu dār-zi-ņā.

Lēcu, lēcu dārziņāi,
 Plūcu baltas rozēs.

Tais' brālīti oša laivu,
 Brauc pēc vainadziņa.

Plūcu, plūcu baltas rozēs,
 Pinu vainadziņu.

Oša laiva, smaga laiva,
 Tā grimst dibenā.

Pinu, pinu vainadziņu,
 Liku galviņāi.

Tais' brālīti liepu laivu,
 Brauc pēc vainadziņa.

Liku, liku galviņāi,
 Gāju jūrmalāi.

Liepu laiva, viegla laiva,
 Vējš dzen maliņa.

Sacēlāsi rīta vēji,
 Nopūš vainadziņu.

Tais' brālīti ziedu laivu,
 Dzen pēc vainadziņa.

Nopūš manu vainadziņu
 Jūras dzelmītēi.

Ziedu laiva, laba laiva,
 Pārved vainadziņu.

Jonass Miesnieks
Jānis Norvils

Tās bal-sis, tās bal-sis, tās ne-pau-žu es, tās
at-skan no cī-ru-ļu zva-niēm, Tās
bir-zta-las at-šalc, tās mež-ma-las nes, tās
lī-go no ma-za-jiem ga-niēm.

Kas purmalās gana un sērīgi dzied,
Kad saiminieks vārstuvi cilā,
Kad meitas trallinot purenēs iet,
Pēc malkas kad puīši brauc silā.

Tās arāju, ganiņu, plāvēju ceļ
No naktsdusas agrīnā jundā,
Pats Dieviņš ar sidraba kausu tās smel
No Daugavas saullēkta stundā.

No Latgales, Zemgales pāri tās skan,
No Vidzemes tērcēm tās pālo.
Un skumji un priecīgi reizē ir man,
Kā meitenes jaunas kad čalo.

Bm F#m Bm Em
Bal-ta ro-ze ma-nā dār-zā zied. Mī-ļā-ka-jam
Bm A
ka-rā jā- aiz- iet. Kar- stā cī- ņā
D Bm
sauc to tē- vi- ja. Vi- ņai grū- ti lai- ki
F#m Bm
jā-iet pa-lī-gā

Puškošu tev rozēm cepuri,
Mīļais, mani prātā paturi.
Droši eji karstā cīniņā,
Mājās kad tu nāksi, višu vainagu.

Tālumā, kur lielgabali dūc,
Brīvi cilājās tur vīra krūts.
Kaujā strauji dodas karavīrs,
Baltā roze viņam visur līdzī iet.

Krist bij lemts tam karstā cīniņā,
Tēvijai viņš sevi ziedoja.
Baltā roze tam pie krūtīm mirdz,
Tur, kur pukstēt stājās viņa straujā sirds.

Mežmalā stāv kapu kopiņa,
Nepuškota, viena atstāta.
Tikai baltā roze uz tās zied,
Baltā roze viņam visur līdzī iet.

Dusi saldi tu, mans mīļākais,
Ziedons tev uz kapa rozes kais'!
Manā dārzā rozes novītīs,
Tava slava tautā mūžam nezudīs.

Bal- ti- jas jū- ra, kā- pēc tu šalc
 sau- le kā dzin - tars vil- ņos kad krīt?
 Bal- ti- jas jū- ra mūžš tev nav balts, sā- ļā- jās
 smil- tīs dzin- tars kā sen- ču a- sa- ras
 krīt. Tev kras- tā kār- kli zied, un vī- ri tik- pat
 sīk- sti kļūst. Virs kā- pām prie- des dzied, un
 sie- vas tik- pat stip- ras būs. Lai kā- da

Chords: F, Bb, C, F, Bb, F, C7, F, C7, F, C7, F.

Bb C7 F

vēt- ra pūš, tā ne- var mūs ne raut, ne liekt,

jo kam pie jū- ras mūžs, tam ir pie jū- ņas

jā- pa- liek.

Baltijas jūra, sūrs ir tavs malks,
 Dus tavā dzelmē ne jau viens vien.
 Baltijas jūra, brīvai tev šalkt,
 Kuģi vienmēr tā kā nemiera domas
 Lai pāri tev skrien.
 Tev krastā ...

Tautas dziesma

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with a D chord and contains the lyrics 'Ban-di-nie-ka ru-dzi au-ga,'. The second staff starts with a G chord, then a D chord, and contains the lyrics 'ban-di-nie-ka ru-dzi au-ga, Di-ža ce-ļa'. The third staff starts with an A chord, then a D chord, and contains the lyrics 'ma-li -ņā-i, di-ža ce-ļa ma-li-ņā.' The piece concludes with a final D chord.

D
Ban-di-nie-ka ru-dzi au-ga,
G D
ban-di-nie-ka ru-dzi au-ga, Di-ža ce-ļa
A D D A D
ma-li -ņā-i, di-ža ce-ļa ma-li-ņā.

Tie izauga, tie ziedēja
Zeltītiem ziediņiem.

Kur mēs iesim jauni puīši,
Zelta naudu sakrājuši?

Pirksim bērus kumeliņus,
Ņemsim daļas līgaviņas.

To kumeļu, to es pirkšu,
Kas ēd upes līkumāi.

To meitiņu, to es ņemšu,
Kam nav tēva, māmuliņas.

BAUDI ZAĻO JAUNĪBU

33

P. Blaus
J. Mediņš

The musical score is written on five staves in a 3/4 time signature. The melody is in G major. The lyrics are written below the notes. The chords are indicated by letters above the staff: C, Am, Dm, G, C, F, G7, C, F, Piedz. G, C, G, C.

Bau- di za- ļo jau- nī- bu, ne- bē- dā par
ne- die- nu dzi- ves ri- tā mai- gā,
Ka- mēr brī- va strau- jā sirds, dzi- ves
prie- kā a- cis mirdz. Liec, lai glā- ze stai- gā,
liec, lai glā- ze stai- - - gā.

Līgaviņas izskatā
Nāk un tevi bildina
Pati mūza maigā.
Agrā laimē vaigi tvīkst,
Sirds vēl ticēt, cerēt drikst!

Jaunība tik reizi zied,
Pasmaida un projām iet,
Neatnāks vairs maigā.
Un, kas zin, tai šķīroties,
Prieki, laime līdzī ies.

Kad no draugiem jāšķiras,
Roku sniedzot, asaras
Pamirdz skumjā vaigā.
Dod, kas dodams skumībai,
Bet par prieku jaunībai.

Kad tev matos cirtainos
Dzīves vakars sidrabos,
Pienāks krēsla baigā.
Meklēt ies vēl atmiņās
Tālu tālās jaunības.

**BĒDU MANU LIELO BĒDU
DODIET MAN**

35

Tautas dziesma

The musical score is written on three staves in 4/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). It contains the melody for the first line of the song, with lyrics 'Bē-du ma - nu lie-lu bē-du, Es par bē - du'. Chords F, C, and C7 are indicated above the staff. The second staff continues the melody with lyrics 'ne- bē- dāj'. Ram- tai, ram- tai'. Chords F and F are indicated above the staff. The third staff concludes the melody with lyrics 'ra di ri di rī- di, Ram- tai rī - di ra- la- la.'. Chords C and F are indicated above the staff. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

Liku bēdu zem akmeņa,
Pāri gāju dziedādama.

Es negāju noskumusi,
Nevienā vietīnā.

Ar dziesmiņu druvā gāju,
Ar valodu sētiņā.

Ja dzīvoju, tad dzīvoju
Tad ir jautri padzīvoju.

DODIET MANĪM

Dodiet manīm, dodiet manīm,
Mārtojamu brandavīn'.

Ja jūs manīm nedosit,
Tad par purnu dabūsit.

Veldrē rudzi, veldrē mieži,
Veldrē visa labībiņ'.

Dod Dieviņi veldrē kristi,
Man ar savu ligaviņ'.

Vecais tēvs ar veco māti,
Pavēnī sienu pļāv'.

Cik striķēja izkaptiņ',
Tik pacēla lindraciņ'.

Tautas dziesma

C

Bē-rīts, ma-nis ku-me-liņš, bē-rīts ma-nis

F C

ku-me-liņš, Staig-na pur-va bri-dē-jņš,

G C F

staig-na pur-va bri-dē-jņš, bri-dē-jņš,

C G C

bri-dē-jņš, staig-na pur-va bri-dē-jņš.

Tam būs izbrist purvu purv's,
Pārvest manim līgaviņ'.

Līgo, mana līgaviņ',
Šo rudeni kājiņām.

Tad uz citu rudentiņ,
Tevi stalti vizināš'.

No krodziņa uz krodziņ',
Ik svētdienas baznīcā.

Uz krodziņu līdzens ceļš,
Uz baznīcu grumbuļains.

BLEĶA KRONIS

V. Drosmiņš

Kad es bū- šu mi- ris, kaps mans
 stā- vēs pliks. Kas gan man uz ka- pu kā- du
 pu- ķi liks? Jā- ce- ļās būs aug- šā
 ja vien va- rēs tikt Pa- šam sev uz ka- pa
 Ble- ķa kro- ni likt.

Pūtis auksti vēji, smacēs kapa gaiss,
 Grabēs bleķa kronis kā pats nelabais

Jālien atkal ārā - ak tu tavu post'!
 Jārauj sev no kapa bleķa kronis nost.

Brā- lit ie- dzer vēl reiz, vēl
 jau- nī- bas laiks, gan rei- zi ve- cum die- nās tu
 ga- vēt va- rē- si ! Jo
 viss šis gai- šais a- lus, tas
 ir priekš kat- ra jau- na,
 ne- pa- liec jel kau- nā, tev šo- dien jā- ie- dzer ! Jo
 2. šo- dien jā- ie- dzer !

Brālīt, pauko vēl reiz,
 Vēl jaunības laiks-
 Gan reizi vecumdienās
 Tu rētas skaitīsi!
 Jo cirtieni jo asi,
 Tie ir priekš katra jauna,
 Nepaliec jel kaunā,
 Tev šodien jāpauko!

Brālīt, mīlē vēl reiz,
Vēl jaunības laiks -
Gan reizi vecumdienās
Tev meičas skūpstus liegs!
Jo visas daiļas meičas,
Tās ir priekš katra jauna,
Nepaliec jel kaunā,
Tev šodien jāmīlē!

Brālīt, pumpē vēl reiz,
Vēl jaunības laiks -
Gan reizi vecumdienās
Tev kreditu noliegs!
Jo visa veču nauda,
Tā ir priekš katra jauna,
Nepaliec jel kaunā,
Tev šodien jāpumpē!

Brālīt, pumpē, mīlē, dzer,
Vēl jaunības laiks,
Gan reizi vecumdienās
Tev viss tas apniksies!
Jo alus, meičas, nauda,
Tie ir priekš katra jauna,
Nepaliec jel kaunā,
Tev šodien jādzīvo!

Kaudzītes Matīss

Ro- zes sen jau no- vī- tu- šas, Nav no
 ru- dens sau- dzē- tas. Ī- su brī- di zie- dē-
 ju- šas, Grū- ti, grū- ti au- dzē- tas. Ne- kopts
 klu- sā me- ža ma- lā, Brūk- le-
 nājs aug vien- ma- ļu; Va- sa- rā vai zie- mas
 sa- lā, Redz to al- laž ie- za- ļu.

Teic, ar kādu prieku vari
 Zaļot vientuļš brūklenāj?
 Kam tu līdz ar rozēm arī
 Zaļošanu neatstāj?

Pastāvīgi zaļot raugu
 Nenoskārtai vaj'dzībai -
 Kapa vainagam es augu
 Dažai rožu kopējai.

BRŪNACĪTE

T. Klīdzējs
T. Matīss

Em Am Em B7

Pē-dē-jo šo dzies-mu dzie-du, il-gi dzie-

Em Am Em Am

du to. Pa-ņe-mu līdz ta-vu zie-du, Ce-ļam dā-

Em Piedz. B7 Em Am

vā-to. Il-gi ma-ni, brūn-a-cī-te, Ne-re-dzē-si

B7 Em Am Em B7

vairs. Il-gi ma-ni, brūn-a-cī-te, Ne-re-dzē-si

Em

vairs.

Dievs, to zin, ko tālā diena
Svešumā man dos;
Draugs būs dziesmiņa šī viena
Skumjos vakaros.

Sniegs būs aizsnidzis šo ciemu
Naktī vētrainā.
Aizbridīšu es pa sniegu
Svētku vakarā.

Tautas dziesma

A E A

Caur sid-ra-ba bir-zi gā-jū, Caur sid-ra-ba

E A D

bir-zi gā-ju, Ne za-ri-ņa ne-no-lau-zu,

E A

Ne za-ri-ņa ne-no-lauz'.

Būt' zariņu nolauzusi,
Sidrabota vien staigātu.

Priekšautiņu izmazgāju
Zaļā zāles rasiņai.

Jauna biju, dietin dēju,
Dziedādama vien staigāju.

Priekšautiņu izžāvēju
Smuidra bērza galiņai.

Nebēdāju tās dienīņas,
Kad staigāju raudādama.

Trīs gadiņi tas bērziņis,
Ne tas auga, ne zaļoja.

Asariņas noslaucīju
Zaļā zīda priekšautai.

Ceturtai gadiņai
Zelta ziedi noziedēja.

CEKULAINA ZĪLE DZIED

Tautas dziesma

Ce-ku-lai-na zī - le dzie-da, ē- ai - jai -
 jā - - - - Ri- gas tor-ņa ga - li-ņā- i
 ē- ai - jai - jā.

Laidies, zīle zemītēi,
Nāc man līdzī Kurzemēi.

Tu dziedāsi rozītēsi,
Es meitiņu pulciņā.

Ja tu skaisti nedziedāsi,
Uzlaidīšu vanadziņu.

Uzlaidīšu vanadziņu,
Noplūks tavu cekuliņu.

No tā viena cekuliņa
Trīs pušķīšus iztaisīšu.

Vienu došu Dieviņam,
Otru Dieva dēliņam.

Trešo pati paturēšu
Ko puisīti kaitināt.

Cm
 Či- gān- zēns no tir- gus mā- jā

G Fm
 Lie- lā kul- bā brauc, Sa- tiek mei- ten'.

G Cm G7 Cm
 mel- niem ma- tiem, Pra- sa, kā tev sauc.

Brīva meža meita esmu,
 Vārdu man ir daudz,
 Māte man no mazām dienām
 Čiepiņu man' sauc.

Čiepiņ, tevīm pīpi došu,
 Zelta apkaltu.
 Nāc un sēdies kulbā iekšā,
 Puse tev, pus' man.

Man pašai ir tāda pipe,
 Tēva dāvāta.
 Brīva meža meita esmu,
 Kulbā nesēžu.

Čiepiņ, tevīm krelles došu,
 Dancojot kas žvadz.
 Nāc un sēdies kulbā iekšā,
 Puse tev, pus' man.

Man pašai ir tādas krelles,
Mātes dāvātas.
Brīva meža meita esmu,
Kulbā nesēju.

Čiepiņ, nāc pie mācītāja,
Rinķus mainīsim.
Tev būs zelta, man sidraba,
Nāc un pieder man.

Oļi asi, basas kājas, .
Ai, cik grūti man.
Labāk sēžu kulbā iekšā,
Puse tev, pus' man.

Bb
Kā- dam saim- nie- kam pie mā- jām

F Eb Bb F Bb Bb
Krū- mos dzi- vo čī- gā- ni. Kā- dam saim- nie-

F Bb F C F
kam pie mā- jām krū- mos dzi- vo čī- gā- ni.

Saimnieks sola saviem puisiem
Duci alus izmaksāt,

Ja ar godu un bez naida Pirmais puisis paņem tauri,
Aizdzīti būs čigāni. Iet pa mežu taurēdams.

Otrais puisis - sētas mietu,
Iet pa krūmiem brikš un brakš.

Trešais puisis viegliem soļiem
Aizsteidzas pie čigāniem:

"Mīļie ļaudis, ko jums teikšu:
Saimniekam ir bullis traks!"

Čigāni nu lielā steigā Tā ar godu un bez naida,
Zirgus jūdz un projām brauc. Aizdzīti bij čigāni.

Saimnieks ar saviem puisiem Jo ar godu un bez naida
Alu dzer un liksmojas Aizdzīti bij čigāni.

ĶĪGĀNIETE

Mel-niem ma-tiem, skran-dās tēr-ptā Aiz
 lo-ga ģi-gā-nie-te stāv Tā lē-ni, lē-ni
 māj ar ro-ku: Nāc, nāc es pa-zī-lē-šu tev!

Visu taisnību tev teikšu,
 It nekā tev neslēpsu.
 Tu milē zēnu melniem matiem
 Un gribi to par savu saukt.

Viņš ir skaists, bet meiten' viltīgs,
 Bēdas daudz tev sagādās.
 Mani vārdi tev vien skanēs:
 Sargies, sargies tu no tā.

Un tam sirds kā akmens cieta
 Mūžam viņa nebūsi.
 Acis raugās tam bez kauna
 Mīlus vārdus sakot tev.

Tad es gāju dārza malā,
 Baltu puķi noplūcu.
 Puķei ziedus nost es rauju:
 Gribu zināt vai viņš mīl.

Milē, milē- nē- nemilē
Čigānietei taisnība!
Milē, milē- nē- nemilē
Arī puķei taisnība.

Tagad savā istabiņā
Pārdomāju visu to,
Ko čigāniete manim teica,
Vai taisnību stāstīja.

ČUČI GULI, LĪGAVIŅA

Tautas dziesma

Ču-či, gu-li, lī-ga-vi-ņa, uz ma-nā-mi
 ro-ci-ņā-mi; ču-či, gu-li, lī-ga-vi-ņa,
 uz ma-nā-mi ro-ci-ņām.

Kad tu vienu nogulēsi,
 Tad es tevīm otru došu.

Kad tu otru nogulēsi,
 Tad es tevi modināšu:

Celies, mana līgaviņa,
 Jau gailītis nodziedāja!

DAUGAV' ABAS MALAS

51

J. Rainis
J. Norvils

Musical score for the song "Daugav' abas malas" (The Malas of the Daugava). The score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of five staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes. The lyrics are in Latvian.

Dm A Gm Dm C
Dau-gav' a-bas ma-las mū-žam ne-sa-
F C7 F C
da-las: ir Kur-ze-me, ir Vid-ze-me,
Dm A Dm Bb F Bb F
ir Lat-ga-le mū-su. Ai-rai-
Gm Dm Gm
ai-ra-di-rai-ra! ir Kur-ze-me,
Dm A Dm Gm Dm
ir Vid-ze-me, ir Lat-ga-le mū-su.

Laima, par mums lemi!
Sargā mūsu zemi!
Viena mēle, viena dvēs'le,
Viena zeme mūsu.

Daugav' abas malas
Mūžam nesadalās:
Ir Kurzeme, ir Vidzeme,
Ir Latgale mūsu!

DAUGAVAS LAIVINIEKS

C C7 F
 Sniedz ro-ku, dai-lā mei-ti-ņa, Nāc,
 C C
 sē-dies lai-vi-ņā, Stalts laiv-nieks mei-ču
 F G7 C Piedz.
 ai-ci-na Un ro-ku pre-tī sniedz. Tās
 G C G C
 a-cis, tās a-cis Es aiz-mirst ne-spē-ju, Par
 G C F G7 C
 zi-la-jām a-cīm Es mū-žam do-mā-šu.

Pret straumi puisēns laivu griež,
 Tam ilgu pilna sirds,
 Kā divas zvaigznes debesis
 Tā meičai acis mirdz.

Pie krūts tam glaužas meitene
 Un šaldū skūpstū sniedz,
 Tai acis skumju asaras
 Kas mīlu nenoliedz.

Plūst Gaujas vilņi steidzīgi
 Tiem gadi līdzī steidz,
 Sirms kļuvis Gaujas laivnieks
 Tas sērot nenobeidz.

DAUGAVIŅA MĀMULIŅA

53

Fr. Brīvzemnieks

A. Ore

C G
 Dau- ga- vi- ņa mā- mu- li- ņa, viļ- ņo strau- ji
 C G
 plūz- da- ma. Dau- ga- vi- ņa, stal- ta, bal- ta,
 D G
 tu mūs mai- zes de- vē- jņ'.
 Piedz. C G
 Nu tik, brā- ļi, nai- gi, nai- gi, dze- nat tīk- lus
 C F
 lai- vi- ņās, pār- koņ- tē- va svē- tī- bi- ņa
 G C
 lai- vas zi- vīm pil- di- jās.

Brīvos vilņos Daugaviņā
 Sviedros laivu airējam.
 Krūtīs atsarkst tēvu liesma,
 Brīvu dziesmu uzdziedam.

Ienaidnieku dziļās pēdas
 Tavos krastos izzudīs.
 Aizmirstas būs visas bēdas,
 Jauna laime uzsmaidīs.

DAUGAVIŅA PUTO BALTI

T. Matīss
J. Norvilis

Dau- ga- vi- ņa pu- to bal- ti, Viļ- ņi vaid un
ska- lo- jas, Dau- ga- vi- ņa pu- to bal- ti,
Viļ- ņi vaid un ska- lo- jas.

Ej, bāliņi, lūkotiesi,
Ko vaid vilņi Daugavā.

Daugaviņa tumši melna,
Savā klēpī skumjas nes.

Tautai bija sūra vara,
Karā kautas dvēselīt's

Daugaviņa aizskaloja
Tautas skumjas jūriņā.

Mostas mūsu tēvu zeme,
Latvju dēlu sargāta.

Latvju dēlu zobentiņi
Tagad saulei pretīm mirdz!

DAŽU SKAISTU ZIEDU

55

A. Niedra

Fr. Abta

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 6/8 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, with chords A and D indicated above the notes. The second staff continues the melody for the second line, with chords A and D. The third staff concludes the melody for the third line, with chords A and E. The lyrics are: Da-žu skais-tu zie-du Gau-jā kai-sī-ju, Lai tie ma-nai mī-lai Nes-tu svei-cie-nu.

Da-žu skais - tu zie - du Gau - jā kai - sī -
ju, Lai tie ma - nai mī - lai
Nes - tu svei - cie - nu.

Pats uz Gaujas krasta
Dziesmu dziedāju,
Dziedāju par laimi
Un par līgavu.

Sen jau aizmirsusies
Man šī dziesmiņa,
Sen jau mana mīļā
Citam līgava.

Bet kad Gaujas ličos
Atkal ievas zied,
Tad uz veco vietu
Allaž mēdzu iet.

Un kā senāk ziedus
Gaujā kaisu es,
Nevaicādams, karp lai
Vilņi viņus nes.

Vensku Edvards

De- bess tum-₃ ša, mā- ko- ņai- na,
 Jū- ņa vēt - rās dau - zī- ta;
 Tā caur viļ- ņiem, ban- gām cī- nās
 Ma- na dzī - ves lai - vi - ņa, Ma- na dzī - ves
 lai - vi - ņa.

Visur tumsa, visur briesmas,
 Tikai tālu rietumos
 Atspīd manā bēdu naktī
 Zvaigzne viena vienīgā.

Vai šī zvaigzne mani briesmās,
 Mani nāvē vilina?
 Jeb vai tumsā ceļu rāda,
 Kurp man laiva griežama?

Jeb vai viņa manīm stāsta,
 Ka aiz mākoņiem vēl spīd,
 Laimes saule spoža, balta,
 Tu to zini, spulgacīt!

DEJ, DEJ, VISTĪNA, DEJ
DZER, DZER, BRĀLĪTI DZER

57

F C F

Man bi- ja reiz vis- ti- ņa mel- na, Tai
Bb F C
pa- ka- ģa bal- tā kā snie gs, Pēc iz- ska- ta bi- ja pēc
F G C Piedz.
vel- na, Bet o- li- ņas dē- ja kā prieks. Dej, dej,
C7
vis- ti- ņa dej, o- li- ņas bal- tas kā snie gs,
Dej, dej, vis- ti- ņa dej, o- li- ņas bal- tas kā
F Bb
snie gs, Sest- die- nā, svēt- die- nā,
1. C7 F
pirm- die- nā ar', O- li- ņas bal- tas kā snie gs.
2. C F
O- li- ņas bal- tas kā snie gs.

Sen Bachus pār pasauli valda,
Tas jaunatnei līksmību dod,
Un tapēc mums dzīve ir salda,
Tā brīnišķus dzērienus rod:
Kā vīns, šnabis, šampāniets, alus,
Tas jautrībā aizmirsties liek,
Ja mūs nospiež rūpes vai bēdas,
Tad dzerot no tām vaļā tiek.

Dzer, dzer, brālīti dzer,
Pilnu tik kausu sev lej.
Dzer, dzer brālīti dzer,
Dzīvē par visu tik smeļ!
Rūpēs un raizēs tad nebūsi pīts,
Dzīve būs gaiša kā rīts.

Un dzīvē ja klizma nāk priekšā,
Un mīlā tev laimes vairs nav,
Tad jālec ir Daugavā iekšā,
Dažs pierē pat lodi sev šauj.
Kas muļķis, lai galu sev meklē,
Bet gudrie tie runā tik tā:
Mēs iedzersim jautri vai peklē,
Lai dzīvē mums gājis vai kā.

De- jo, de- jo, pa- grie- zies, pa- grie- z ies,
 Ti- kai krās- ni ne- ap- gāz', ne- ap- gāz',
 Gan jau zie- mā no- de- rēs, no- de- rēs,
 Nav jau sa- vas vil- lai- nes, vil- lai- nes.
 Ir jau grū- ti, Nav jau vieg- li
 dzī- vot šī- nī pa- sau- lē, pa- sau- lē.

Ķigāniņš stāv mežmalā, mežmalā,
 Svārciņš viņam noplīsis, noplīsis;
 Visu nakti līdz rītam, līdz rītam
 Redz viņš rasu nobirstam, nobirstam.

Ķigānietei es iedevu, es iedevu,
 Raibu cimdu, pušainu, pušainu;
 Ķigāniete maziņa, maziņa,
 Miļāko man zilēja, zilēja.

Čigāns kūla čigānieti, čigānieti,
Aiz lindraka turēdams, turēdams;
Čigāniete čigānam, čigānam
Atmaksāja uzvijām, uzvijām.

DIV' DŪJIŅAS GAISĀ SKRĒJA

61

Tautas dziesma

Musical score for the song "Div' dūjiņas gaisā skrēja". The score is written in 4/4 time and consists of three staves of music. The lyrics are written below the notes. The chords indicated above the notes are: Am, Em, Dm, Am, E, Am, E, Am, F, G, Dm, E, Am.

Div' dū-ji-ņas gai-sā skrē-ja, a - bas skrē-ja
 dū- do- dams. Ai- jā, ai - ja - jā!
 A- bas skrē-ja dū- do- dams.

Div' bāliņi kaŗā jāja,
 Abi jāja domādam'.

Tur staigāja Dieva dēli,
 Dvēselītes lasīdam'.

Vai būs jāti, vai nejāti,
 Vai palikti sētiņā?

Atraduši dvēselīti,
 Ietin baltā villainē.

Tur aizjāja, tur palika
 Uz tām prūšu robežām.

Nes klūsāi paēnāi,
 Guldin' Dieva šūpulī.

Kur palika mans bāliņis
 Karodziņa nesējiņš?

Aijā, balta dvēselīte,
 Kaŗā kauta, nemirus'.

Tautas dziesma

Div' dzel- te- ni ku- me- li- ņi, Ē, ku- me-
 li- ņi, No jū- ri- ņas iz- pel- dē- ja,
 Tra- ri- di, ral- la- la. No jū- ri- ņas
 iz- pel- dē- ja, Tra- ri- di, ral- la- la.

Vienam bija zelta segli,
 Otram zīda iemauktiņi.

Aiz priekiem nezināju,
 Kuŗam lēkti mugurāi.

Tam es lēcu mugurāi,
 Kam tie zelta segli bija.

Es apkalu kumeliņu
 Ar sudraba pakaviemi.

Man bij kaltis i barotis,
 Es varēju kalnā jāti.

Saskaldīju ledus kalnu
 Deviņosi gabalosi.

DIV' PĻĀVIŅAS ES NOPĻĀVU

63

Tautas dziesma

Div' pļaviņas es nopļāvu, Sar-ka-nā-i
ā-bo-liņ'. Div' pļaviņas es no-pļā-vu,
Sar-ka-nā-i ā-bo-liņ'.

Dod, Dieviņi, siltu sauli,
Labu vēju kaltējot.

Pati māku sienu pļauti,
Pat' izkapti asināt.

Tik vien lūdzu tautu dēlu,
Lai sameta kaudzītē.

Es uzdevu baltu kreklu
Savam siena pļāvējam.

Lai tas līdzī ligojāsi
Ar balto āboliņ'.

DIVI BIJA

T. Tomsons
E. Freimanis

Di- vi bi- ja, di- vi bi- ja, di- vi kā- va
 tos. Di- vi bi- ja, di- vi bi- ja, ka- ģa zā- ba-
 kos. Ai, džim- lai, džim- lai,
 džim- lai rū- di, džim- lai rū- di
 bum, bum, bum! Ai, džim- lai, džim- lai,
 džim- lai rū- di, džim- lai rū- di bum!

Divi bija, divi bija,
 Kas gan nezina tos?
 Divi bija, divi bija,
 Cauros zābakos.

Un tu punktīrē un zīlē:
 Cik gan ilgi tā
 Salstot liesie stilbi drebēs
 Aukstā barakā?

Šitos brīžus atceroties,
 Ģimi savēl smīns -
 Tevi kustināt spēj tikai
 Paika, nīkotīns.

Lūk, tev svētku prieks jau ielīst
 Sejā pelēkā,
 Cerot vien, ka smēķus sūtīs
 Brūte Libekā.

Gaisā, ūdenī vai laukā,
Tur, kur arums melns,
Gaisā, ūdenī vai laukā,
Neraus tos pats velns.

Alu, šnabi, fruktvaseri!
Reiz lai skan viss krogs!
Alu, šnabi, fruktvaseri, -
Karavīrs nav koks!

Ramtairidi, ramtairidi,
Divas meitas ar',
Ramtairidi, ramtairidi,
Atnāks šovakar.

Pēc tam stingrā solī braši -
Skan jau kaujas maršs,
Pēc tam stingrā solī braši,
Kamēr galā kaŗš.

Šautene un vecā pīpe,
Brūtes bilde gan,
Šautene un vecā pīpe,
Vienmēr līdzī man.

DRAUGS NEJAUTĀ

Am
Draugs, ne- jau- tā , kā- dēļ es pro- jām

E
stei- dzu un ta- vā sir - dī skum- jas at- stā-

Am
ju ! Draugs ne- jau-

Dm
tā , kā- dēļ par mī- lu tei- cu , to ta- gad

E Am
tie - šām sa- prast ne- spē- jū !

Es nezinu, vai tā bij' ziedoņdvēsmā
Kas lika mūsu sirdīm mīlā degt.
Kādēļ man sirdī tagad rudens vēsmā?
Draugs, nejautā, jo es to nezinu!

Draugs, nejautā, kādēļ tā izgaist mīla,
Es arī, draugs, to zināt gribētu.
Kādēļ tik drīz tā mūsu sirdis vīla?
Draugs, nejautā, jo es to nezinu.

Tautas dziesma

A E

Dze-gu-ze kū-ko, dzi-ed lak-stī-ga-la,

A E A

Raud mū-su mā-si-ņa sve-šā-i ze-mē.

E A E

Dze-gu-ze kū-ko, dzied lak-stī-ga-la,

A E A E

Raud mū-su mā-si-ņa sve-šā-i ze-mē.

Neraudi, māsiņ, nežēlojiesi,
Par pāri dieniņu ir es tur būšu.

Taisīšu tiltu pār plašu jūru,
Ka var ik vakaru pie māsas kļūti.

Dzeguze kūko, dzied lakstīgala,
Raud mūsu māsiņa svešai zemē.

Pa ce-ļu kur dzel-te-nie bēr-zi, Un
 pē-dē-jie zie-di vēl kvēl, Man
 gri-bē-tos aiz-iet ar te-vi, Šais
 ru-de-ņa va-ka-ros vēl.

Un ejot man gribētos sajūst,
 Ka sirds tava mīlē arvien.
 Kaut gājēji abi mēs esam
 Un laiki kā ūdeņi skrien.

Tu aizgāji, šķīries no manis,
 Un smaidi tev aizgāja līdz.
 Tik samīdīts rudeņa dubļos,
 Viens palika asteres zieds.

Es saucu, bet spītībā lepnā
 Tev tīkas man' sāpināt.
 Kaut sirdī es ilgojos klusi
 Pie tevis mūždienu būt klāt.

Pa ceļu kur dzeltenie bērzi
Un pēdējie ziedi vēl kvēl,
Man gribētos aiziet pie tevis
Šais rudenā vakaros vēl.

DZELTENS MANIS KUMELIŅŠ

Tautas dziesma

F

Dzel- tens ma- niš ku- me- li- ņis,

Fb Bb

ku- mē - li- ņis, Kā dzel- te- na

F C F

vā-lo-dzi- te, vā-lo - dzit'.

Ne tas ēda purva zāli,
Ne dzer rāvas ūdentīņa.

Tam vajaga tīru auzu,
Kalnā pļauta āboliņa.

Kalnā pļauta āboliņa,
Skaidravota ūdentīņa.

Dzē-rāj-pui-sis bē-dā-jās, bē-dā-jās,
 Kur būs ņem-ti lī-ga-viņ', trā-la-lal
 lal-lal-lā, ral-la-lā, kur būs ņem-ti
 lī-ga-viņ', trā-ral-lal-lā!

Balta puķe ezerā,
 Tā dzērāja līgaviņ'.

Labāk ziedu ezerā,
 Ne dzērāja sētiņā.

Nem, bāliņi, oša laivu
 Brauc pēc puķes ezerā.

Ezerā ir silts ūdens -
 Posta dzīve dzērājam.

Balta puķe ezerā,
 Būsi mana līgaviņa?

Pūsti puķe ezerā,
 Lai dzer dzērājs krodziņā.

Balta puķe atbildēja,
 Labāk ziedu ezerā.

DZERT UN DZIEDĀT

J. Rumpēters

Dzert un dziedāt pa-tik man Šo-dien tā kā
 rī-tu. Dze-du, ka-mēr balss man skan,
 Dze-ru ka-mēr krī-tu. Mī-lā man' par
 dzē-rā-ju Sau-kā un par žū-pu
 Un vēl sa-velk de-gu-nu, Kad es grā-vī
 klū-pu. Un vēl sa-velk de-gu-nu,
 Kad es grā-vī klū-pu.

Vecais Noass dzēra ar
 Un bij svēts pārlietu.
 Vai tad viņa bērni var
 Baudīt citu prieku?
 Kā lai dzeru ūdeni?
 Vardes maitā viņu!
 Labāk dzeršu glāzīti
 Saldo alutiņu.

J. Ziemeļnieks

Šai drū-mā dzer-tu-vē, kur val-da sma-kas
 a- sas Un dzi-ves
 iz- stum-tie pa nak-tīm ko-pā la-sas ,
 Es, dzi-vi ni-ci-not, pilns kais-lī-bu un
 bē-du , Starp zag-ļiem,
 1. Cm slep-ka-vām un ie-las mei-tām sē-du.
 2. Cm slep-ka-vām un ie-las mei-tām sē-dū.

Šai stundā vēlajā kur elles ķņada valda,
 Sirds pēkšņi iedrebas: kāds nāk pie mana galda -
 Sejs ietīts plīvurī, tik acis raugās skaistas,
 Un rokā slaidajā uz pirksta gredzens laistās.

Balss lēni iedrebas kā rudens vējā zari:
Vai mani mīli vēl? Ko tu šai vietā dari?
Pirms spēju atbildēt un ticēt senam stāstam,
Jau parādība gaist un izzūd manam glāstam.

Uz galda glāzēs vīns, kas kvēl kā viņas lūpas.
Visapkārt trako džess un piedzēruši žūpas.
Es, dzīvi nicinot, pilns kaislību un bēdu,
Starp zagļiem, slepkavām un ielas meitām sēdu.

Tautas dziesma

Dzie-dāj' tau-tu tī-ru-mā-i, Uz ak-me-ņa
 stā-vē-dam', Lai trīc vi-sa tē-vu ze-me,
 Lai dzird ma-na mā-mu-liņ'.

Gan dziedāju, gan raudāju,
 Nedzird mana māmuliņ' .
 Sveša māte gan dzirdēja,
 Tā par mani nebēdāj' .

Ai, Dieviņi, augstu saule,
 Kad vakaru sagaidiš' ?
 Sveša māte, ne māmiņa,
 Maz iedeva launadziņ' .

Nepūšati, auksti vēji,
 Man nebija villainīt' s:
 Plānu deva sveša māte,
 Bez ieloka paladziņ' .

Bīsties grēka, sveša māte,
 Neraudini bārenīt' .
 Bārenītes asariņas
 Maksā zelta gabaliņ' .

DZIMTENES DZIESMA

F. Bliss
J. Sūrmanis

Par dzim- te- ni dzie- sma man
 sē- rī- gi skan , par dzim- te- ni dzi- vot, kur
 vē- lēts nav man. Es sve- šu- mā klīs- tu ar
 il- go- ša- nos, vai dzim- te- nes kras- tus reiz
 ie- rau- dzīt būs?

Gan svešumā klājas man labi arvien,
 Bet dzimtene prātā stāv nakti un dien':
 Kur zvaigznītēs rakstīts mans bērnības stāsts,
 Nav aizmirstams māmiņas mīļotais glāsts.

Kur vēl tā kā dzimtenē putniņi dzied,
 Un mežmalā puķes visjaukāki zied -
 Kur vēl tā kā dzimtenē ozoli šalc,
 Un dzintartīrs strautiņš tek putodams balts?

Ak dzimtene dārgā, tavs zudušais dēls
Nāks mājās kaut arī jau vakars būs vēls,
Kur pirmo reiz sauli tas ieraudzīja
Tur dusa būs salda un pēdējais smaids.

Ak teci jel saulīt', uz dzimteni steidz,
Un viņai no manis daudz sveicienus teic,
Un noskūpsti dzimtenes jūrmalu tu,
Kur dzimu un bērniņu pavadīju.

Dzi- vī- te, dzi- vī- te, šū- po- jos te- vī,
 Vē- jā kā žu- bī- te liep- za- ri- nā.
 Daudz tu man so- lī- ji, maz to- mēr de- vi,
 Vai nav vie- nal- ga ar'! Rai- dai- dai- dā.

Dzintara gredzenu solīja saldi
 Dziljūras vārava visskaistākā.
 Gredzens un devēja - putas un maldi,
 Krastā til vilņi dej: Raidaidaidā!

Skumjas un laime kā vītenes vijas.
 As'ra krīt biķerī zaļzeltītā.
 Dienā vēl krūtīs raud naktsmelodijas,
 Dienā, kad jādzied man: Raidaidaidā!

Krūtīs kas dzimis, lai krūtīs ar' miris,
 Vieglāk tā glabāt to baltsmiltājā.
 Vainagā pēdējais zieds kad būs iris,
 Izirs ir vainags pats: Raidaidaidā!

Pārtrūks un izirs...un velti sirds taujā,
Brīdi kā rūgto vērst saldākajā.
Sirds mana nerātnā, sirds mana straujā -
Pārtrūksi tu ar reiz! Raidaidaidā!

Tautas dziesma

Am Dm Am Dm
Ej, sau-lī-te drīz pie Die-va, dod man svē-tu

Em Am Dm
va-ka-riņ'. Bar-gi kun-gi dar-bu de-va,

Am Dm Em Am Dm
ne-dev' svē-ta va-ka-riņ'. Ū - - - -

Am³
- - - !

Melna čūska miltus mala
Vidū jūras uz akmeņ'.
Tie jāēdi tiem kungiem,
Kas bez saules strādināj'.

Teci, teci, kumeliņi,
Nu ar lūku pavadiņ'.
Grūti laiki, bargi kungi,
Nedrīkst ķēdes kaldināt.

ES, CERU, KA KĀDREIZ MAN DĀRZIŅŠ BŪS 81

Es ce-ru, ka kād-reiz Man dār-ziņš būs—
Kur ne-vī-tis ro-zes,
un ne-sā-pēs sirds. Es
ce-ru, ka kād-reiz Man dār-ziņš būs Kur
ne-vī-tis ro-zes un ne-sā-pēs sirds.

Reiz ziedošā dārzā es iegāju
Un plaukstošu rozi tur ieraudzīju.

Es sacīju rozei: "Cik skaista tu!
Kaut mūžam priekš manis tu ziedētu!"

Bet likten's bij' lēmis man projām iet,
Un atstāt šo rozi kas brīnišķi zied.

Kad pārnācu mājās - rozes vairs nav...
Es vaicāju dārzam: "Kur palika tā?"

Es vaicāju dārzam: "Kur palika tā,
Kur palika roze visskaistākā?"

Dārzs čukstēja klusi: "Par vēlu tu nāc,
Kāds cits to jau noplūca neaicināts."

Un tomēr es ceru, ka dārziņš man būs,
Kur nevītis rozes un nesāpēs sirds...

Es ceru, ka kādreiz man dārziņš būs,
Kur nevītis rozes un nesāpēs sirds...

ES DZIEDĀŠU PAR TEVI TĒVU ZEME 83

Tirzmaliete

J. Graubiņš

The image shows a musical score for a song. It consists of five staves of music in a 9/8 time signature, with a key signature of two flats (Bb and Eb). The lyrics are written below the notes. The first staff has a Bb chord above the first measure and an Eb chord above the second measure. The second staff has a Bb chord above the first measure. The third staff has an Eb chord above the first measure. The fourth staff has an Ab chord above the first measure and an Eb chord above the second measure. The fifth staff has a Bb chord above the first measure and an Eb chord above the second measure. The lyrics are: Es dzie-dā-šu par te-vi tē-vu ze-me, Par ta-vām dru-vām vē-cā lī-du-mā, Līdz pa-gur-šu zem sma-gas dzi-ves nas-tas, Tad at-du-sē-šos ta-vā at-ma-tā.

Es dzie-dā-šu par te-vi tē-vu
ze-me, Par ta-vām dru-vām
vē-cā lī-du-mā, Līdz pa-gur-šu zem
sma-gas dzi-ves nas-tas, Tad at-du-
sē-šos ta-vā at-ma-tā.

Es dziedāšu par zaļo eglainīti,
Kur tīklus pelēkus auž zirneklīt's.
Kur agrā rītā kuplās smilgās bradā
Ar basām kājām ganiņš - bārenīt's.

Es dziedāšu par teku nomīdīto
No tēviem liepu lūku apavā,
Kur vaidot māte gaitās staigājusi
Un, Dievu pielūgdama baznīcā.

Es dziedāšu par balto birtaliņu,
Kur rudens lapas, zeltainītes, birst
Un birstot zvana klusu svētvakaru
Tiem ziediem vēlīniem, kas salnā mirst.

Es dziedāšu par tevi tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā,
Līdz dusēšu reiz baltā smiltainītē,
Tur, tavu priedulāju paēnā.

ES DZIĻI GLĀZĒ IESKATĪJOS

85

Liepiņu Mikus
P. Šančerģis

Es dzi-ļi glā-zē ie-ska-tī-jos, Kas
pu-to-ja no pil-nī-bas, Un a-lus pu-tās
ie-rau-dzī-ju, Cik labs ir ma-nai
mu-tei tas, Un a-lus pu-tās
ie-rau-dzī-ju, Cik labs ir ma-nai
mu-tei tas.

Tur dziļi glāzē atspīdēja
Mans laimes un mans prieka brīd's,
Tas jaunu dzīvīb' iedot spēja
Un jaunas paģiras ar līdz.

Bet tagad man ir skumjas acis,
Ne graša nav vairs maciņā,
Tamdēļ es alu būtu racis
It dziļi jūras dibenā.

Lai sirds tā sāpes neredzētu,
Kā citi liksmi alu dzer,
Bet maku līdzī neapraktu -
Varbūt, ka tas vēl kādreiz der.

Tautas dziesma

Es iz- kū- lu kun- ga ri- ju, na- va sal- mu
ne- sē- jiņš, Ai- jā ral- la- lā, na- va sal- mu
ne- sē- jiņš.

Nes, māsiņa, salmu nastu,
Došu baltu villainīt'.

Sīki vieni, mazi vieni
Kungu riju kūlējiņ'.

Cits pakrita klājienāi,
Cits klājiena kūlītē.

Labāk kūlu rudzu riju,
Ne pie puišiem gulējus'.

Nokūlusi rudzu riju,
Ieej droši istabā.

Kad pie puišiem gulējusi,
Staigā acis nolaidus'.

ES KARĀI AIZIEDAMS

Tautas dziesma

The musical score is written on three staves in a 4/4 time signature with a key signature of one flat (Bb). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. Chord symbols are placed above the staff: F, C, F, F7, Bb, Bb6, F, C, F.

Es ka-rā-i aiz-ie-dams, Es ka-rā-i
 aiz-ie-dams, At-stāj mā-su šū-pu-lī,
 At-stāj mā-su šū-pu-lī.

No karaņa pārnākdams,
 Atrod lielu rakstītāj'.

Pavaicāju māmiņai,
 Kas tā liela rakstītāj'?

Tā, dēliņi, tav' māsiņ',
 Ko atstāji šūpulī.

Rakstītāja, man māsiņ',
 Norakst' kara karodziņ'.

Raksti zilu vai sarkan',
 Mūžam manis neredzēt.

E
 Es kat- ru sest- dien's va- ka- ru ar-
 B
 vien , ar- vien , Pie Trī- nes gā- ju klē- ti- ņā, ar-
 E
 vien, ar- vien. Es
 A
 kat- ru sest- dien's va- ka- ru, Pie
 E B
 Trī- nes gā- ju klē- ti- ņā, ar- vien , ar- vien , ar-
 E
 vien, ar- vien, ar- vien.

Tur Ješka iekšā sēdēja arvien, arvien,
 Un manu Trīni bučoja arvien, arvien.

Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt arvien, arvien,
 Tu solījies reiz mana būt arvien, arvien.

Bet nu tu mani pievīli arvien, arvien,
 Un Ješkam sirdi atdevi arvien, arvien.

Es došos prom uz austrumiem arvien, arvien,
Tu mūžam manis neredzēs nekad, nekad!

Mēs sitīsim tos utainos arvien, arvien,
Pēc tam tos zili pēlēkos arvien, arvien.

Lai latvju zobens nesarūs nekad, nekad,
Lai latvju saule nenoriet nekad, nekad!

ES MEIŅA KĀ ROZĪTE

91

Lietuviešu tautas dziesma

The musical score is written on three staves in 2/4 time. The first staff begins with a C chord and contains the lyrics 'Es mei-ti-ņa kā ro-zī-te, Kā sar-ka-na'. The second staff begins with a C chord and contains the lyrics 'ze-me-nīt', Pui-šiem kā-jas no-lī-ku-šas,'. The third staff begins with a C chord and contains the lyrics 'Ap ma-ni-mi stai-gā-jot.'.

Es mei-ti-ņa kā ro-zī-te, Kā sar-ka-na
ze-me-nīt', Pui-šiem kā-jas no-lī-ku-šas,
Ap ma-ni-mi stai-gā-jot.

Visi ļaudis tā vien teica,
Ka es vīra nedabūš'.
Es dabūju tādu vīru,
Visas tādu gribējuš's.

Pīlēm spārni nodiluši,
Sīkus krūmus lodā jot.
Tā nodila ļaužu mēles,
Nevalodas runājot.

Dieviņš cēla, ļaudis pēla,
Ka mēs mīļi dzīvojam.
Vēl mīļāki mums dzīvot,
Lai ļautiņi pukojas.

ES NENĀCU ŠAI VIETĀ

Es ne-nā-cu šai vie-tā-i,
 Sa-vu mie-gu iz-gu-lē-ti,
 Es ne-nā-cu šai vie-tā-i,
 Sa-vu mie-gu iz-gu-lē-ti. Rai, rai, rai, ri-tām,
 Rai, rai, rai, ri-tam, Rai, rai, ral-la-la,
 trā-di ral-la-la.

Tie palika aizkrāsnei
 Vēderiņus kasīdami.

Nācu ēsti, nācu dzerti,
 Nācu jautri padziedāti.

Visa mana naba nieza
 Kā es griķu brandavīnu.

Ja es būtu to zinājis,
 Ka tik jauki šai vietāi.

Kad iedzēru brandavīnu
 Vairs nabiņa neniezēja.

Es būt sievu līdz paņēmis
 Ar visiemi bērniņiem.

Kad iedzēru juhaidiku
 Nospārdiju Miku pliku.

Es ne-zi-nu un ne-sā-pro-tu, Ko
 grib no man šis lik-te-nis . Par
 kā-du no-zie-gu-ma so-du Viņš
 ma-nim ciest ir no-li-cis ?

Man nav ne tēvijas, ne mājas,
 Ne viena sirds kas mīlē man.
 No rīta cēlies, aunu kājas,
 Dievs zin, kur vakars pienāks man.

Iekš divām skaistām, zilām acīm
 Es biju reiz iemīlējies.
 Bez gala skaistas bij' šīs acis,
 Bez gala es tās mīlēju.

Un tā, un tā, un tā es klīstu,
 Un tā es mūžam klīdišu.
 Es miera vietas nepazīstu,
 Kas laime ir, to nezinu.

ES REDZĒJU JŪRIŅĀ

Tautas dziesma

Es re-dzē-ju jū-ri-ņā-i, trīs zvej-nie-kus
 zve-jo-jam. Zī-da tik-li, zel-ta lai-va,
 sid-ra-bi-ņa zē-ģe-līt.

Vai, godīgi zvejnieciņi,
 Redzēj't manu bāleliņu?
 Smuks puisītis, baltu vaigu,
 Dzelteniemi matiņiem.

Vai godīga mātes meita,
 Tāds guļ jūras dibenā.
 Smiltis grauž tam baltus vaigus,
 Ūdens matus plivināj'.

Vai, godīgi zvejnieciņi,
 Velkat viņu maliņā,
 Vienam došu slēžu kreklu,
 Otram zīda nēzdodziņ'.

Trešajami, jaunākami,
 Pati sevi atdošos,
 Pati sevi atdošosi,
 Zēģelišu audējiņ'.

Es sa-va-i lī-ga-va-i, di-dam, di-dam, di-dam,
 Au-gu-mā tā ap-mē-ram līdz
 vi-dam, di-dam, di-dam, Es sa-va-i lī-ga-va-i,
 di-dam, di-dam, di-dam,
 Au-gu-mā tā ap-mē-ram līdz
 vi-dam, di-dam, di-dam,

Līgaviņa teica man pa jokam,
 Lai es panēsājos šo uz rokām.

Aizskāra tas manu vīra dūšu,
 Domāju, ka diezgan spēcīgs būšu.

Rokām trīcot, kājām drebot, didam,
 Kaut kā aizkūlos līdz istab's vidam.

Istab's vidū es ar lielu blīkšķi,
Izmežģīju kreisai kājai īkšķi.

Guļu zemē es nu bāls kā kaļķis,
Līgaviņa pāri man kā baļķis.

Divas nedēļas uz slimīb's gultas,
Guļu saindēts no amor' bultas.

To nu puisi vērā liekiet, didam,
Neķerties pie super smagām fidām.

Kas par to ka bik-ses kā-jās, Kas par to ka
 bē-ri mā-jās, Kas par to ka run-cis ba-dā,
 Au-ro-dams ap mā-ju bra-dā. Es tik lā-dē,
 es tik lā-dē, Es tik pie-lā- dē un šauj!

Kas ies ķērnāties ap kūkām?
 Jāskrien pakaļ meža cūkām.
 Man tik šaut un lādēt gribas,
 Suns ar dabū lodi ribās!

Svētdien's rītā šaujām laukā,
 Saulīt zelta ratos braukā.
 Es uz vēder' zālē zaļā,
 Notēmē un plaucē vaļā.

Kas ies dārzā rutkus stādīt,
 Ja var šeitān klasi rādīt?
 Tā, kas trāpīs buļļa aci,
 Ierindosies pirmā placī.

Ja kāds feniņš paliek pāri,
 Nopērc sev vien' binoklāri,
 Kas par to, ka bērni rauda,
 Stobrā izkūp piena nauda!

ES UZKĀPU KALNIŅĀ

Tautas dziesma

Es uz- kā- pu kal- ni- ņā- i, rai- ri- di- rā,
 Lī- ga- vi- ņu lū- ko- tie- si, rai- ri- di- rā,
 Ai- jā, ral- lā, ai- jā - ral- la- lā!

Nolūkoju tautu meitu,
 Kura laba dziedātāja.

Labdien, tautu zeltenīte,
 Būsi mana līgaviņa?

Kā es varu solītiesi,
 Nav mājāsi tēvs, māmiņa.

Labdien, tautu zeltenīte,
 Otreiz tevi bildināju.

Nu es varu solītiesi,
 Nu mājāsi tēvs, māmiņa.

Būšu tava līgaviņa,
 Tavas mājas kopējiņa.

Es vē- los mā - jās pār- nākt, Kad
 ā- be- les zie- dos plauks, Un
 vi- ņu bal- ta- jie zie- di, Man lē - ni ma - tos
 līs.

Es vēlos mājās pārnākt,
 Kad druvas dzeltēt sāks,
 Un viņu zeltītos graudus
 Vējš laukos izkaisīs.

Es vēlos mājās pārnākt,
 Sev līgavu izraudzīt,
 Zem Latvijas šalcošiem bērziem
 Ar viņu gredzenus mīt.

Es vēlos mājās pārnākt,
 Kad Latvija brīva kļūs.
 Tad baltās dzimtenes smiltīs
 Man salda atdusa būs.

ES ZINU VISI MANI NIEVĀ

Ed. Veidenbaums

Es zi-nu, vi-si ma-ni nie - vā,

Es zi-nu, vi-si ma-ni nīst. Lai

ma-ni nīst, lai ma-ni nie-vā, Vien-

al-ga man, vien-al-ga man.

Pār kapiem laižas melnas vārnas
 Un žēli ķērc: "Nav vērts, nav vērts!"
 Es atspiežos uz kapa malas,
 Un saucu līdz: "Nav dzī vot vērts!"

Kā vēja dzīti mākonīši,
 Tā manas domas tālu klīst.
 Pēc kaut kā cēla nezināma
 Sirds ilgojas, sirds ilgojas.

Lai novīst visas manas rozes,
 Lai izgaist visas cerības,
 Es varu raudāt, varu atkal smieties,
 Vienalga man, vienalga man ...

Gai- da, gai- da, gai- da, gai - da,
Mī- lu te- vi, brī- vā mei - ča!

A- cis, kvē-lo lū- pas kaist,
Kat- ris čī- gā- nie- tei teic.

Citas meitas strauji milē,
Ātri kvēlo, ātri dziedst;
Čigānietes mīla kaisla,
Robežas tā nepazīst.

Zinu, ka Tev dēku diezgan,
Viens tur esmu arī es.
Ilgojos pēc taviem glāstiem,
Kaut gan tos vēl citi gūst.

Čigānietes mīla kvēlos
Kamēr asins dzīslās rīms,
Tādēļ tversim laimes brīžus,
Dievs zin, ko jau rīts mums nes.

GARA MANA ŠĪ NATKSNĪŅA

Tautas dziesma

Ga-ra ma-na šī nak-sni-ņa, Ga-ra ma-na
 šī nak-sni-ņa, Par vi-sā-mi
 nak-sni-ņā-mi, Par vi-sā-mi nak-sni-ņām.

Gaida mani līgaviņa,
 Šo naksniņu aizejoti.

Dievs, aizsūti labvakaru,
 Šo naksniņu neaiziešu.

Šo naksniņu pārgulēšu
 Baltābola kalniņāi.

Seglus liku pagalvī,
 Iemauktiemi apsedzos.

No segliemi gaisma ausa,
 No iemauktu mēnestiņis.

No tā paša jājējiņa,
 Sidrabota saule lēca.

G
 Cel ma- ni pār par Dau- ga-
 D
 vu, Dau- ga- vu, Cel ma- ni pār par Dau- ga-
 G
 vu, Dau- ga- vu, Cel ma- ni pār par
 D
 Dau- ga- vu, Tu, Dau- gav's lai- vi-
 G
 niek, lai- vi- niek. Piedz. Tu mī- ļa
 man, jo e- si lat- vju mei- te- ne. Kā a- vots
 D G
 ie- le- jā tev dzid- ra dvē- se- le. Tu mī- ļa
 man! Un to es va- ru ap- gal- vot, Ka sir- di
 D G
 gri- bi tu man vie- nam dot. Kad tie- ko-

Am
ties es te- vi mī-ļi svei- ci- nu, Tad mirdz tavš

D G
vaigs, un lai- mes pil- na e- si tu, Bet rau- dāt

G7 C
sāc, kad ar- die- vas uz lū- pām skan, Jo e- si

G D7 G
lat- vie- te un tā- dēļ mī- ļa man, jā gan!

Ko dosi man par pārceļšan'
Tu, daiļā meitiņa?

Šo rozīti no manas krūts
Par pāri ceļšanu.

Par maz šī alga meitiņa,
Par pāri ceļšanu.

Šo sirsniņu no manas krūts
Par pāri ceļšanu.

Tie abi laivā iesēžas
Un brauc pār Daugavu.

GESTA BERLINGS

105

V. Grēviņš

Chords: Cm, Fm, Cm, Fm, Cm, G, Fm, G, Cm, Fm, G, G7, Cm

Tad ne- bij aus- mas, ne- bij rie- ta, Tad
 Fm Cm
 gais- mu ne- re- dzē- ja acs; Tā
 Fm
 aiz- dū- ca kā tūk- stoš spie- tu , Tas
 G Fm G
 tra- kais ka- va- lie- ru gads , Tā
 Cm Fm
 aiz- dū- ca kā tūk- stoš spie- tu , Tas
 G G7 Cm
 tra- kais ka- va- lie- ru gads.

Tad bij pie vīna mucām talkas,
 Tad šļāca alus kritums plats.
 Tā aizdzirkstīja tūkstoš malkos,
 Tas trakais kavalieru gads.

Tad smaidi nenodzisa sejās,
 Tad polku lēca bīskaps pats,
 Tā aizjoņoja tūkstoš dejās,
 Tas trakais kavalieru gads.

Un kas par to, ka nāca briesmas,
Ka klāt bij sausums, posts un bads!
Vēl tagad atmirdz tūkstoš dziesmās
Tas trakais kavalieru gads.

Un lēni apklust sapņu dzirnas -
No asarām tev valga acs.
Pār kalniem aizdipo kā stirnas
Tas trakais kavalieru gads.

Kas paliek pāri? Dziļas alkas
Pēc tā, kas tavai sirdij rads -
Ko elso vījotīgās smalkās
Tas trakais kavalieru gads.

Nē, nav ne debesu, ne elles,
Ir tikai tas ko saredz skats.
Un tumsā vizuļo kā krelles
Tas trakais kavalieru gads.

Tur prieks ar bēdām kopā savīts,
Un Gesta Berlings - tas tu pats.
Un tādēļ lādēts lai un slavēts
Tas trakais kavalieru gads.

C

Tev ma-na sirds kā pie-liets bi-ķer's
 zai-go - -, Nāc dzer' no tā un
 reib-sti līdz ar ma-ni - -, Lai
 aiz-nes nakts caur bez-ga-lī-bu mūs
 - -, Kā die-nas aiz-nes zi-lie zie-du
 tva-ni - -.

Ne šovakar mums nākotni jau zilēt,
 Kaut arī rīts mūs' sapņiem kapu rok.
 Kas baidās ciest, tas baidās dziļi mīlēt
 Un visu mūžu staigā vērgu važās

Ir sapņi, kurus nekad nebeidz sapņot,
 Un mīla, kura spēj it visu piedot.
 Ja paradīzes stāsts vēl šodien spēkā,
 Tad arī abiem mums ir jākrīt grēkā!

Ģēr- bies, sau- le, sud- ra- bo- ta,

Nu brauc ta- vi pre- ci- niek'.

Ģēr- bies, sau- le, sud - ra- bo- ta,

Nu brauc ta- vi pre- ci- niek'.

Kam tie zirgi, kam tie rati
Pie saulītes namdurvīm?

Dieva zirgi, Dieva rati,
Gaid' saulīti iesēdam.

Saule brauca pa jūriņu
Spīdēdama, vizēdam'.

Zelta kronis galviņai,
Vaska cimdi rociņā.

Ie-dzer-sim pa glā-zei ka-mēr jau-ni mēs,
 Gan jau ve-cum-die-nās zā-les no-de-rēs!
 Ie-dzer-sim pa glā-zei, ka-mēr jau-ni mēs,
 Gan jau ve-cum-die-nās zā-les no-de-rēs!

Izgulēsim grāvjus, kamēr jauni mēs,
 Gan jau vecumdienās gultas noderēs.

Izmīlēsim meitas, kamēr jauni mēs,
 Gan jau vecumdienās sievas noderēs.

Iedzēsim vēl alu, kamēr jauni mēs,
 Gan jau vecumdienās ūdens noderēs.

Uzdziedāsim dziesmu, kamēr jauni mēs,
 Gan jau vecumdienās plates noderēs.

Sazāgēsīm dēļus, kamēr jauni mēs,
 Gan jau vecumdienās zārkam noderēs.

JĀŅU NAKTS

Tu aiz-gā-jī no ma-nis dzi-vē
 tā-lū Cik tā-lu vien, no kā-da aiz-iet
 var. Aiz se-vis ga-dus no-plā-vi kā
 vā-lu, Tik sirds vēl sāp, tā-pat kā to-va-
 kar.

Bij' Jāņu nakts, aiz kalniem dega liesmas,
 Tev galvu klāja ziedu vainags balts.
 No visiem kalniem vēji nesa dziesmas,
 Sirds laimē kūšāja kā vīna šalts.

Ai, jaunība, ai, bērnu gadi balti,
 Kas velti ilgots, tikai sāpes rod.
 Caur dzīvi gadi brien kā zirgi kalti,
 Bet jaunību nekas vairs neatdod.

Ir atkal Jāņu nakts un atskan līgo,
 Vējš klusos kokos skumji kokli kar,
 Man matos sirmi pavedieni stīgo,
 Bet sirds vēl sāp tāpat kā tovakar.

JAUNS UN TRAKS

III

A E A

Jauns un traks tu, pui-ka, e-si bi-jiš,

D A

Lauz-dams ma-nu zel-ta gre-dzen-tiņ'.

D A

Jauns un traks tu, pui-ka e-si bi-jiš,

E A

Lauz-dams ma-nu zel-ta gre-dzen-tiņ'.

Piedz. A

Id-rit vai ko-ciņ, te-vi mī-lu,

E

Bez te-vis dzī-vot ne-va-ru!

Tad nāc un sā-ņe-mi par ķi-lu

A

šo ma-zo nie-ka bu-či-ņu!

Vai tu domā manīm jaunu pirkti,
Vai saukt man' par savu līgaviņ'?

Nav naudiņas par ko jaunu pirkti,
Saukšu tev par savu līgaviņ'!

Saukšu tev par savu līgaviņu,
Kamēr rīta sārta saule lēks.

Nu uzlēca sārta rīta saule,
Nu ardievu, ciema zeltenīt.

Man pašami sieva, seši bērni -
Gaida mani mājās pārnākam.

Jel pie- lej, draugs, sma- ga- jo
 kau- su , Liec pie lū- pām un ie- dze- ri
 to Un dzer- dams tu aiz- mir- sti
 dzi- vi , Šo dzi- vi, kas ne- dod ne- ko.

Ja mīlā, draugs, vīlies tu esi,
 Un sirdsēsti sirdi tev spiež,
 Tad putoj'šo kausu šurp nesi,
 Jo ļaunu par labu tas griež.

Bet kādreiz, kad cirtainos matos
 Dzīves vakars tev sidrabu lies,
 Tad atceries bijušos laikus,
 Kad laimīgi jutāties mēs.

JŪLAI NIEKS

A. Vinters

Pa-va-sa-ra nak-tīs Jū-la dār-zā sap-ņot iet,
 Jo zem ce-riņ-krū-ma vi-ņai pa-tī-ka-ma viet'.
 Tur ik nak-ti di-vas ro-kas vi-ņas vi-du skauj,
 Jū-la sa-vas sār-tās lū-pas
 vi-ņam skūp-stīt ļauj! Jū-lai tas ir nieks,
 Jū-lai tas ir nieks, No-tiek šā vai no-tiek tā,
 par to Jū-lai prieks.

Vakarā pēc beigtā darba Jūla gulēt iet
 Siena šķūnī, kur pēc tveices tur ir vēsa viet'
 Te tā jūt, ka viņai tumsā klātu glaužas viens
 Jūla nodreb lielā laimē, iečaukstas tik siens. . .

Jūlai tas ir nieks, Jūlai tas ir nieks,
 Notiek šā vai notiek tā, Jūlai par to prieks.

Rudenī, kad auksti vēji mājas logos šņāc,
 Jūla gultā sten un svaidās, jo to sapnis māc.
 Sapnī redz tā: Tai virs galvas stārķis lidinās,
 Un tam knābī diega galā bērniņš karājās.

Nu tas vairs nav nieks, nu tas vairs nav nieks,
 Ja tas dziedziņš pušu trūks, Jūlai nebūs prieks.

Lapas sen jau nobirušas, uznācis jau sniegs.
 Stārķim, laikam dikti salstot, vaļā sprucis diegs.
 Tieši Jūlai klēpī iekrīt maziņš brēkulīts,
 Neko darīt, ja no gaisa šitāds atsūtīts.

Jūlai tas ir nieks, Jūlai tas ir nieks,
 Puisēns, mazais brēkulīts-par to Jūlai prieks.

JŪRAS MĀTE

C
Jū- ras mā- tei dzi- ļā le- jā,
G
di- dam, di- dam, di- dam, Dār- gas man- tas
C
gla- bā- jā- si, di- dam, di- dam, di- dam,
C
Ne- vis tā- kā ļau- zu ro- kās,
F6 G
di- dam, di- dam, di- dam, Tās tiek drī- zi
C
iz- tē- rē- tas di- dam, di- dam, di- dam.

Ja, jūriņa, tu man dotu
Daļu savas bagātības,
Es savāi līgavai
Zelta gultu dāvinātu.

Zelta gultu, dūņu pēļus,
Baltus linu paladziņus.
No jūriņas pārbraucotī
Pats tai līdzās pārgulētu.

No jūriņas pārbraucotī
Līgaviņas neatradu;
Dzirdēj' ļaudis runājoti -
Tā ar citu aizgājusi.

Še, jūriņa, tavas mantas,
Man vairs viņu nevajaga.
Drīzi arī tavā klēpī
Guldīs manu augumiņu.

Tautas dziesma

D
Jū- riņ' pra- sa smal- ku tik- lu,

G D G Em
lai- viņ' bal - tu zē- ģe- līt', Jū- riņ' pra- sa

Ag A A7 D
smal-ku tik - lu, lai- viņ' bal- tu zē- ģe- līt'.

Uzvelk baltu zēģelīti,
Iet laiviņa mirdzēdam'!

Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipu gāj'.

Simtu jūdžu dieniņāi,
Divi simti naksniņā.

Tēva dubļi sudrabeti,
Tautu laipas asarot's.

Iet laiviņa mirdzēdama
Līdz ziemeļa namdurvīm.

Nu ar Dievu, ziemeļmeita,
Tu vairs manis neredzēs'.

Ziemeļam ir skaistas meitas
Tās es braucu lūkoties.

Nu es braukšu jūriņāi,
Ar ziemeli cīnīties.

Vai tu brauci, vai nebrauci,
Tu jau manis nedabūs'.

Ziemeļim ir baltas putas,
Man jo balta zēģelīt'.

JŪS BRĀĻI, KAD VAIRS NEŽŪPOJU

Lautenbachs/Jūsmiņš

A

Jū-s brā-ļi, kad vairs ne-žū-po-ju, ar
E A E A

kau-lu sā-pēm, po-da-gru, Ka-d
E

es uz gul-tas sa-sli-mo-ju, Ta-d
B7 E

klāt būs ma-na stun-di-na. Ja
A

šo-dien mir-tu, jeb vai rī-tu, man
E A E

tes-ta-men-te ga-ta-va. Man bē-res
A D

lai jūs iz-tai-sī-tu, tak lai bez
A E7

vi-sa gre-z-nu-ma.

The image shows a musical score for a song. It consists of ten staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is written on a treble clef. The lyrics are in Latvian. Above the first staff is the letter 'A'. Above the second staff are 'E A E A'. Above the third staff is 'E'. Above the fourth staff are 'B7 E'. Above the fifth staff is 'A'. Above the sixth staff are 'E A E'. Above the seventh staff are 'A D'. Above the eighth staff are 'A E7'. The score ends with a double bar line.

Jel negādājat velti zārku
Tik mucā mani ieliekat,
Un rokā manim mīļu, dārgu,
Jo lielu kausu iedodiet!
Rakt pagrabā būs manu liķi,
Kur dažu mucu tukšoju -
Lai sasniedzu ar galvu svīķi,
Pret sienu kājas izstiepjū.

Jel neraudat par nāvi manu,
Ir velti, ka man' pavadat.
Priekš manis nebūs lietot zvanu,
Ar glāzēm tikai skandinat!
Un virsrakstā šos vārdus liekat:
"Viņš dzima, dzēra, nomira -
Nu dus viņš saldi šinī vietā ,
Kur visu mūžu žūpoja".

KAD AR UZVARU

B F#

Kād ar uz-va-ru šo kau-jū līdz ga-lam

B

no- beig- sim, Tad liel- ga-

F# E

ba - li klu- sēs Un dau- dzi mie - rā

B F# B

du- sēs, Kam dār- ga bij' tē - vi- ja.

Tad daiļas latvju meičas
Kops kapus varoņiem,
Jo viss kas dzīvē izirst
Pat lauru vainags novīst
Bet mīlestība nekad.

Vienu vietīņu sev vēlos,
Kur kādreiz mierīgi
Es varēšu reiz dusēt,
Par tēvu zemi klusēt,
Kas man tik dārga bij.

Šis miers būs liels un svētīgs
Mēs šķēpus noliksim.
Mēs dzīvē laurus vīsim
Un brāļu kapus kopsim,
Tur- mīļā Latvijā!

Ak, kā tas daž-reiz at-ga-dās, Kad
 di-vas sir-dis ne-sa-pas. Fid-rī, fid-rā, fid-
 ral-la-la, Kad di-vas sir-dis ne-sa-pas.

To meitiņ' milē kaimiņ' Jurk'
 Un viņam sirds iet - puk, puk, puk.

Nupat jau cilvēks laimīgs bij',
 Te meitiņa tam atsacīj'.

Ak, mīlais jaunskungs, saka tā,
 Jums slikta slava ra-la-lā.

Uz katra pirksta piecas meit's,
 Un katrai dāvā zīda kleit's.

Un kaimiņ' Jurkam sirds top grūt',
 Jo meitiņ' negrib šim par brūt'.

Viņš telefonstabā uzrāpjas,
 Lec zemē un tad nositas.

Un uz šīs vietas tūdaliņ,
Nu izaug jauka ģeorgīn'.

To meitas jums būs iegaumēt,
Ar mīlestību nešpāsēt.

V. Plūdonis

C
Kad prieki kūš, un bezbēdība
F
smej, mums, draugi, miera nav vairs dvē-se-
C
lei -. Vēl saule augstu, sirdī ko- kle
F C 1. G
trīc -, Bet bieži va- kars pie- nāk ne- gai-
C 2. G 4. G C
dīts. Vēl ne- gai- dīts.

Vēl mēness spīd aiz tāliem mākoņiem,
Kā spīdējis kopš gadu tūkstošiem.
Vēl ziedon's smaيدا, rotā dzīves rīts,
Bet bieži vakars pienāk negaidīts.

Vai zināt jūs, ko nākamība tin?
Varbūt patlaban kādam skujas šķin,
Un mūsu mūža ceļš ir nospraudīts,
Jo bieži vakars pienāk negaidīts.

Vēl draugi, šodien kopā redzam jūs,
Dievs zin, kur citu gadu katris būs!
Gan jauks ir laiks ar draugiem pavadīts,
Bet bieži vakars pienāk negaidīts.

KAD VĒL PUIKĀ BIJU ES

Alf. Vinters

F C

Kad vēl pui-ka bi-ju es, trād-rid-ri-di-rā.
Kā- dēļ pui-ši nak-sni-ņā,

To, lūk, sā- prast ne- spē- jū,
Lien pie mei- tām klē- ti- ņā,

F Bb F

trād-rid-ri-di-rā. Iz-do-mā-ju šā, gan tā,

C F

rad-rid-rī-di-rā-lal-lā,

Bb F C7 F

Ne-sa-pra-tu it-ne-kā, rad-rid-rī-di-rā.

Jautāju es Miķelim,
Ko šie dara klētiņā?
Miķelis labs draugs man bij,
Tas man smaidot pastāstīj':
Klētī tekot krējumiņš,
Un vēl saldaiss medutiņš.

Es, kā mazais kārumnieks,
Naktī zagos klētiņā.
Ne tur bija krējumiņš,
Ne tecēja medutiņš.
Nesapratu itnekā,
Kas tur tumsā notikās.

Miķel's Annai vaigus glaud'
Anna tā kā smeļ, kā raud.
Pēc tam abi sačukstas
Un, kā liekas, bučojas.
Tur jau ir tas krējumiņš,
Un tas saldaiss medutiņš.

KAM ZIEDI, MEŽĀBELE

Jau sen šo zemi bērzu zemi sauc A. Krūklis
R. Pauls

D G
 Bij' maijs, un mež-ā-be-les zieds tik
 A7 D
 balts, Zem tās vecs ak-mens sols un galds
 G
 - Bij' maijs, un sē-dē-jām mēs di-va-tā, Zem
 A7 D A
 ve-cā ak-mens so-la tā-- -. Kam zie-di,
 D A
 mež-ā-be-le rūg-tā -, Tik bal-ta, bal-ta tu---
 D A
 -, Kā lai-me un kā prieks-- -. Kam zie-di
 A7 D
 mež-ā-be-le rūg-tā-- -, Kam zie-di tu un
 A D
 no-bir-sti kā sniegs -.

Iet laiks, un vairs neviens te neatnāk,
 Pat akmens apsūnot jau sāk.
 Iet laiks, un mežābele maijā zied,
 Un vējš kā toreiz zaros dzied.

Kam ziedi.....

Jau sen šo zemi bērzu zemi sauc

Jau sen šo zemi bērzu zemi sauc,
 Pie mājas pelēks akmens galds,
 Jau sen te jūmtā stārķa dziesma skan,
 Un svēta, dārga tā ir man.
 Kapēc man dziedāt svešu dziesmu,
 Kur svešas skaņas skan,
 Un svešu domu rod?
 Kapēc man dziedāt svešu dziesmu?
 Man tuva tā, ko dzimtā zeme dod.

Jau sen šo zemi dziesmu zemi sauc,
 Te gaisma akmenī pat aust;
 Jau sen te Daugaviņas dziesma skan,
 Un svēta, dārga tā ir man.

Jau sen šo zemi tēvu zemi sauc,
 Sen senis mums te dzīvot ļauts.
 Jau sen te mūsu tēvu dziesma skan,
 Un svēta, dārga tā ir man.

KARAVĪRIBĒDĀJĀS

Tautas dziesma

Dm C Dm
 Ka-ra-vī-ri bē-dā-jās, a-si-ņai-na
 C Dm F Bb F Bb
 gais-ma aust. Ka-ra-vī-ri bē-dā-
 Dm A
 jā-si, a-si-ņai-na, a-si-ņai-na gais-ma
 Dm
 aust.

Nebēdājiet, karavīr',
Sudrabota saule lēks.

Sniga sniegi, putināj',
Stalti jāja karavīr'.

Tālu gāju, nepazin',
Vai bij mani bāleliņ'.

Jāja, jāja, tālu, tāl',
Lielu tālu svešumā.

Tēvu zemei grūti laik'.
Dēliem jāiet palīgā.

Tēvu zemes brīvestīb'
Pirksim mēs ar asinīm.

Tēvu zemes mīlestīb',
Mēs ar darbiem rādīsim.

Kas dār-zā, kas dār-zā? Bi-tīt' ro-žu
 dār-zi-ņā, Kas dār-zā, kas dār-zā?
 Bi-tīt' ro-žu dār-zi-ņā.
 Lož-ņā, bi-tīt, Caur za-ru za-riem,
 Caur za-ru za-riem, Caur la-pu la-pām.

Kas vārdā, kas vārdā?
 _____ vārdā, _____ vārdā.

Lai ar bija _____ vārdā,
 Šogad skolu nepabeigs.

Ja pabeigs, tad pabeigs,
 Pēc deviņām vasarām.

Ložņā, bitīt,
 Caur zaru zariem.

Ja citu atrod,
 Liec to savā vietā.

Tautas dziesma

Musical score for the song "Kas tie tādi, kas dziedāja bez saulītes". The score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes: Dm, Gm, A, and Dm.

Dm Gm
 Kas tie tā-di, kas dzie-dā-ja bez sau-lī-tes
 A Dm Gm Dm
 va-ka-rā? Tie ir vi-si bā-ŗa bēr-ni,
 A Dm
 bar-gu kun-gu klau-sī-tāj'!

Kurin' ugun', silda gaisu,
 Slauka gaužas asaras,
 Krimta cietu pelavmaizi,
 Avotiņā mērcēdam'.

Saulīt' vēlu vakarāi
 Sēžas zelta laiviņā;
 Rītā agri uzlēkdama,
 Atstāj laivu ligojot.

Kam saulīte, vēlu lēci,
 Kur tik ilgi kavējies?
 Aiz viņiemi kalniņiemi,
 Bāra bērņus sildīdam'.

A
Klu- si, klu- si ra-tiņš rūc, Tā kā zie- dos

E
bi- te dūc. Klu- si, klu- si ra-tiņš rūc,

A
Tā kā zie- dos bi- te dūc.

Roka pavedienu tur,
Domas saldus sapņus bur.

Dzīve, dzīve, vakars rīts,
Mūžs no baltām dienām vīts.

Balto dienu virpulī
Viss šķiet sapnis šūpulī.

Aiju, aiju, aijaijā,
Diena dienu aizaijā.

Gludi, gludi dzija slīd,
Ne tik gludi dzīve rit.

Tikai klusi ratiņš rūc,
Ceļš uz laimi vienmēr grūts.

KO GAIDĪJI, SĒRDĪENĪTE

Tautas dziesma
I. Mežaraups

Musical score for the song "Ko gaidīji, sērdienīte". The score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is on a treble clef staff. The first line of music has three measures with chords C7, F, and C above them. The lyrics "Ko gai-dī-ji, sēr-die-nī-te, Ka ne-gā-ji" are written below the notes. The second line of music has two measures with chords 1. F and 2. F above them. The lyrics "tau-ti-ņā-si? tau-ti-ņās?" are written below the notes.

Kā es iešu tautiņās?
Maz manāi puriņai.

Deri droši, serdienīte,
Gan Dieviņis palīdzēsi.

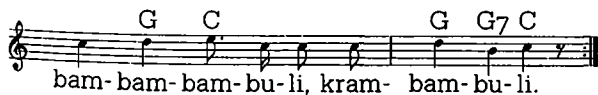
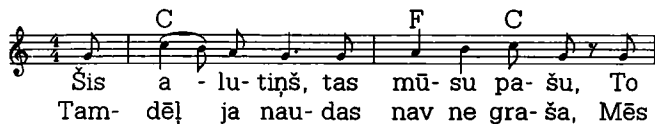
Taisat ceļu, rūmējati,
Sērdienītes pūru veda.

Ved pūriņu, dzen gosniņas,
Jāj deviņi bāleliņi.

Mīļā Māra pakaļ dzina
Simtu baltu avitiņu.

Pirms nabaga sērdienīte,
Pēc bajāra līgaviņa.

Pirms valkāju ūdru kurpes,
Pēc vāveru kažociņu.

Visvarenais, kas miežus audzē,
 Tu, žēlīgs tēvs, kas debesīs,
 Par to tev pateiks tava draudze,
 Uz vaiga krītot grāvmalā:
 Visvarenais, ja iespēji,
 Tad gāz no gaisa miestīņu.
 Kram bam ...

Par to tev celsim slavas torņus
No pudelēm un mucīņām,
No tējnicām mēs krogus celsim
Un arī labas viesnīcas.
Un tevi, saldais alutiņ,
Mēs mīlēsim kā meitiņu.
Kram bam ...

Tautas dziesma

Musical score for the folk song "Krauklīt's sēž ozolā". The score is written in 3/4 time and consists of three staves. The first staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody is: C4 (quarter), D4 (quarter), E4 (quarter), F4 (quarter), G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter). The second staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), F5 (quarter), G5 (quarter). The third staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), F5 (quarter), G5 (quarter). The lyrics are: Krauk- li- ts sēž o- z o - lā, Zel- ta kok- le ro- c i - ņā, Ok tai ri- di, ok tai ri- di, Zel- ta kok- les ro- ci- ņā.

Crauk- li- ts sēž o- z o - lā, Zel- ta kok- le
ro- c i - ņā, Ok tai ri- di, ok tai ri- di,
Zel- ta kok- les ro- ci- ņā.

Vai, krauklīt, tu redzēj',
Kur aizveda mūs' māsīņ'?

Pār purviem, pār mežiem,
Pār smalkiemi krūmiņiem.

Tur aizved' mūs' māsīņ'
Uz bagātu Kurzemīt'.

Tur dzīvoj' mūs' māsīņ'
Kā sarkana brūklenīt'.

KRIZANTĒMAS

Pie lo- ga vā- zē, stāv kri- zan- tē mas,

Un ro- zes sen jau vī- tu- šas.

Ne- nāc pie ma- nis, ne- mek- lē lai- mi,

Kas bi- jis sen jau pa- gā- jis.

Kas pirmais atnāks tam piederēšu,
 Ar krizantēmām vakarā.
 Un smaidīdama es grēkā grimšu,
 Kā ievas ziediņš atvarā.

No rīta jaunos ļaudis redzot,
 Mans skats būs tīrs un nevainīgs,
 Tik krizantēmas uz loga glāzē,
 Bet tās jau muļķes nesaprot!

Tas bija toreiz, kad tavas acis
 Vēl spēja mani valdzināt,
 Bet tagad tumšājās rudens naktīs
 Man atliek tikai pārdomāt.

KUGĪS UZ DZIMTĒNI

137

Es sve-šas ze-mes re-dzē-ju, Kur
 dai-ļas mei-tas mīt, Bet skais-tā-kaš es
 ne-zi-nu, Par te-vi mei-te-nit.
 Dzim-te-ne mī-lā, pa-lī-dzi tu!
 Ak, kad es te-vi at-kaļ re-dzē-šu. Kur
 e-si lat-vju mei-te-ne Ar zi-lām ac-ti-
 ņām? Pār zie-meļ-jū-rām vēt-rai-nām Mans
 svei-ciens at-skaņ tā: Tik tu, tik tu, vis-
 mī-lā-kā Man e-si pa-sau-lē. A-

hoi, mans draugs ma- ni pie- mi- ni Līdz
 bū- šu dzim- te nē. Līdz tai die- nai. A-
 hoi, mans draugs ma- ni pie- mi- ni, Līdz
 bū- šu dzim- te- nē.

Kad kuģis naktīs zvaigžnotās,
 Pār rāmo jūru slīd,
 Man šķiet, ka tavas actiņas,
 No debess tālēm spīd.

KŪLIES PATI, KUNGA RIJU

139

Tautas dziesma

Musical score for the song "Kūlies pati, kunga riju". It consists of three staves of music in 4/4 time, with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The lyrics are written below the notes. Chord symbols (Cm, Fm, G) are placed above the notes. The first staff has chords Cm, Fm, Cm. The second staff has chords Fm, Cm, Fm, Cm. The third staff has chords Fm, Cm, Fm, Cm, G, Cm.

Kū-l ies pa- ti kun- gu ri- ja,
Kad ne- bi- ja kū- lē - jiņ', Ē Ē
Ai, ai- jā, Kad ne - bi- ja kū- lē - jiņ'.

Rājies pati, brāļa māsa - mās',
Kad nebija rājējīņa, rājējīņ'.

Es izkūlu kungu riju - rij',
Ar vītola sprigulīti - sprigulīt'.

Es mūžiņu nodzīvoju - nodzīvoj',
Ar neveiklu tēva dēlu - dēl'.

Elle, elle, kunga rija - rij',
Rīgā mūsu bāleliņi - bāleliņ'.

Ko ellēi izkūlāmi - izkūlām,
To uz Rīgu aizvedāmi - aizvedām.

140 KUR DAUGAVA VEĻ SAVUS VIĻŅUS GAUSI

G C
 Kur Dau- ga- va veļ sa- vus viļ- ņus
 G
 gau- si un ce- ļā zel- ta mie- žu dru- vas
 D
 sveic, kur strau- jāk pu- to pil- nie a- lus
 G D D A D
 kau- si, kur tē- vu tē- vu vā- roņ- ga- ru teic,
 G
 Tur vē- los būt, tur vē- los būt, tur
 C C6
 ta- vā krast- ma- lā, tu sir- mā
 G D G
 Dau- gav's mā- mu- ļa.

Tur vieglā laivā lejup vizinātos
 Un jautrās ganu dziesmās klausītos,
 Daudz jauku ainu garām ladinātos
 Un zelta sapņos dvēš'le gremdētos -
 Tur vēlos būt, tur vēlos būt,
 Kur vilnis vilni trauc,
 Kur klintis atbalss pretī sauc!

Kur senatne iz laika kapa ceļas
 Un brīnišķīgus noslēpumus pauž,
 Kur dzīvā dzeja saturu sev smeļas
 Un mūžam jaunus teiksmu stāstus auž -
 Tur vēlos būt, tur vēlos būt,
 Ar visu sird' un prāt',
 Kur teiku slēdz pie teikas klāt!

Kur Daugava veļ savus viļņus baltus
 Un vecās pils ceļā sveicina,
 Kur krastmalā redz ozolus tik staltus,
 Kas tēvu varoņgaru liecina -
 Tur gribu būt, tur gribu būt,
 Kur tēvi cīnījās,
 Pie sirmās Daugav's māmuļas.

Kur manas ilgas sapņos tik var tiekties,
 Tik turp vien gribu savus soļus spert,
 Pēc putojošiem alus kausiem sniegties
 Un jaunu liksmi, jaunus spēkus dzert -
 Drīz būšu tur, drīz būšu tur -
 Un Daugav's šalkoņa
 Būs manas dziesmas atskaņa.

KUR TAD TU NU BIJI

Tautas dziesma

F C F C

Kur tad tu nu bi-ji, ā-zī-ti ma-nu?

F C F C F C

Sud-ma-lā-si, sud-ma-lā-si, kun-dzi-ņi

F

mans.

Ko tad tu tur darīji, āzīti manu?
Rudzus, kviešus bīdelēju, kundziņi mans.

Ko tad tu tur ēdi, āzīti manu?
Pienu, medu, pienu, medu, kundziņi mans.

Ko tad tu tur dzēri, āzīti manu?
Alu, vīnu, alu, vīnu, kundziņi mans.

Ar ko tu tur mērīji, āzīti manu?
Ar radziņu, ar radziņu, kundziņi mans.

Ar ko tu tur sijāji, āzīti manu?
Ar nadziņu, ar nadziņu, kundziņi mans.

Ar ko tu tur slaucīji, āzīti manu?
Ar bārdiņu, ar bārdiņu, kundziņi mans.

Vai tad tevi kūla, āzīti manu?
Kā tad nē, kā tad nē, kundziņi mans.

Ar ko tad tevi kūla, āzīti manu?
Ar stibiņu, pa ribiņu, kundziņi mans.

Kā tad tu tur brēci, āzīti manu?
Mik mik mē, mik mik mē, kundziņi mans.

Tautas dziesma

Kur tu au-gi, dai-ļa mei-ta Ka es te-vis
 ne-re-dzēj', ka es te-vi ne-re-dzēj',
 tra-ri-di-rā.

Vai tu augi pie māmiņas,
 Vai māmiņas pūriņai?

Es uzaugu pie māmiņas
 Tā kā kāda mamzelīte.

Baltām diegu zeķītēmi,
 Sarkanāmi kurpītēmi.

Sniedz rociņu, dod mutītes,
 Būsi mana līgaviņa.

Velti, velti tu, puisīti,
 Uz manīmi lūkojiesi.

Citam tēva dēliņami
 Roku devu solījosi.

Tautas dziesma

C G C
 Kur tu, jā-si, tau-tu dēl-si, Mig-lai-nā-i
 F C F C
 va-ka-rā-i, Kur tu jā-si tau-tu dēl-si
 G C G C
 mig-lai-nā-i va-ka-rā.

Nāc pie manis klētiņāi,
Man gultiņa uztaisīta.

Dzied vai raudi, tautu meita,
Tavas pašas vaina bija.

Baltiņiem linu palagiemi,
Izrakstītu villainīti.

Kur tu govīs dzirdināji,
Tur es zirgus peldināju.

Tu gulēsi šai malāi,
Es gulēšu tai malā

Kur tu kāri vainadziņu,
Tur es savu pātadziņu.

No rītiņa celdamiesi,
Abi divi gauži raud.

Nemdams savu pātadziņu,
Līdz paņēmu vainadziņu.

Vienam žēli projām ieti,
Otram žēli šeit palikti.

KUR TU SKRIESI, VANADZIŅI?

Tautas dziesma

Kur tu skrie- si, va- na- dzi- ņi,
 Ar tiem vas- ka spār - - ni- ņie- mi,
 Kur tu skrie - si, va - - na- dzi- ņi,
 Ar - - tiem vas - - ka spār-ni-ņiem?

Skriešu liepas apraudzīti,
 Vai ir lielas izaugušas.

Gan ir lielas, gan ir kuplas,
 Zari līka Daugavā.

Jaunas meitas tērzēdamas,
 Liepai zarus nolauzušas.

Liepai zarus nolauzušas,
 Iemetušas jūriņāi.

Tie aizgāja pa jūriņu,
 Burbulišus mētādami.

Satiek jūras zvejnieciņi -
 Ieņem viņus laiviņāi.

Ieņem viņus laiviņāi,
 Aizved tālā Vāczemēi.

Vāczemnieki brīnījās,
 Kas tie tādi puķu ziedi?

Tie nekādi puķu ziedi,
 Jaunu meitu daiļumiņis.

Tautas dziesma

C G
 Kur tu te-ci, kur tu te-ci, gai-li-ti mans?

C
 Kur tu te-ci, kur-tu te-ci, gai-lī-ti mans?

F C G
 No rī-ti - ņa ag-ru- mā-i, No rī-

C G C
 ti - ņa ag-ru- mā?

Ciemā teku, ciemā teku, Meitas celt,
No rītiņa agrumā.

Ietecēju, ietecēju, Sētiņā,
Trīs reizītes nodziedāju.

Celies, mana, celies, mana, Līgaviņ':
Jau gailītis nodziedāja!

Čigāns savu, čigāns savu, Čigāniet'
Ar džindžalu džindžalāja.

Židiņš savu, židiņš savu, Žīdenit',
Uz muldiņas vizināj'.

Vāciet's savu, vāciet's savu, Gaspažīņ',
Ar ābolu kaitināj'.

Latviet's savu, latviet's savu, Līgaviņu,
Ik rītiņus nobučoja.

Tautas dziesma

G D G

Kurš put- ni- ņi s dzied tik ko- ši,

D G

Kā dzied ko- ši lak- stī- gal',

C G D G

Trai-rai-rā, trai-rai-rā, trai-rai-rā, trai-rai-rā,

C G D G

trai-rai-rā, trai-rai-rā, trai-rai-rai-rā.

Kurš brālītis tā mīl mūsu,
Kā mīl mani tautu dēls.

Ar svārkiem man' apsedza,
Kājas tina kažokā.

Uz ceļņa roku sniedza,
Krogū siera gabaliņu.

ĶEMERMIESTIŅĀ

A E A
 Ķe-mer-mies-ti-ņā, ma-zā mā-ji-ņā,
 E7 A
 Dzī-vo-ja reiz skais-tā An-ni-ņa.
 E A
 Ķe-mer-mies-ti-ņā, ma-zā mā-ji-ņā,
 E E7 A
 Dzī-vo-ja reiz skais-tā An-ni-ņa.

Dienu strādāja, tiltus būvēja,
 Raka grāvjus, ceļus taisīja.

Un kad vakarā, mājup dodas tā,
 Latvju strēlnieki to pavada.

Drusciņ pagaidiet gan jau dabūsiet,
 Vispirms tiem kam tālāk mājas viet'.

Vispirms seržantiem, pēc tam kaprāļiem,
 Visu beidzot prastiem zaldātiem.

Tautas dziesma

Bm Em Bm Em
 Ķē-vī-te, ma-na svilp-as-tī-te,
 Em B7 Em
 Tu zi-ni Rī-gu, Jel-ga-vi-ņu,
 B7 Em
 Tu zi-ni Rī-gu, Jel-ga-vi-ņ'.

Jelgaviņa smuka muiža,
Par visāmi muižīņāmi.

Saiminiece raušus cepa,
Tur pagāja visa diena.

Glāžu logi, vara durvis,
Piņorētas istabiņas.

Tur pagāja visa diena,
Lokotiesi, grozotiesi.

Muižkungs prasa vagarami,
Vai ir visi darbinieki.

Lokotiesi, grozotiesi,
Siltus raušus gumzājoti.

Visi bija atnākuši,
Miķelīša vien nebija.

Siltus raušus gumzājoti,
Saiminieci bučojoti.

Kur tu biji Miķelīti,
Ka darbosi neatnāci?

LAI GLĀZI PUTAINO

P. Šmits
J. Andrē

Lai glā-zi pu-tai-no mēs ro-zēs
 ti-nām Un tuk-šu dze-ram to, un tuk-šu
 dze-ram to. Kur tā-du a-lu lai zem sau-les
 ro-dam, Kā pa-šu au-dzē-to, kā pa-šu
 au-dzē-to? Kā pa-šu au-dzē-to, kā pa-šu
 au-dzē-to?

Tas nenāk mums no vāciešiem, nedz krieviem,
 Nedz Alpu sniegs var kūst;
 Mēs ceļus nelokam priekš svešiem dieviem,
 Mums latvju alus plūst.

No Liepājas līdz Rēzeknei, cik jauki,
Viens miežu lauks tik mirdz!
Tādēļ lai liksmojam, kur puto trauki,
Kamēr mums latvju sirde!

Lai droši liksmojam līdz gaišam rītam,
Līdz mūsu spēki kūst;
Mēs dziedāsim, kaut ar zem galda kritam:
Lai latvju alus plūst!

E. Dinsberģis

F. Zilchers

G C D G

Lai ko-pā sa-nā-kam u-n u-z-dzie-dam.

G C D

Lai bal-sis pa-ce-ļam un dzies-mas

G G C

skan-di-nam, Jo caur to sirds un prāts

D G

ie-lik-smo-jas.

Caur mūžu pasaulē šeit staigājot,
Sirds līksmi paceļas, kad dziedam dziesmiņas,
Kas, godam dziedātas, jauki atskan.

Ja darbs mums arīdzan grūts izrādās,
Ja raizes sirdi māc, un visai zūdās prāts,
Tad vien caur dziedāšan' nāk atspirgšan'.

Tad lai šī dziesmiņa jauki atskan,
Lai vecā tumsība pārvēršas gaišībā,
Lai tautu laimība no jauna zeļ!

LAI NU PALIEK ŠO RUDEN

155

I. Kalnāre

J. Norvils

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music in G major, 3/4 time. The first staff has four measures with chords G, D, G, and C. The second staff has three measures with chords G, D, and G. The third staff has two measures with chords D and G. The lyrics are written below the notes.

Lai nu pa-liek šo ru-den ru-dzu dru-va
at-ma-tā: Aug man tā-lu Pie-bal-gā,
mei-ta eg-les ga-ru-mā.

Kā lai savu dūkano cauri silam nedzenu,
Ja es meitai Piebalgā devu vara gredzenu!

Augsti gaisā lidojot redzu vēja vanagu,
Sargi, daiļā piebaldziet, zilēm vīto vainagu.

Dzeltē kļava pagalmā, vējam lapas ļaudama,
Smaidi, daiļā piebaldziet, dejai kājas audama.

LAKSTĪGALAS NAKTĪ

Au-gu nak-tī po-go lak-stī-ga-la,
 Au-gu nak-tī bal-tas lai-vas slīd.
 Es pēc te-vis il-go-jos bez ga-la,
 Ie-vas zied bet lauz-tas ne-no-vīst.

Baltos ziedus pielauzīšu klēpjēm,
 Tavos matos sabirs smaržīgs sniegs.
 Brauksim mēs caur niedrājiem un lēpjēm,
 Kamēr mēness zelta loku lieks.

Vai var būt, ka velti gaidu tevi,
 Ja tik ļoti ilgojas un tic,
 Kādēļ domāt šonakt liec par sevi,
 Ja varbūt tev ievas lauzīs cits.

Atraksti man vēstuli bez vārdiem,
 Atraksti ar ievas ziediem vien.
 Es uz krastu aiziešu ik pār'dien,
 Vaicāšu vai tevis nav arvien.

Un ja nebūs, brīnumi var notikt:
Pati Gauja tavā ceļā stās.
Pavaicās, vai tu kā ieva proti
Atvarā un saulē lūkoties.

LĪGODAMA UPE NESA

Tautas dziesma

E B E
 Lī-go-da - ma u-pe ne-sa za-ļu zie-du
 A E B
 vai-na-dzi-ņu, Lī-go-da - ma u-pe ne-sa
 A E B E
 za-ļu zie-du vai-na-dziņ'.

Dziedādamas tautas veda,
 Vainadziņa vijējiņu.

Strauta malā ganīdama
 Strautā metu vainadziņu.

Lai vizina strauta vilņi,
 Ne nelietis tēva dēlsi.

Tautas dziesma

Lī-go, lai-va, uz ū-de-ņa, Uz a-rā-ja
mei-ti-ņām, Lī-go, lai-va, uz ū-de-ņa,
Uz a-rā-ja mei-ti-ņām.

Arājam ir daiļas meitas,
Zēģelišu audējiņ's.

Viena vērpa, otra auda,
Trešā zīdu šķetināj'.

Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kura zīdu šķetināj'.

Ja nedosi to meitiņu,
Es nomiršu žēlabās.

LOKATIESI, MEŽU GALI

Tautas dziesma

Lo-ka-tie - si, me-žu ga-li, Lai bal-sti-ņas
 pā-ri skan! Lai bal-sti-ņas pā- - - ri skan!

Ak tu, ciema cīrulīti,
 Tavu daiļu dziedāšan'!

Man vajaga līgaviņas -
 Ka es tevis nepaņem'!

Ciema puīši tā domāja,
 Ka es dziedu viņu dēļ.

Man māmiņa atvedīsi
 Pār Daugavu arājiņ'.

Koši, koši, jauki, jauki,
 Kad Dievs deva vasariņ'!

Dzied putniņi, dzied meitiņas -
 Mežu gali gaviļē.

Lokatiesi, mežu gali,
 Lai balstiņas pāri skan.

Kād klē-ti-ņā du-sē-si tu - -, Pie
 te-vis es aiz-ie-šu. Es
 zi-nu tu gai-dī-si ma-ni, ai, ma-ni, Un
 dur-ti-ņas ciet ne-slēg-si. Piedz.
 Mī-lu ma-zo Lu-lu -! Sap-ņo-ju par te-vi
 vien: Jo šai nak-tī Lu-lu, ai, Lu-lu,
 mī-lu ti-kai te-vi vie - - n, vien.

Šai naktī kad suns negrib riet,
 Pie tevis es taisos iet,
 Un mēness caur logu mūs redzot
 Ver kautrīgi acinās ciet.

Tas paliks kā mazs noslēpums,
Kas zināms tik abiem mums,
Mums abiem un klētiņai vecai,
Būs zināms šis nakts noslēpums.

Ak skrandas, jūs vecajās skrandas,
Ak, kādēļ jūs nesildiet vairs?
Vai tādēļ, ka zudusi mīla,
Vai tādēļ, ka laimes vairs nav?

Es kļīstu pa pasauli viens,
Man miera vairs nav nekur.
Pat putniem un zvēriem ir alas,
Bet man nav kur galviņu likt.

F
Mā-miņ', mī-ļo mā-miņ', Ļauj man pa-stai-

C
gāt , Ti- kai ī- su brī- di,

F C7 F
Vie-nai Gauj-ma- lā .

Meitiņ, miļā, meitiņ,
Viena nevar iet:
Tev ir jāņem līdzi
Mazā māsiņa.

Māmiņ, miļā, māmiņ,
Māsiņ' nevar nākt:
Noplūks visas puķes
Kas zied Gaujmalā.

Meitiņ, miļā, meitiņ,
Viena nevar iet:
Tev tad jāņem līdzi
Mazais brālītis.

Māmiņ, miļā, māmiņ,
Brālīts nevar nākt:
Iztraucēs viņš putnus,
Kas dzied Gaujmalā.

Meitiņ, miļā, meitiņ,
Viena nevar iet:
Tad ir jāņem līdzi
Gaujas laivinieks.

Māmiņ, miļā, māmiņ,
Laivinieks var nākt!
Netraucēs viņš putnus,
Neplūks puķītes!

MAN MĀMIŅA PIESACĪJA

Eb
 Man mā- mi- ņa pie- sa- cī- ja,
 man mā- mi- ņa pie- sa- cī- ja,
 Ab Eb
 Mei- tiņ', pui- šu ne- kai- ti- ni,
 Bb Eb
 mei-tiņ pui-šu ne-kai-tin'!

Puiši sēde rindiņāi,
 Man sirsniņa kutēt kut.

Tam es pati solījosi,
 Mūžam kreklu audējiņ'.

Lai tie citi, kur tie citi,
 Man tas vienis gauži tik.

Mūžam kreklu audējiņa,
 Mīkstas vietas taisītāj'.

Tam es došu savu roku,
 Savu zelta gredzentiņ'.

Mīkstas vietas taisītāja,
 Baltpalagu klājējiņ'.

Mans brūt-gāns ir jāt-nieks, Ai,
 jāt-nieks tik stalts! Tam
 ķei-za-ra ku-meļš. Bet jāt-nieks ir mans. Tra-
 lal-la-la-la-la, tra-la-la-la-la! Tral-
 la-la-la, Tra-lal-la-la-la.

Es taisīšu sētiņ'
 Ap sirsniņu sev;
 Tie vārtiņi vērsies
 Tik vienīgi tev.

Vai mīti tu šeitān,
 Vai mīti tu kur,
 Tu piederi manim,
 Kaut velns tevi tur.

Jo augstāki zvani,
 Jo tālāk tie skan,
 Jo tālāk mans brūtgāns,
 Jo mīlāks viņš man.

Es taisīšu sētiņ'
 Ap sirsniņu sev,
 Tie vārtiņi vērsies,
 Tik vienīgi tev.

Div' dūjiņas gaisā
 Pār mākoņiem skrien,
 Tas brūtgāns, kas nolemts,
 Tas paliks arvien.

MANU TĒVU, VECU TĒVU

Belmanis

Mā-nū tē-vu, ve-cu tē-vu, si-la
 za-ķis no-ba-dij', Es gri-bē-ju
 glāb-ti ie-ti, aiz smie-klie-mi
 ne-va-rē-ju. Lat-vju dēls no
 Mēt-rai-nes, tu jau vi-ņu ne-iz-glābs',
 Lat-vju dēls no Mēt-rai-nes,
 tu jau vi-ņu ne-iz-glābs'!

Vecais tēvs un apinītis
 Viens otrami prieku dar' -
 Vecais ap'nim mietu mina,
 Apin's veco dancināja.
 Latvju dēls no Mētraines,
 Nedanco pēc apiņa!

Cīrulīti, mazputniņi,
Negul ceļa maliņā!
Garām brauksi lieli kungi,
Bāzīs tevi karietēi.
Latvju dēls no Mētraines,
Nebāzies tu karietē!

Vagarītis Dievu lūdza,
Ellē kājās karājās;
Kam tu Dievu tad nelūdzi,
Kad tu kūli darbiniekus?
Latvju dēls no Mētraines,
Nepaliec par vagari!

Lai bēdāja velns par bēdu,
Es par bēdu nebēdāj!
Liku bēdu uz akmeņa,
Spēr' ar kāju ūdenī.
Latvju dēls no Mētraines,
Tu par bēdu nebēdā!

MĀTEI MEITA

Mā-tei mei-ta, mā-tei mei-ta,
 Mā-tei ma-za mei-ti-ņa, Mei-tai ī-sa
 klei-ti-ņa.

Māte teica, māte teica,
 Māte teica mans skuķīt',
 Ir pats tīrais enģelīts!

Ar visiem mīļ', ar visiem mīļ',
 Ar visiem mīļi runājās,
 Nevienam pretī neturās!

Jukums Grietu, Jukums Grietu,
 Jukums Grietu spiež pie krūts,
 Šķībais Ješka glūn aiz kūts!

Kā tu drīksti, kā tu drīksti,
 Kā tu drīksti manu brūt'
 Spiest pie savu spalvain' krūt'?

Ja tu darīs, ja tu darīs,
 Ja tu darīs tādu post,
 Sitiš' tev kā suni nost!

Tautas dziesma

Bm Em A D G

Ma-za bi-ju ne-re-dzē-ju, Kad no-mi-ra,

A D Bm Em

tēvs, mā - miņ', Nu uz-gā-ju ga-nī-da-ma,

Bm F# Bm Em Bm

kur gu-lē-ja tēvs, mā-miņ'.

The musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of three staves of music. The first staff has a melody starting on G4, with notes G4, A4, B4, C5, D5, E5, F#5, G5. The second staff continues the melody with notes G5, F#5, E5, D5, C5, B4, A4, G4. The third staff has notes G4, A4, B4, C5, D5, E5, F#5, G5. Chord symbols are placed above the notes: Bm, Em, A, D, G on the first staff; A, D, Bm, Em on the second staff; Bm, F#, Bm, Em, Bm on the third staff.

Baltā smilšu kalniņāi,
Zem zaļāmi velēnām.
Celies augšā, tēvs, māmiņa,
Es pacelšu velēniņ'.

Es tev teikšu, tēvs, māmiņa,
Ko man dara sveša māt':
Sveša māte mani sūta
Pie ābeles rikšu griezt.

Pie ābeles piespiedosi
Kā pie savas māmuliņ's;
Birst ābelei balti ziedi,
Birst man gaužas asariņ's.

MAZA, MAZA, MEITENĪT'

K. Baumanis

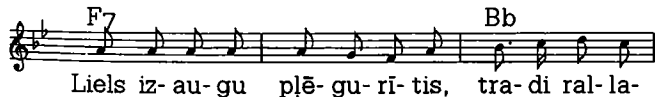
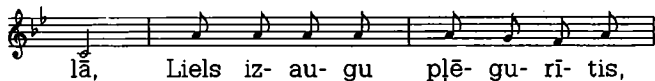
Ma-za, ma-za mei-te-nīt', So-lī-
jās reiz ma-na būt. Nu tā lie-la iz-au-
gus'. Nu tā man vairs ne-so-lās.

Nu tā solās bajāram,
Kam ir bēri kumeliņi.
Ko man darīt, nabagam,
Man nav bērū kumeliņ'.

Vai, Dieviņi, ko darīš'
Kur es ņemšu līgaviņ'?'
Visas ciema zeltenītes
Mani sauca bāleliņ'.

Ai, meitiņa, ai, māsiņa,
Kam neaugi tautu meit'?'
Tu būt' mana līgaviņa,
Pa prātami izaugusi.

Es neietu, bāleliņi,
Mazu ceļa gabaliņu.
Līdzī iešu tautiešami,
Kam bij bēri kumeliņ'.

Krogā gāju, alu dzerti,
Mājās visus pieklapēju.

Sievu situ kulakiem,
Bērnus koka karotēmi.

Savu veco sievas māti,
Sviesta ķērnē iespundēju.

Sviesta ķērnē iespundēju,
Un pa kalnu ripināju.

Balta ķēve, jauna sieva,
Tā bij' mana nelaimīte.

Balta ķēve jāmazgā,
Jauna sieva jāšargā.

Ķēvi ņēmu, tā nomira,
Šievu ņēmu, tā nosprāga.

Ķēvi raku kalniņāi,
Šievu purva maliņāi.

Ķēvei liku zelta krustu,
Šievai vecu pavārnīcu.

Ķēve naudas pelnītāja,
Šieva naudas tērētāja.

Tautas dziesma

Mazs bij tē-va nō-va- di-ņis, Bet di-že-ni
 tu-re-jās. Mazs bij tē-va no-va-
 di-ņis, Bet di-že-ni tu-re-jās -
 -,Bet di-že-ni tu-re-jās,

Visi sīki kadiķīši,
 Zied sidraba ziediņiem.

Arājs ara kalniņai,
 Avots teka lejiņā.

Netrūkst maizes arājami,
 Ne ūdeņa avotam.

Visiem labi, visiem labi,
 Manā tēvu zēmītē.

Zaķim labi cilpu mesti,
 Rubeņami rubināt.

MEITA GĀJA UZ AVOTU

Tautas dziesma

Mei- ta gā- ja uz a- vo- tu, uz a- vo- tu,
za- ļa krū- ze ro- ci- ņā - i ro- ci- ņā.

Pretim nāca jauni puisi,
Sasit meitai zaļo krūzi.

Meita raud pēc zaļās krūzes,
Krūzīt, manu zaļo krūzīt.

Puiši meitai naudu sola,
Meitai naudas nevajaga.

Meita raud pēc zaļās krūzes,
Krūzīt, manu zaļo krūzīt.

Puiši meitai muižu sola,
Meitai muižas nevajaga.

Meita raud pēc zaļās krūzes,
Krūzīt, manu zaļo krūzīt.

Puiši meitai puisi sola,
Meitai puīša gan vajaga.

Sasper, velns, to zaļo krūzi, Es pie puīša turēšos,
Es pie puīša turēšos. Kā pie zelta gabaliņa.

Tum- . bā, tum- bā, tum- bā, tum- bā...
 Mei- tās ma- ni ai- ci- nā - ja
 Pa- gra- bā- i vī- nu dzert.
 vī- nu dzert. Ai jū- di fol- li- rā, ai, jū- di
 fol- li- rā, Ai jū- di fol- li- rā, ai, jū- di
 ja, Ai, jū- di ja.

Es meitāmi atbildēju Apakš tava priekšautiņa
 Man nav tādas sīkas naud's. Vāverīte žāvājās.

Ak, tu puika, nesapraša Apakš manas bikšu priekšas,
 Tur jau naudas nevajag'. Sērmol's galvu kustināj'.

Dzer biķeri uz biķera, Beidzot manis sērmolītis
 Cilā manu priekšautiņu. Panāk tavu vāverīt'.

MEITENĪTE SPULGACĪTE

Mei-te-nī-te, spul-g-a-cī-te, Te-vi gai-du
 es, Te pie jū-ras līdz pat rī-tam
 Sap-ņot va-ram mēs.

Mūžam jūras tālē zilā
 Viļņu dziesma skan,
 Atnāc tu un milā maigā
 Skūpstu dāvā man.

Saule kāpu priedes zeltī,
 Vakars lēni tumst,
 Mīlā, tevi velti gaidot,
 Dvēsele man skumst.

Meitenīte, spulgacīte,
 Tevi gaidu es,
 Atnāc tu un milā maigā
 Skūpstu dāvā man.

Stāv dzir-nas za-ļā ie-le-jā Šalc
 strau-tā ū-dens kri-tums. Dien-
 nak-ti vie-nā lai-die-nā Rit dzir-nu ra-tu
 ri-tums. Tur mū-žam klip, klap
 skan un dzied, Tur aug-šup, le-jup
 mel-ders iet Un rī-ko sa-vus ļau-dis.

Bet tikmēr mājās daiļava,
 Kā čaklais rūķīts strādā,
 Tā daiļā meldermeitiņa,
 Kas visur tek un gādā.
 Berž galdus, uzpoš katru viet',
 Tai koka kurpes klip, klap iet,
 Pa gludo dēļu grīdu.

Bet tiklīdz satumst vakarā,
Un dienas darbi beidzas,
Pie dārza vārtiem krūmājā
Tā mani satikt steidzas.
Kad viņas roku turu ciet,
Sirds manīm arī klip, klap iet,
Ak, daiļā meldermeitiņ!

D A
 Kas jan-vā-ra mē-ne-sī dzi - mis, Lai
 D
 pie-ce-ļas, pie-ce-ļas kā-jās, Un
 G D
 ņem to sa-vu glā-zī-ti Un
 A D Piedz.
 iz-tuk-šo, iz-tuk-šo to ! Lai
 D A D A
 dzer, lai dzer, lai dzer-.Lai dzer, lai dzer, lai
 D
 dzer.

Piedziedājumu turpina dziedāt līdz mēneša jubilārs(i) ir iztukšojis savu kausu. Dziesmu atkārti pieminot visus divpadsmit mēnešus pēc kārtas.

MEŽA BŪDIŅA

Me-ža bū - di-ņū es te-vim cel-šu,

Lai ir ē - nā, sau-lī-tē. Me-ža bū - di-

ņū es te-vim cel-šu, Lai ir ē - nā, sau-lī-tē.

Aukstumā es sasildišu tevi,
Karstumā tevi dzesēšu.

Es jau ne'smu tāds kā visi citi,
Kas pa ballēm apkārt skrien.

Un ar džimi kurpēm staigā braši,
Meitām sirdis lauzdami.

Es jau ne'smu tāds kā visi citi,
Kas pa krogiem flenderē.

Izder viens pats kvortelīti,
Liekas savā gultiņā.

Un ja tu vēl manīm blakus būtu,
Lai me būtu pilnīga.

E. Rozenštrauhs

Mež-e-ze-ru mig-la sir-mā sag-šā tin,
 Ve-cās dzir-nas žig-lās U-pe at-rast zin.
 Strau-me dzir-nu ra-tos Vie-ņu nak-tī list
 Viļ-ņu vā-los pla-tos Bal-tas pu-tas šķīst.
 Ve-cās lik-teņ dzir-nas
 Mū-su mū-žu maļ
 Ga-di skrien kā stir-nās Un
 ne-nāk at-pa-kaļ. ne-nāk at-pa-kaļ.

Melderim jau matos
Sarmo sidrab' sniegs.
Acīs vēl un skatos,
Kvēlo jaunīb's prieks.

Melder' meitenītēm,
Baltābele zied,
Viņas mazmeitiņas,
Klip, klap iet un dzied.

A. Čaks

Mig-lā a-sa-ro logs, ko tur
 lieg-ties nav vērts: Ti-kai te-vi es mī-lē-jis
 es-mu. Kā-dā dī-vai-nā su-lā sa-vas
 lū-pas tu mērc, Ka tās kvē-lo tik sar-ka-hu
 dvēs-mū?

Tur kur bulvāri kūp, tevi satiku reiz
 Un vairs nezinu miera ne mirkli.
 Uz tā stūra, kur lūdz naudu ubags sev greizs,
 Mani samīs drīz ilgas kā zirgi.

Vai tā diena, vai nakts, ielās kļīstu viens pats,
 Rauju lapas no kokiem un ceru,
 Ka uz kādas no tām būs tavš skūpstš vai tavš mats,
 Bet - tās tukšas es notekās beru.

Kur tu esi, mans draugs? Vai tai blāzmā, kas kūst
Man no vientuļā mākoņa sejā?
Jeb no tevis man tik, kā šīs ilgas, kas lūzt,
Manā asā un satrauktā dzejā?

Miglā asaro logs. Ko tur liegties, nav vērts:
Tikai tevi es mīlējis esmu,
Laikam asinīs manās savas lūpas tu mērc,
Ka tās deg ar tik sarkanu dvesmu?

Tad es veros tāpat visos logos, varbūt
Tavas acis tur redzēšu spīdam,
Bet man cerību putni likai sīhadzenēs zūd,
Jūtu mirkļus tik mūžībā krītam.

C G C
Nāk ru- den- ti- ņis, būs bar- ga zie- ma,

G C
Grib mū- su bā- le- liņš lī- ga- vu ņem- ti.

F C
Nāk ru- den- ti- ņis, būs bar- ga zie- ma,

G C
Grib mū- su bā- le- liņš lī- ga- vu ņem- ti.

Ne tev ir mājas,
Ne tev ir lauki,
Kur liksi meiteni,
Pliku paņēmis?

Taisīšu laivu
No oša koka,
Braukšu pie meitenes,
Ik vakariņu.

Pārbraucu mājās,
Vaicāja māte:
Ko dara meitene,
Svešajā malā?

Uguni kūra,
Sidrabu lēja,
Zilēja nākotni
Nezināmo.

NEVIS SLINKOJOT UN PŪSTOT

J. Alunāns
Jurjānu Andrejs

Ne-vis slin-ko-jot u-n pūs-tot Tau-tu la-bā
go-dā ceļ; Nē, pie prā-ta gais-mas kļūs-tot,
Tau-ta zied un tau-ta zeļ, Tau-ta zied un
tau-ta zeļ.

Ja ikviens tik zemē sētu
Vienu graudu veselu,
Kas gas izskaitīt tad spētu
Zelta kviešu krājumu!

Bet kas lielīdamies pārdot
Ved uz tirgu pelavas,
Tas kā pelus, vējam ārdot,
Zūd no ļaužu piemiņas.

Augsim lieli, augsim lieli,
Būsim sveiki veseli,
Uzdziedāsim, uzdziedāsim,
Augstu laimi Latvijai!

Ne-zviedz bē-rais ku-me-liņ

Stal-lī stā-vē - dams, Ne-jā-šu vairs

šo-ru-den Sērst pie lī-ga-vas.

Cita rokās viņa dus,
 Mana mīļākā,
 Cita bērais kumeliņš
 Viņu vizina.

Ūdentiņš kas zemē liets,
 Nav vairs sasmeļams,
 Vainadziņš kas tautām dots,
 Nav vairs atgūstams.

Un ja mana mīļākā
 Citam vārtus vērs,
 Tad par tevi, kumeliņ,
 Dziesma izskanēs.

Eji manis kumeliņ
 Zaļā atmatā;
 Kļūsti brīvais meža zirgs
 Vējiem sveicināts.

NU ARDIEVU, TĒVA SĒTA

Nu ar- die- vu, tē- va sē- ta, sveiks, tu
 dār- gais tē- va nams! Sē- rās pa- liek tēvs, mā-
 mi- ņa, sē- rās mei- tens mī- ļais mans,
 sē- rās mei- tens mī- ļais mans.

Tālu svešā malā mītot,
 Dzimtenei vien pieder sirds,
 Jautrā dziesmā klausos skumji,
 Spožās acīs as'ras mirdz.

Zilas tāles, krāšņas āres,
 Daiļas ciema zeltenes...
 Nav tās mana tēva āres,
 Nav tur manas meitenes.

Dzimtenē trauc manas ilgas,
 Dzimtenē pukst straujāk sirds,
 Tur, kur klusā tēva sēta,
 Tur, kur mīļās acīs mirdz!

NU ARDIEVU, VIDZEMĪTE

189

Tautas dziesma

Nu, ar- die- vu, Vid- ze- mī- te,
 Ne- bū- šu vairs šai ze- mē, Ne- ie- šu vairs
 sa- vā va- ļā cie- ma dur- vis vi- ri- nāt.

Lai aug purvi, lai aug meži,
 Kur jāb cauri drasēdams,
 Nu man drīz būs jādrasēi,
 Daiļā kara pulciņā.

Kad, māmiņa, to redzētu,
 Kā pušķoja tav' dēliņ,
 Tad tu vairsi neraudātu,
 Sava dēla auklējum'.

Uzvilks kara mētelīti,
 Uzliks kara cepurīt'.
 Apjozīs ar zobentiņu,
 Cels uz stalta kumeliņ'.

Dziedādami, spēlēdami,
 Ienaidnieku uzvarēs,
 Dziedādami, spēlēdami,
 No kariņa mājās nāks.

Nu pa-liec sveiks, mans ba-lo-dīt'. Nu
 man ir laiks uz mā-jām iet. Nu
 pa-liec sveiks mans ba-lo-dīt', Nu
 man ir laiks uz mā-jām iet.

Drīz pamodīsies māmiņa, Tik jauki vasar's vakarā,
 Un vaicās: "Kur ir meitiņa?" Tik skaisti milēt jaunībā.

Kur biji tu, mans balodīt, Tu veca jau, tev sirmi mat',
 Tik vēlu vasar's vakarā? Tev milēt vairs ne prātā nāk.

Tev rasa vēl uz kājām mirdz, Es jauna vēl, man milēt tik,
 Par tevi sāpēja man sirds. Man milēt mūžam neapnik.

Ak, mīļo māmiņ, nedusmo
 Tik jauki vasar's vakarā.

OZOLĪTI ZEMZARĪTI

191

Tautas dziesma

O-z o- lī- ti, zem- za- rī- ti, kam tu au- gi
 le- ji- ņā? Ai- jā, ai- jā, ai- ja- ja- a,
 kam tu au- gi le- ji- ņā?

Meitas tavus zarus lauza,
 Uz kalniņa stāvēdam's.

Laužat, meitas, ko lauždamas,
 Galotnītes nelaužat.

Lai palika galotnīte,
 Kur putniņam uzņemties.

PADZIEDĀSIM NU, BĀLIŅI

Tautas dziesma

Fm Cm Fm

Pa-dzie-dā-sim nu, bā-li-ņi, vi-si vie-nā

Cm G Cm

pul-ci-ņā, pul-ci-ņā, vi-si vie-nā

Fm

pul-ci-ņā.

Dievs to zin kur citu gadu
Mēs, bāliņi, dziedāsim.

Cits būs smilšu kalniņāi,
Cits būs kara pulciņā.

Kas būs smilšu kalniņāi,
Tā mūžami neredzēti.

Kas būs kara pulciņāi,
Gaidīs mājās pārnākam.

Pa- liec svei- ka, bal- tā bē- zu
 bir- ze , Pa- liec svei- ka ma- zā bū- di-
 ņa. Man ir
 jā - ci- nās par brī- ve- stī- bu , man ir
 jā - at- stāj šī dzim- te- ne .

Paliec sveika, daiļā zeltenīte,
 Skūpstu pēdējo vēl manīm sniedz
 Un pie krūtīm it kā uguns liesmu
 Vienu sārtu rozēs ziedu liec!

Sārtais rozēs zieds par mīlu stāstīs
 Un par jaukiem sapņiem birtalā.
 Būdiņa - tā tevīm vienmēr sacīs:
 Neaizmirsti draugu svešumā.

Viņam ticēt vari tu it droši ,
Ka viņš tevi mūžam neatstās,
Kaut ar saule nespīdēs tik spoži
Tev caur logu mazā būdiņā.

Un ja lode dragās manu sirdi,
Mani vēsas kapa smiltis segs,
Tad pār manu kapu liepu zaros
Lakstīgala dziedāt nenobeigs.

Zudusi tad būs nu mūsu mīla,
Zudis jaukais sapnis birtalā,
Saule nekad nespīdēs tik spoži
Tur caur logu mazā būdiņā.

PALIECSVEIKS

195

A. Urbāns

E. Siliņš

G

Rī-gas mei-čām nu skum-jas kļūst

D

se-jas Lat-vju zē-ni ka-rot pro-jām

G C

brauc. Klu-sē dažs, bet ci-ti ti-kai

G D A7

sme-jas, Ški-ro-ties tie mei-te-nī-tēm

D Piedz. D7 G

sauc: Pa-liec sveiks, mans mā-zais

D

draugs, Mū-su mī-las laiks bij jauks,

D G

Gai-di ma-ni at-kaļ mā-jās, Tad, kad

D G

ie-vas zie-dos plauks.

Kaut gan tālu no dzimtenes esam
Un no mīļās meitenītes ar,
Tomēr sirdī domas vienas nesam,
Ko gan mana līgaviņa dar'?

Vai tā atceras mani un gaida,
Kad pār ielām mēness gaismu lej,
Jeb vai citam laimīgi tā smaida,
Citu skūpstā, dzer un jautri smeļ.

Bet mēs traucam uz priekšu un traucam,
Mūsu naidnieks uzvarēts drīz būs .
Mūsu meičas neuzsmaidīs citam,
Gaidīs mājās pārnākam reiz mūs.

PA TO CEĻU

197

A. Lūsis

Pa to ce-ļu, kas gar cie-miem
 Slīd, kur dār-zos ro-zes zied,
 So-ļiem vieg-ļiem, smai-du se-jā
 Tā-vas bēr-na die-nas iet...

Sveic tās ziedi, sveic tās saule,
 Putniņš čalo birstalā:
 Draugs šo bērnu dienu sapni
 Dziļi sirdī paglabā.

Aizies dienas, aizskries gadi,
 Visu dzīve atņems tev,
 Tikai bērna dienu sapni
 Paturēsi vienmēr sev.

Un kad klusos novakaros
 Debess zilgmē zvaigznes plauks,
 Atpakaļ uz dzimto sētu
 Tevi bērna dienas sauks.

Tur, kur tēva roka cieta
Tevi mazu auklēja,
Vakarā kur šūpļa dziesmu
Māmulīņa dziedāja.

Un tu aizmirsīsi sāpes,
Tavu ceļu svētīs Dievs,
Tavas tālās bērna dienas
Sirdī gaišu prieku lies.

Pa to ceļu kas gar ciemiem
Slīd, kur dārzos rozēs zied,
Soļiem viegliem, smaidu sejā
Tavas bērna dienas iet...

PA VĒRMANĪTI

199

F Bb F C
 Stai-gā-jot pa Vēr-ma-nī-ti Ci-lin-drī, ar
 F F C F C
 spie-ķi glī-ti, Ai-ja-jā, tral-la-lā,
 C7 C F
 Šī man klāt kā uz-bur-ta.

Nedabūju atvilkt elpu
 Redzu priekšā svešu telpu.
 Aijajā, trallalā,
 Dzimtsarakstu nodaļā.

Kāzu naktī sienā skrēju,
 Raudāju un atkal smēju,
 Aijajā, trallalā,
 Ieprecējos robotā.

Matiņi tai koši, jauki
 Vilņojas kā kviešu lauki,
 Aijajā, trallalā,
 Žēl, ka tā bij parūka.

Zobiņi tai balti spoži,
 Mazgājami - ūdens droši.
 Aijajā, trallalā,
 Glāzē stāv uz naktsgalda.

Lieli kauli, mazi kauli,
 Druscīņ vates, alkal kauli.
 Aijajā, trallalā,
 Viena kāja isāka.

Mati stāv pār puķu vāzi,
 Zobi skalojas pa glāzi.
 Aijajā, trallalā,
 Stikla acs man kabatā.

PĀVESTS UN SULTĀNS

Kas ne-kaiš dzi-vot pā-ves-
 tam, pā-ves-tam, No grē-ci-nie-ku no-de-
 vām, no-de-vām, Un vī-nus
 dzert vis-dār-gā-kos, Par pā-ves-
 tu man pa-tik-tos! tos!

Bet tomēr viņš ir nelaimīgs -
 Tam meičas mutes nedod vis;
 Viens pats viņš savās cisās dus -
 Par pāvestu maz prieka būs!

Daudz labāk klājas sultānam,
 Jo liela māja pilna tam
 Ar brīnumskaistām meitenēm.
 Ak, Dievs, šo laimi manim lem!

Bet nabags vīrs ir sultāns mans,
 Viņš dara ko liek alkorāns:
 Pie lūpām vīnu nepieliek,
 Būt sultānam man nepietiek.

Pēc abu šķirtas laimības
Man sirds ne brīdi nenesas,
Bet pārmaiņus būt gribētu
Par pāvestu un sultānu.

Tad, meitas, dodiet bučiņu,
Jo tagad esmu sultāns es.
Jūs, draugi, glāzes piepildiet
Par pāvestu man' godiniet!

PAZUDUŠAIS DĒLS

U. Streipa

D A Bm
 De-bess ma-lā re-dzu jau-nu rī-tu,
 G A
 driz sau-le jū-ras viļ-ņos ro-tā-jās
 D A Bm
 Vēl stun-da šī-nī ska-lā lid-ma-šī-nā,
 G A D
 pirms viss ko gai-du a-cīm pa-rā-dās.
 Bm
 Sēž bla-kus kāds no Krie-vi-jas un
 F#m A
 rā-da fo-to-grā-fi-jas, Bet ne-gri-bu tās
 E Bm
 re-dzēt ne-par-ko. Ma-nu
 F#m
 drau-gu do-mas ma-nas ar, tik vie-nu jū-tu,
 A G
 ci-lā, skar. Gar spār-nu re-dzu sa-vu mī-lā-

D Piedz. G A
 ko. La-brīt, Rī-ga, vai tu ma-ni
 D Bm G
 re-dzi? Tu mā-te es tavs pa-zu-du-šais
 A D A
 dēls. Dzi-mu te, bet au-gu tā-lā
 Bm G
 A-me-ri-kā. Vai at-griez-ties man
 A D
 mā-jās reiz būs lem-ts?

Kāds vecs, vecs vīrs man pienāk klāt un prasa,
 Vai tēvs par mani daudz tev stāstīja?
 Vai minēja kur Viesturmāju taka,
 Kur augām, kur mūs saule sildīja?
 Nāk ļaudis viens pēc otra klāt,
 Tie negrib jautāt, runāt, stāt.
 Tu redzi, Rīga, cik tie mīļi man!
 Bet brīvīb's mātes zvaigžņu loks
 Ir svešautiešiem tikai joks.
 Ap pieminēkli dzērāj' dziesmas skan.
 Labrīt, Rīga...

Nu atkal sēžu svešā lidmašīnā,
Tik daudz ko domāt, atcerēties man.
Un ieskatoties sniegtā, sārtā vīnā,
Es redzu tevi, tavi vārdi skan.
Tu stāsti man cik sirds tev sāp,
Kad svešas tautas virsū kāpj.
Ai, Rīga, cik man sirdī tevis žēl!
Lai tamdēļ tevi atstāju
Es tevi neaizmirsīšu,
Tavs mātes tēls man mūžam sirdī kvēl.
Ardievu, Rīga...

Tautas dziesma

D A D
Pēr-ko ns ve - da ve - dek- li-ņu

A D
Pār Dau - ga - vu ša i ze- mē- i,

G D
Pēr-ko ns ve - da ve - dek- li-ņu

G D
Pār Dau - ga - vu ša i ze- mē- i,

A D
Pār Dau - ga - vu šai ze- mē- i,

A D A D
Pār Dau - ga - vu šai ze- mē- i,

G D D A D
Pār Dau- ga- vu šai ze- mē- i,

G D D A D
Pār Dau- ga- vu šai ze- mē.

Saule veda velšu pūru,
Visus mežus pušķodama.

Ozolami vaska cimdi,
Liepai mēļu villainīte.

Sīkajami kārkliņami,
Zaļa vara pakaviņi.

Saules meita sidrabota,
Pūriņš zelta lapiņām.

Zīda cimdi, zīda zeķes,
Visi zīda prievietīņi.

Saule veda dārgas veltes,
Savu meitu izdodama.

Vienam šo, otram to,
Man to meža arājiņu.

F C

Dau-gav's ma - lā stalts kā nie-dra,

F C F

Pid-ri-ķis reiz stā-vē-ja.

Bb F

Dau-gav's ma - lā, stalts kā nied-dra,

C F

Pid-ri-ķis reiz stā-vē-ja.

Pidriķ's milē Doroteju,
Doroteju skaistāko.

Svētdien's dienā, pulkstens vienā,
Māras baznīc's zvani zvan'.

Lēnām piebrauc puskariete,
Doroteja ārā kāpj.

Doroteja baltā kleitā,
Altārpriekšā nostājas.

Pidriķ's tērpies melnā frakā,
Dorotejai tuvojas.

Doroteja, vai patiesi,
Tu man mīlēt nevari?

Pidriķ', mīļais, jā patiesi,
Tevi mīlēt nevaru!

Pēc šīs visas cermonijas,
Dorotejai laimi vēl.

Pidriķ's sevim krūtīs grūda,
Dunci un revolveri.

Kaps to ņēma, kaps to rāva,
Tādēļ, ka tik ļauna tā.

Ilgi vēl pirms pasterdienas
Pidriķ's lielā godā nāk.

Pidriķ's staigā baltās biksēs
Paradīzes dārziņā.

Enģeļi kailiem stilbiem
Pidriķ' biksēs noskatās.

Likten, likten bargais likten,
Ko tu esi padarījis?

Kamdēļ ņēmi skaisto puisi,
Kuru meitas mīlēja ?

C

 Pie Dzin- ta- ra jū- ras, kas Kur- ze- mi

G

 vij, Reiz vien- tu- ļā kras- tā tie ti- ku- šies

C

 bij, Viņš Dau- ga- vas

laiv- nieks, kam strau- ja pukst

F C G

 sirds, Tā zvej- nie- ce jau- na, prieks a- cīs tai

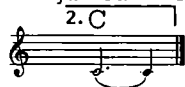
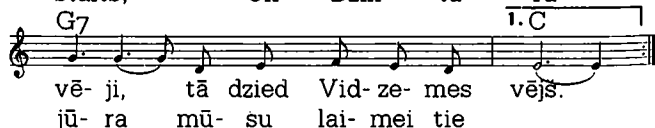
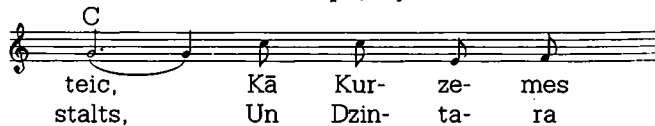
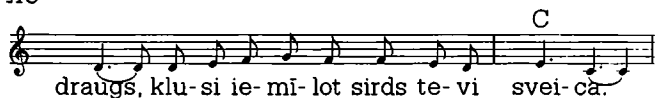
mirdz. Piedz. C

 Nāc

līdz ma- nā dzim- te- nē, mei- te- ne

210

No Daugavas krastiem stalts laivinieks brauc,
To dzintara jūra un meitene sauc.
Kur Kurzemes krastā tie tikušies bij,
Tur nākotnes laimei tie gredzenus mij.

Pie Mel-nās Val-zivs As-ka-los Trīs
 die-nas plī-tē kāds, Līdz
 tas zem mar-mor-gal-da guļ, Tik
 stivs kā slo-tas kāts. kāts.

Pie Melnās Valzivs Askalos
 Teic saimnieks: Pagaidat!
 Tas viesis vairāk šnaba dzer,
 Nekā spēj samaksāt.

Pie Melnās Valzivs Askalos
 Tiek vests no viesmīļiem
 Ķīlrakstā žūpam rēķinums
 Uz sešiem akmeņiem.

Pie Melnās Valzivs Askalos
 Stāv viesis izmisis -
 Pie Zelta Auna Ninivē
 Tas naudu nodzēris.

Pie Melnās Valzivs Askalos
Ap piekto pusstundu
Sviež nubijiešu sētas puis's
Pa durvīm pļēguru.

Pie Melnās Valzivs Askalos
Nav cieņā pravieši,
Tur katram rēķins jāmaksā,
Kas dzēris glāzīti.

Pie Melnās Valzivs Askalos
Ap stundu devītu
Jau nubijiešu sētas puis's
Laiž iekšā dzērāju.

Pie Melnās Valzivs Askalos
No rīta maciņš der,
Un tāpēc allaž paģiras
Par jaunu jāpārdzer.

PIRMĀ DIENA, OTRĀ DIENA

213

Tautas dziesma

A. Jansons

The musical score consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter). The second staff continues: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter). The third staff continues: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter). The fourth staff continues: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter). The lyrics are written below the notes.

Pir- mā die- na, ot- rā die- na,
Tā bij mei- tu pu- ķu die- na,
Pir- mā die- na, ot- rā die- na,
Tā bij mei- tu pu- ķu dien'.

Pirmo dienu rozēs sēju,
Otro dienu magonītes.

Trešdien tēvis alu dara,
Es ūdeņa nesēja.

Ceturtdienu tirgū braucu,
Pirku zīļu vainadziņu.

Piektā diena man aizgāja
Ar Laimiņu runājot.

Sestdien māte pūru lika,
Es stāvēju raudādama.

Svētdien braucu kāzas dzerti,
Ar saviem bāliņiem.

PROJĀM JĀIET

A
 Pro- jām jā - iet, pro- jām jā - iet,
 E A A
 es ne-va - ru šeit pa-lik't. Pa-liek mā - ni
 D E A
 brū-ni svār - ki, Kā tie šū - ti, ne-val-kāt!

Projām jāiet, projām jāiet,
 Es nevaru šeit palikt.
 Paliek mani rudzi, mieži
 Kā apsēti, nenopļaut'.

Projām jāiet, projām jāiet,
 Es nevaru šeit palikt.
 Paliek manis kumeliņis
 Kā izaudzis, neiejā t s.

Projām jāiet, projām jāiet,
 Es nevaru šeit palikt.
 Paliek mana līgaviņa,
 Saderēta, nepaņemt'.

Projām jāiet, projām jāiet,
 Es nevaru šeit palikt.
 Še palika pudelīte
 Atkorķēta, neizdzert'.

Tautas dziesma

Pui-ši jā- ja pie- gu- ļā- i, es ar' lī- dzi
 tai- sī- jos. Pui-šiem svār- ki, ka-žo- ci- ņi,
 man tik bal- tie pa- la- dziņ'.

Puiši gāja zirgu pīti,
 Es pie upes nodzerties.
 Iztek zaļa līdaciņa,
 Norauj manu vainadziņ'.

Liepas laiva viegla laiva,
 Vējiņš dzina maliņā.
 Ņem, bāliņi, ziedu laivu,
 Dzen pēc mana vainadziņ'.

Aiznes manu vainadziņu,
 Burbulišus mētādam'.
 Ņem, bāliņi, oša laivu,
 Dzen pēc mana vainadziņ'.

Tur aizdzina, tur palika,
 Viņā jūras maliņā.
 Viņā jūras maliņāi
 Bandenieku klētiņā.

Oša laiva smaga laiva,
 Tā noslika dibenā.
 Ņem, bāliņi, liepu laivu
 Dzen pēc mana vainadziņ'.

PUIŠI MEITAS APSŪDZĒJA

F C C7
Pui-ši mei-tas ap-sū-dzē-ja su-per-den-tam

F Bb
Jel-ga-vā, Tral-lal-lā, tral-lal-lā hop-sa-sā

C F
su-per-den-tam Jel-ga-vā.

Tas tās meitas aizsūtīja
Ar kuģiem Vāczemē.

Tur tām lika pupas malti,
Vara bungas rībināt.

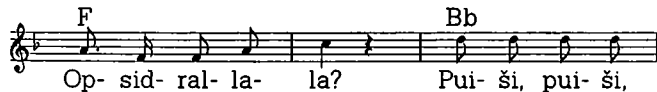
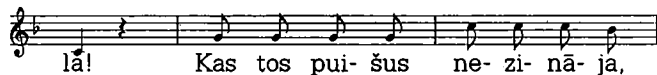
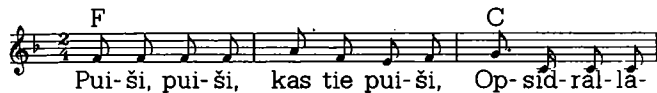
Sāk tās kopā runātiesi,
Ko mēs meitas darīsim?

Iesim atkal atpakaļi
Savā tēvu zemītē.

Tēv' un māti pielūgsim,
Puišus mīļi bučosim.

Tā nu vēl šo baltudienu
Meitām puiši jābučo.

Tautas dziesma

Lai ir meitas, kur ir meitas,
Kaimiņos ir daiļas meitas.

Rīgā zaga pīpes kātus,
Cēsīs zelta lukturīšus.

Rīgā pirkti zābaciņi,
Valmierāi lindraciņi.

Valmierāi cauriedami,
Leišam cūku nozaguši.

No Rēzeknes pārnākdamas,
Žīdam nastu nozagušas.

Limbažosi birzmalāi,
Nokāvuši, apēduši.

Kalna krogu istabāi,
Tur to mantu dalijušas.

Pul- cē- ja - ties, lat- vju dē- li, Pul- cē-
 ja - ties Gauj- ma- lā! Snie- dziet
 ro - kas, jaut- rie bied- ri, Svēt- o-
 zo - lu tri- jot- nē! Gau- jas
 ma - lā vē- los dzi- vot, Vē- lē-
 tos būt pie- dzi- mis. Tur, kur
 sau - le mie-žus zel-tī, Tur kur za - ļo a- pi-
 nis. Tur, kur sau - le mie- žus
 zel-tī, Tur, kur za - ļo a- pi- nis.

Tūkstošiem lai skaistas acis
Manu sirdi saistīt steidz;
Tūkstošiem lai sārtas lūpas
Manīm mīļus vārdus teic.
Tikai Gaujas malā vēlos
Meklēt daiļu līgavu,
Tikai Gaujmalā tai stāstīt,
Cik to karsti mīlēju.

Lai ar svešas zemes saule
Audzē vīnus gardākos,
Lai ar sveštautiešu dziesmas,
Jūsmu pilnas slavē tos.
Man tik Gaujmalā tik pildīt
Kausā brūno miestīņu,
Saukt, lai notrīc kalni, lejas:
Dievs lai svētī Latviju!

Un kad reizi laiks man pienāks
Acis slēgt uz mūžību,
Atstāt Gauju, gaujmalieti,
Tukšot kausu pēdējo.
Tikai Gaujas malā mani,
Vieglās smiltīs guldiniet,
Pilnu kausu saldā alus
Kapā līdz man gremdējiet.

PŪT, VĒJIŅI

Tautas dziesma

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are G4, A4, B4, G4, A4, B4, G4, A4. Chords E, A, and E are indicated above the staff. The second staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The notes are G4, A4, B4, G4, A4, B4, G4, A4. Chords B, E, A, B, and E are indicated above the staff. The lyrics are written below the notes.

Pūt, vē- ji - ņi, dzen lai- vi- ņu,
aiz - dzen ma-ni Kur-ze- mē.

Kurzemiece man solīja
Sav' meitiņu malējiņ'.

Solīt sola, bet nedeва,
Teic man lielu dzērājiņu.

Teic man' lielu dzērājiņu,
Kumeliņa skrējējiņ'.

Kuru krogu es izdzēru,
Kam noskrēju kumeliņ'?

Pats par savu naudu dzēru
Pats skrej' savu kumeliņ'.

Pats precēju līgaviņu
Tēvam, mātei nezīnot.

Pūt vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani Kurzemē.

The musical score is written in 4/4 time and consists of seven staves of music. The lyrics are written below the notes. Chords are indicated by letters C, F, G, and G7 above the staff lines. The lyrics are: Ra ug drau- gi kā šī kan- na mirdz, kā pu- to a- lu- tiņš, fol- le- rā! Die - zin, cik il- gi lik- smo sirds, lai bau- dam drīz! Trā- di- rī- di ral- la- la- la- lā - - - trā- di- rī- di ral- la- la- la- lā! Die - zin, cik il- gi lik- smo sirds, lai bau- dam drīz!

Kas sirdi gaiši ielīksmo
 Un laimi piešķirt spēj - follerā?
 Draugs, līgaviņai glāzi šo
 Lai dzeram mēs!
 Trādirīdi u. t. t.

Un kuplai zelta brīvībai,
 Un krietnam tautiešam - follerā!
 Šo pilno glāzi tēvijai
 Lai ziedojam!
 Trādirīdi u. t. t.

Tautas dziesma

Redz', kur jā- ja div' ba- jā- ri, ē, ē,
 div' ba- jā- ri, zī- da puš- ķi ze- mi slau- ka,
 ē, ze- mi slauk'.

Dažu sētu tie izjāja,
 Ē, ē, tie izjāja,
 Dažus suņus lādināja,
 Ē, lādināj'.

Dažu nakti tie baroja,
 Ē, ē, tie baroja,
 Izjājamus kumeliņus,
 Ē, kumeliņ's.

Es negāju to celiņu,
 Ē, ē, to celiņu,
 Kur bajāra dēliņš jāja,
 Ē, dēliņš jāj'.

Purvu bridu, niedras laužu,
 Ē, ē, niedras laužu,
 No bajāra vairījosi,
 Ē, vairījos.

Reiz bi- ja pu- ķī- te, pi- di- ral- la,
 pi- di- ral- la, Kas skais- ti zie- dē- ja,
 pi- di- ri- di- ri- di, ral- la- la, ral- la.

Bet kāds to noplūca, pidiralla,
 Pie krūts sev piesprauda, pidiridiridi, ralla.

Reiz bij' man meitene, pidi...
 Ko karsti mīlēju, pidi...

Bet cits to paņēma, pidi...
 Pie krūts sev piesprauda, pidi...

Skauģi man kapu rok, pidi...
 Es kapu nebīstos, pidi...

Es zārkā gulēdams, pidi...
 Spļauj' griestos svīpodams, pidi...

RĪGA DIMD

Tautas dziesma

G C

Rī-ga dimd, Rī-ga dimd, Kas to Rī-gu

G G C

dim-di-nāj? Āi-ja-jā trāl-la-lā,

D G D G

Kas to Rī-gu dim-di-nāj?

Tai meitiņai pūru kala,
Kam trejādi bāleliņ'.

Tēva brālis pūru kala,
Mātes brālis atslēdziņ'.

Viņas pašas īstais brālis,
Zelta vāku lieldināj'.

Vi- si pra- sa kas tie tā- di, Kas tie
 tā- di ma- la- či, Kas tie tā- di ma- la- či, Kas tie
 tā- di ma - la- či?

Tie lūk Rīgas enkurnieki,
 Straujie airu vilcēji.

Sestdienā kad naudu dala
 Visi krogā satiekas.

Šim pusducis, tam pusducis,
 Man pašami pusstopiņš.

Nāc meitiņa tu pie manis
 Mūžam badu neredzēs'.

Ziemā došu ledu grauzti,
 Pavasarī zaļo zāl'.

Pašā vasar's vidiņāi
 Sarkanbaltu āboliņ'.

Tautas dziesma

Rik- šiem bē- rī- ti es pa- lai- du,

Rik- šiem bē- rī- ti es pa- lai- du,

pa za- ļā- mi bruk- sta- lā- mi, bruk- sta- lā- mi,

pa za- ļā- mi bruk- sta- lā- mi bruk- sta- lām.

Pa zaļāmi brukstalām,
Pie bagātas mātes meitas, mātes meit's.

Es atradu bajārīti
Ar māmiņu rājamiesi, rājamies.

Rikšiem bērīti es palaidu
Pa zaļāmi brukstalāmi, brukstalām.

Pa zaļāmi brukstalāmi,
Pie nabaga sērdienītes, sērdienīt's.

Es atradu sērdienīti,
Slaukam nama istabiņu, istabiņ'.

Labrītiņu, sērdienīte,
Nāc ar mani parunāti, parunāt'.

Nāc ar mani parunāti,
Būsi mana līgaviņa, līgaviņ'.

Būsi mana līgaviņa,
Man cimdiņu adītāja, adītāj'.

Man cimdiņu adītāja,
Manas gultas taisītāja, taisītāj'.

Manas gultas taisītāja,
Atslēdziņu glabātāja, glabātāj'.

RIKŠIEM BĒRĪTI ES PALAIDU

Rik- šiem bē- rīt' es pa- lai- du pa za- ļā- mi
 bruk- sta- lām ok- tai- rī- di ral- la- lā
 pa- za- ļā- mi bruk- sta- lām.
 Piedz. 3. pantam C
 Bet ja viņ' guļ, lai viņ' guļ,
 ma- nis dēļ lai ne- ce- ļās, ok- tai- rī- di
 ral- la- lā, ma- nis dēļ lai ne- ce- ļās.

Gan zināju to ciemiņu,
 Kur guļ mana līgaviņ'.

Mana maza līgaviņa,
 Vai miedzīņa negulēj'.

Būtu mana līgaviņa,
 Liela putras strēbējiņ'.

Es tai grebtu karotīti,
 No tā liepas gabaliņ'.

Būtu mana līgaviņa,
 Liela siena pļāvējiņ'.

Es tai kalnu izkaptīti,
 No tērauda gabaliņ'.

Būtu mana līgaviņa,
Liela siena grābējiņ'.

Es tai drāztu grābeklīti,
No ozola zariņiem.

Būtu mana līgaviņa,
Liela alus dzērājiņ'.

Es tai kaldu biķerīti,
Tīra zelta, sudrabiņ'.

Mana maza līgaviņa,
Salda alus sadzērus'.
Salda alus sadzērusi,
Zem galdiņa pakritus'.

Tad, ja viņ' guļ, lai viņ' guļ,
Manis dēļ lai neceļās.

Tautas dziesma

G D

Rin- dām au- ga, au- ga, o- zo- li- ņi, li- ņi,

G Em Am D

Pie brā- lī- ša nam- - dur- vīm.

G D

Ai- rai- ri- di- ri- dī, ai- rai- ri- di- ri- dī,

Em Am D

Pie brā- lī- ša nam- - dur- vīm.

Pretim auga, auga
 Liepu rinda, rinda,
 Tā ozolus kaitināj'.

Mūs māsiņa, siņa,
 Sērstu brauca, brauca,
 Ko aizveda Leišmalē.

Strazdiņš dziedī, dziedī,
 Galiņāi, ņāi,
 Lakstīgala pazarē.

Ozoliņis, liņis,
 Zīļu rauda, rauda,
 Zīles bira upītē.

Lakstīgala, gala
 Strazdam prasa, prasa,
 Kas tur brauca, zeme rīb?

Tā ozola, zola,
 Paša vaina, vaina,
 Kam aug upes maliņā.

Tautas dziesma

Ro-zēm kai-su is-ta-bi-ņu, Tau-tu dē-lu
 gai-dī-da-ma, Ro-zēm kai-su is-ta-bi-ņu,
 Tau-tu dē-lu gai-dī-dam'. Kad at-nā-ca
 die-vēr-ti-ņi, slau-ku ro-zes pa-gul-tē,
 Kad at-nā-ca die-vēr-ti-ņi, slau-ku ro-zes
 pa-gul-tē.

Slauku rozes pagultēi,
 Pat' pa logu dārziņā.
 Dārziņāi noklausījos,
 Ko runāja tēvs māmiņa.

Tēvs vēlēja, māte liedza,
 Dievers lūdza raudādams.
 Dievers lūdza raudādams,
 Sīku naudu skaitīdams.

Sol' par kaķi savu naudu,
 Ne par manu augumiņ',
 Es nebiju putna bērniņš,
 No zariņa noņemams.

Esmu daiļa tēva meita,
 Dārgais mātes lolojums.

RUPMAIZ' KUKULS

Šā- di tā- di sa- nā- kuš',
 rup- maiz' ku- kul' a- pē- duš'.
 Šā- di tā- di sa- nā- kuš',
 rup- maiz' ku- kul' a- pē- duš'.
 Piedz. G
 Rup- maiz', rup- maiz', rup- maiz' ku- kuls,
 Rup- maiz' ku- kuls pa- du- sē.

Tēvs ar māti sabārās,
 Putras katls apgāzās.

Šādi, tādi apkārt lec,
 Nav neviens kas isti prec.

Bērni raud nu asarām,
 Ko nu ēdis vakarā?

Spoguļi šī apskatās,
 Diezgan friša izskatās!

SALDĀ VĪNA KAUSU SNIEDZIET 233

E. M. Arndts

A

Sal- dā vī- na kau- su snie- dziet,

E[♭] A[♭]

snie- dziet man! Tā kā ēr- glis

D

gai- sā tie- cas, Tā pēc vī- na

E A E

kau- sa snie- dzos. Vī- nu man --! Vī- nu

A

man!

The musical score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two sharps (F# and C#), and a 3/4 time signature. The melody is marked with a chord 'A'. The second staff continues the melody, with chords 'E♭' and 'A♭' indicated above the notes. The third staff has a chord 'D' above it. The fourth staff has chords 'E', 'A', and 'E' above it. The fifth staff has a chord 'A' above it. The lyrics are written below the notes.

Rozes man pie vīna sniedziet,
Sniedziet man!
Liktens ļaunus skatus raida,
Tomēr laime manīm smaida.
Vīnu man! Vīnu man!

Meiteni kā vīnu saldo
Sniedziet man!
Laiks ir īss un aizsteidz drīzi,
Tveri to un kausu līdzī.
Vīnu man! Vīnu man!

Mūsu dziesma lai skan braši:
Vīnu man!
Saldā vīna kausu tversim
Un uz mūsu laimi dzersim.
Vīnu man! Vīnu man!

Sau- le riet aiz kal- na ga- la, Pur- vā o- di
 sic, Kal- nā pa- šā kal- na ga- lā,
 Jau- na ap- se trīc.

Apsei tak man zelta matu,
 Spulgu acu nav;
 Tā jau mana līgaviņa,
 Kas tur kalnā stāv.

Nāc uz leju, līgaviņa,
 Kalnā, kā man šķiet,
 Kalnā ļaužu valodiņas
 Ātriem soļiem iet.

Skreji šurp ar vēja spārnjiem
 Roku rokā liec,
 Manām karstām, kārām lūpām
 Savas pretī sniedz.

SAULĪT' TECĒJ' TECĒDAMA

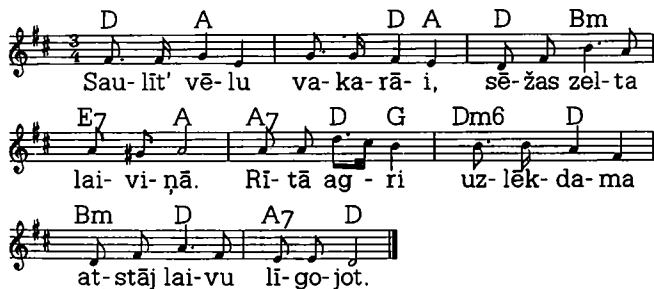
Tautas dziesma

Sau-līt' te-cēj te-cē-da-ma, es pa-li-ku
 pa-vē-nī. Na-va sa-vas mā-mu-li-ņas,
 kas ie-cē-la sau-lī-tē.

Tec, saulīte, pagaid' manis,
 Ko es tevīm pasaciš':
 Aiznes manai māmuliņai
 Simtu labu vakariņ'.

Jau saulīte zemu, zemu,
 Māmuliņa tālu, tāl'.
 Teku, teku, nepanāku,
 Saucu, saucu, nesauc'.

Tautas dziesma

Sau-līt' vē-lu va-ka-rā-i, sē-žas zel-ta
lai-vi-ņā. Rī-tā ag-ri uz-lēk-da-ma
at-stāj lai-vu lī-go-jot.

Kam, saulīte, vēlu lēci,
Kur tik ilgi kavējies?
Aiz viņiem kalniņiem,
Bāra bērņus sildīdam'.

Lec, saulīte, rītā agri,
Bārēnīšus priecināt.
Bārēnīši gauži rauda,
Tumšu nakti staigādam'.

Saulīt' lasa uzlēkdama
Zelta rāsas lāsītes.
Tā nebija zelta rasa,
Tās bāreņu asariņ's.

A. Legzdinš

Sekss ir labs, sekss ir labs, pa-rei-zi ja
 da-rīt māk! Sekss ir labs, sekss ir labs,
 vi-si ta-gad ag-ri sāk. Skud-ras mī-lē-
 jās uz sū-nām, zi-vīm pa-tī- kāš pa dū-nām,
 Ži-ra-fes tik stā-vus va-ra, nīl-zir-gi to
 dub-ļos da-ra. Sekss ir labs, sekss ir labs,
 vi-si ta-gad grābj un ķer! Sekss ir labs,
 sekss ir labs, to-mēr uz-ma-nī-ties der.
 Ne-drī-kst stai-gāt tik pa sve-šiem

A7
par-kiem, Pa sve-šiem par-kiem,
D D
cau-ri tum-šiem ba-riem. Ja zi-nās,
G D
tad zi-nās, pēc de-vi-ņiem mē-ne-šiem,
A7
Ja zi-nās, tad zi-nās, pēc de-vi-ņiem
D
mē-ne-šiem.

Gliemeži ir pacietīgi,	Sekss ir labs, sekss ir labs,
Eži dara uzmanīgi,	Ja tik kontrolēt to var,
Vāveres uz katra zara,	Sekss ir labs, sekss ir labs,
Dievs zin kā to čūskas dara.	Tā kā paps un mamma dar'.

Ja kādu atrod,
Naved tūliņ mājās,
Ar svešiem ļaudīm,
Nekad nevar zināt.

Em B. Em
 Reiz lik-te-nis man-im bij lē-mis, un
 Am Em
 ceļš man ne-bi-ja tāls. Tad
 Am
 sa-ti-ku mei-te-ni te-vi Un
 B Em Peidz.
 sir-di kād zau-dē-ju es. Bet
 Em B Em
 sa-tik-ties, sa-tik-ties gri-bās,
 Am Em
 sa-tik-ties gri-bē-tos man. Kaut
 Am B B6
 zi-nu tu ne-mī-li ma-ni, Sen, sen, tō zi-nā-ju
 Em
 es.

No tavām sārtajām lūpām,
Sen zudis man veltītais smaids.
Un bijušās laimības dienas,
Bij paņēmis liktenis baigs.

Met pilnajo kausu pret sienu,
Šī pēdējā liksmības nakts.
Vai dzirdi, ka dzīvības valsī,
Jau iezogas lēnāka takts.

Met tukšajo kausu pret sienu,
Jo dzerts un dzīvots ir gan.
Vai dzirdi, ka galdnieka āmurs,
Pret gatavo zārku jau skan.

SEN TAS BIJ

Sen tas bij pie Vēn- tas zie- du lai- kā,
 pir- mo reiz, kad te- vi re- dzē- ju.
 Ak, kā- dēļ mums lemts bij to- reiz šķir- ties,
 jo es te- vi aiz- mirst ne- spē- ju!

Un tad saules diena nāk man prātā,
 Diena - kad tev mīlā atzinos.

Lapu zelts kad klāja Ventas krastus,
 Mīlā, tu pie cita aizgāji.

Tautas dziesma

Se-ši ma-zi bun-dze-nie-ki jāj pa ce-ļu
 bun-go-dam'; Se-ši ma-zi bun-dze-nie-ki
 jāj pa ce-ļu bun-go-dam'.

Visiem sešiem sirmi zirgi,
 Visiem caunu cepurīt's.

Visi seši sajājuši
 Mana tēva sētiņā.

Visi seši lec no zirga,
 Sniedz man zelta gredzentiņ'.

Ne es ņemšu, ne man vajag',
 Tik jaunami skuķēnam.

Pāries mājās, prasis māte:
 Kur tu ņēmi, kas tev dev'?

Man iedeva ciema puisi,
 Mani mazu mīlēdam'!

Mani mazu mīlēdami,
 Sevim lielu audzēdam'.

Tautas dziesma

Ab Db Eb

Si-jā au-zas tau-tu mei-ta, dod ma-na-mi

Ab Eb Ab

ku-me-ļam. Ne-si-jā-šu ne es do-šu

Eb Ab

ne-tik ma-nam prā-ti-ņam.

Tam sijāšu, tam es došu,
 Kas tīk manam prātiņam.
 Kas tecēja manis dēļi
 Lielu ceļa gabaliņ'.

Tautiet's lūdza, bāliņš lūdza,
 Abi lūdza kamanās.
 Abiem diviem sirmi zirgi,
 Izrakstītas kamanas.

Stundu stāvu domādama,
 Kam lai sēžu kamanās?
 Vai lai sēžu pie tautieša,
 Vai pie sava bāleliņ'.

Labāk sēžu pie tautieša,
 Ne pie sava bāleliņ'.
 Tautiet's vedīs visu mūžu,
 Bāliņš mazu gabaliņ'.

SKAISTA MANA BRĀLĀ SĒTA

245

Tautas dziesma

Musical score for the folk song "Skaista mana brālā sēta". The score is written on three staves in G-flat major (two flats) and 3/4 time. The first staff has a 3/4 time signature, and the second staff has a 2/4 time signature. The lyrics are written below the notes.

Bb F Bb Eb Bb
Skais- ta ma- na brā- ļa sē- ta,
Bb F Bb Eb Bb Eb Bb
Skais- ta ma- na brā- ļa sē- ta, Tik cē- lā- i
Eb Bb Eb Bb Eb F
vie- ti- ņā, Tik cē- lā- i vie- ti- ņā.

Kuplis auga ozoliņis,
Pie bāliņa namdurvīm.

Strazdiņš dzieda galotnēi,
Lakstīgala pazarē.

Retam tādi tīrumiņi,
Kā manami brālītim.

Kalnā ievas balti zieda,
Lejā strauja upe tek.

Kalnā teku pušķotiesi,
Lejā balta mazgāties.

SKAISTI DZIEDI LAKSTĪGALA

Tautas dziesma

Skais-ti dzie-di lak-stī-ga-la Rī-gas tor-ņa
 ga-li-ņā-i, Skais-ti dzie-di lak-stī-ga-la
 Rī-gas tor-ņa ga-li-ņā.

Es tev' lūdzu, lakstīgala,
 Nāc man līdzi uz Vidzemi- Vidzem'.

Nāc man līdzi uz Vidzemi,
 Dzied ābeļu dārziņai - dārziņā.

Ja tu skaisti nedziedāsi,
 Apsolišu vanagami - vanagam.

Vanags tevi apēdīsi,
 Pa vienai spalviņai - spalviņai.

SNIEDZ MAN ŠURP, JAUNEKLI, RAGU 247

J. Lautenbachs

Jūsmiņš

C G

Sniedz man šurp, jau- nek- li, ra - gu,

C

pil- di ar vī- nu man to!

F

Vins da- ra dzē- rā- ju lā - gu,

G C

sirds prā- tu ie - lik- smo.

Saulei un mēnesim koši
Vins un rags līdzīgi viz.
Zeltā viņš laistās tik spoži,
Sidraba lāsumos šis.

Vins dzēš visvisādas slāpes,
Skumjas ar noslīcina.
Remdē ar mīlības sāpes,
Sirdi kas noskumdina.

Dzeriet zem smaržīgiem zariem,
Brāļi, šis vakars ir jauks!
Vēlu zem naktszvaigžņu stariem
Lai atskan dzērienu trauks!

Tautas dziesma

Sni-ga snie-gi, pu-ti-nā-ja, Lau-kā lai-du
 ku-me-li-ņu, Sni-ga snie-gi, pu-ti-nā-ja,
 Lau-kā lai-du ku-me-liņ'.

Nem, māsiņa, baltu sagšu,
 Āpsedz manu kumeliņu.

Bērīt, manu baltkājīti,
 Es tev pāri nedarišu.

Pirkšu vieglas kamaniņas,
 Nēmšu mazu līgaviņu.

Maza man līgaviņa,
 Tā kā ciema cielaviņa.

Cik gribēju mutēs doti,
 Tik pasitu padusē.

Kumeliņi, baltkājīti,
 Pārved manu līgaviņu.

Es tev došu tīras auzas,
 Kalnā pļautu āboliņu.

Kam rau- di tu, ak dai- ļā Sta- bu-
 ra- dze, Vai ta- va cie- tā ak- mens sirds ar'
 pukst? Pie ta- vām
 kā- jām glau- žas klin- šu krā- ces Un vil- nis
 vil- nim klu- sas mi- ņas čukst.

Ap tavu galvu saule liepas zeltī,
 Pie tavām kājām baltas ievas zied,
 Bet naktī mēness saldus sapņus stāsta
 Un gravu ēnās lakstīgalas dzied.

Slēp savas skumjas, daiļā klinšu meita:
 Tev krūtīs kalta cieta, cēla sirds.
 Vai arī tev šī dzīve liekas grūta,
 Ka tavi vaigi asaraini mirdz.

Es asaras par smieklēm vairāk mīlu:
Ne viņ, ne skauž tās, ne ar glaimot prot;
Un asaras kā svētu, dārgu ķīlu
No siržu dziļumiem tev gribu dot.

Es raudāšu par dzimteni un māju,
Par likteni, kas manu laimi nīst:
No dzimtās zemes šķīries projām gāju -
Kā vēja rauta lapa tālēs klīst.

Kam raudi tu, ak, daiļā Staburadze,
Vai tava cietā sirds vēl kaut ko lūdz?
Es raudāšu, līdz saļimšu pie tevis
Kā bērns, kas mātei savas bēdas sūdz.

Nāks ziedonis un rotās kalnus, lejas,
Un sirdī valdīs prieks kā jaunībā.
Tu biji mana pirmā mīlestība,
Un būsi arī visu pēdējā.

STĀDĪJU IEVIŅU

251

Tautas dziesma

Musical notation for the song "Stādīju ieviņu". The score is written on two staves in 3/8 time, with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The first line of music has three measures with notes corresponding to the lyrics "Stā-dī-ju ie-vi-ņu plā-ni-ņa vi - - dū." The second line of music has three measures with notes corresponding to the lyrics "Stā-dī-ju ie-vi-ņu plā-ni-ņa vi-dū." Chord symbols are placed above the notes: Ab, Eb, Bb, Eb, Bb, Eb.

Ab Eb Bb
Stā-dī-ju ie-vi-ņu plā-ni-ņa vi - - dū.

Eb Bb Eb
Stā-dī-ju ie-vi-ņu plā-ni-ņa vi-dū.

Uzauga ieviņai , Deviņi zari.
Uz katra zariņa, Deviņi ziedi.
Sajāja tautiņas, Ziediņus rauti.
Ko gribi, māsiņa, Par vainadziņu?
Vai gribi, es došu, Bērāju zirgu?
Negribu, negribu, Tas man ir pašai.
Vai gribi, es došu, Linarājiņu?
To gribu, to gribu, Tā manim nevaid.

Tautas dziesma

Strau- ja, strau- ja, u- pe te- cēj',
 strau- ja, strau- ja u- pe te- cēj',
 Gar bā- li- ņa nam- dur- vī- mi,
 gar bā- li- ņa nam- dur- vīm.

Nedrīkstēju pāri jāti,
Baidās manis kumeliņis.

Jāj, bāliņi, droši pāri
Nesliks tavis kumeliņis.

Apakšā ir baltas smiltis,
Viršū skaidrs ūdentīņis.

Zobens grieza baltu smilti,
Ūdens skaloj' kumeliņu.

Spoža spalva kumeļami,
Vēl spožāki iemauktiņi.

Uz akmeņa malku cirtu,
Strautā kūru uguntiņu.

Lai sildāsi tie ļautiņi,
Kas man labu nevēlēja.

Sildies mana sievas māte,
Tu man labu nevēlēji.

STUDENTS APKĀRT CEĻOJOT

253

G. Weber

R. Schaefer

G
 Stu- dents ap- kārt ce- ļo- jot
 ju- hei- dī, ju- hei- da
 D G
 prot bez bē- dām uz- dzī- vot ju- hei- dī- hei- dā.
 D G
 Vi- sus šķēr- šļus pār- var tas,
 tie priekš vi- ņa it- ne- kas
 Piedz. G 1^oD G
 ju- hei- di hei- di- hei- da ju- hei- di ju- hei- da
 2^oD G Fine D
 ju- hei- di hei- dā. fol- rī, fol- rā, fol-
 D.C. al fine
 ral- la- la- la- lā hei!

Ja nav naudas studentam,
Tomēr slikti neiet tam.
Atgadās arvien kāds vīrs,
Kas to ielūdz brokastīs.

Kad tas krogū ierodas,
Alutiņu sadzeras,
Mīl to visas meitenes,
Jo viņš mūsu krāsas nes.

Desa, brūnais alutiņš,
Pilnām krūtīm meiteniņš,
Šnabulis un vēl kaut kas -
Sasper, jods, cik gards viss tas!

E. Siliņš

Stū- ru stū- riem tē- vu ze- me,
Cik stū- rī- šu, tik bā- li- ņu,

ap-kārt bal- ta vil- lai- nīt', Stū- ru stū-riem
cik rak- sti- ņu, tik mā- siņ', Cik stū- rī- šu,

tē- vu ze- me, ap-kārt bal- ta vil- lai- nīt',
tik bā- li- ņu, cik rak- sti- ņu,

Ram- tai- rī - di,
tik mā- siņ',

ral- la- lā- i, cik rak - sti - ņu,

tik mā- si - ņu, tik mā- siņ'.

No tālienes es pazinu,
Kura bija man' māsiņ' -
Nozib balta villainīte,
Nomirdz zelta vainadziņš.

Vilksim košu zelta jostu
Apkārt savu tēvu zem',
Lai mirdz mūsu tēvu zeme
Kā actiņa gredzenā.

Pa-tais' ma-ni bā-le-li-ņi, Sau-sa ko-ka
 spri-gu-lī-ti, Man jā-ie-ti ri-jas kul-ti,
 Klip, klap, klap! 2.Dzie-dā-da-mas
 mei-tas kū-la Ar sid-ra-ba spri-gu-ļie-mi,
 Aug-sti cē-la, vieg-li lai-da,
 Klip, klap, klap, klap, klap, klap!
 3.Kul-tin kū-la kū-lē-ji-ņi,
 Mal-tin ma-la ma-lē-ji-ņi, Sa-kū-lu-ši,
 sa-ma-lu-ši, Ja, ja, ja, ja, ja, ja!

Laidiet mani rijas kulti,
Es mācēju rijas kulti,
Augsti cēlu, viegli laidu,
Klip, klap, klap!

Šalc za-ļais mežs, kur lak-stī-ga-las
dzied, Un bir-sta-lās vēl vi-jo-lī-tes
dzied. Tik tum-šās
eg-les skum-ji gal-vas glauž: Par se-nām
jau-nīb's die-nām vi-ņas pauž.
jau-nīb's die-nām vi-ņas pauž.

No dzidrā ūdens maigās stīmas dzer,
Dzeguze kūko, zaķīts ausis ver:
Jau mednieks nāk, kas zin, varbūt šodien
Tam nomirt būs - viņš aši krūmos lien.

Bet jaunība tik sen aiz kalniem jau,
Šai dzīvē mums vairs īstas laimes nav.
Bet zaļais mežs, kur lakstīgala dzied,
Tas jaunībai kā sapnis garām iet.

Rietekļa

Šē, kur lī-go prie-žu me-ži, Es-mu dār-gām
sai-tēm siets, Šē ir ma-na tē-vu ze-me,
Es-mu dzi-mis gauj-ma-liet's.

Svešās zemēs esot jauki,
Daudz jo daļi brīnumi,
Augsti kalni, plaši lauki,
Greznām puķēm rotāti.

Bet kas svešas zemes, salas,
Man ar savu greznumu,
Kad es šē pie Gaujas malas,
Dzirdu latvju valodu.

Sveika, Gauja! Plūsti knaši
Tur, kur baltā jūra iet!
Gadu simteņiem lai braši,
Latvju tauta zeļ un zied.

Latviet's esmu, latviet's būšu,
Latviet's mūžam palikšu,
Un par savu tēvu zemi,
Savu galvu nolikšu.

Piedz:
Tik pie Gaujas, tik pie Gaujas,
Tik pie Gaujas vēlos būt,
Tur uz augstas klinšu kraujas
Sevīm līgaviņu gūt.

ŠĪE KAULI, ŠĪ MIESA

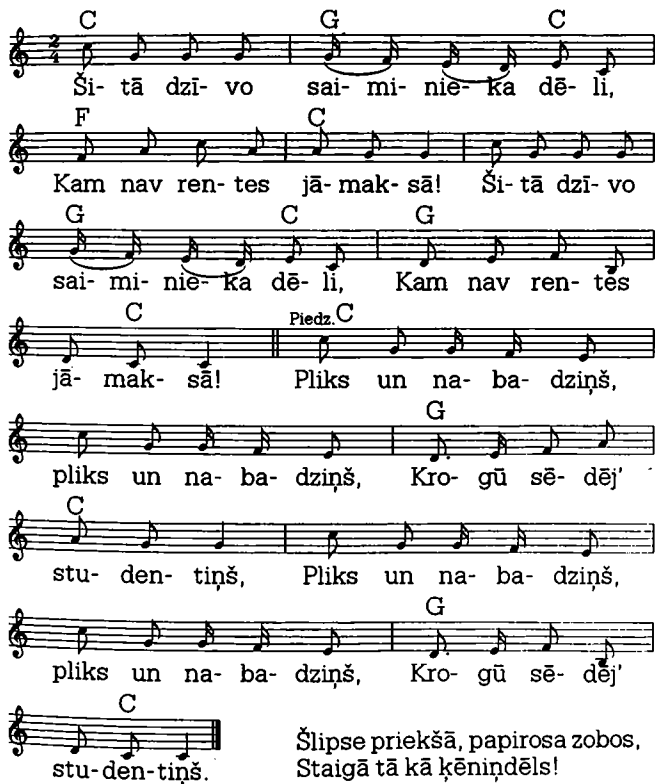
J. Steiks

Šie kau-li, šī mie-sā, Šis gars un šī
sir ds. Ir tē- vu ze- mes tie- sa, Ka-
mēr šī sau- le mirdz.

Kur solīti iemu,
Tur tēvu zemes krūts,
Un pār ikkatru ciemu,
Vēl vecais pērkons rūc.

Ai, Dieviņ, kad'kari,
Pār tēvu zemi iet.
Lai tēvu - tēvu gari,
Mums kara dziesmu dzied.

Tad asinis liešu
Aiz mīlestības,
Ar godu projām iešu
Iekš tēvu godības.

C G C
 Ši-tā dzī-vo sai-mi-nie-ka dē-li,
 F C C
 Kam nav ren-tes jā-mak-sā! Ši-tā dzi-vo
 G C G
 sai-mi-nie-ka dē-li, Kam nav ren-tes
 C Piedz. C
 jā-mak-sā! Pliks un na-ba-dziņš,
 G
 pliks un na-ba-dziņš, Kro-gū sē-dēj'
 C
 stu-den-tiņš, Pliks un na-ba-dziņš,
 G
 pliks un na-ba-dziņš, Kro-gū sē-dēj'
 C
 stu-den-tiņš.

Šlipse priekšā, papirosa zobos,
 Staigā tā kā ķēniņdēls!

Uzdzersim un uzdziedāsim,
 Nez' cik ilgi dzīvosim!

ŠITĀ, ZĒNI DZĪVODAMI

Bm Em Bm
 Ši-tā, zē-ni dzī-vo-da-mi ne-zi-ņā-i
 F# Bm G F# Bm F# G D
 aiz-ie-sim! Ai-jā, ai-ai-jā, aiz-ie-
 Bm
 sim!

Šitā savus zābacīņus
 No kājāmi nodzērsim.

Divas dienas, trešo nakti,
 Šai mazāi krodziņā.

Šai mazāi krodziņāi,
 Tai pašā vietīņā!

Sārkans alus glāzītēi
 Līdz pašam dibenam.

Daiļa mana līgaviņa
 Līdz pašam vecumam.

Šitā zēni dzīvodami,
 Neziņāi aiziesim!

F Bb

Kad šķi- ro- ties no tē- va
Man tā- lam ce - lam jā- auj

F C F

mā- jāsirds at- va- do - ties sā- pes jūt.
kā- jas, Lai brī- vī- bu var lat- viet's gūt.

Piedz. Bb

Jel cī- nies, draugs, lai lat- vju

F C F

zo- bens Pret ie- naid- nie - ku spo- ži mirdz!

Kad šķiroties vēl meičas acīs
Kā dārgas pērles as'ras mirdz,
Vai pārnākt lemts, kas to gan sacīs,
Tik dziļā milā kvēlo sirds.
Jel cīnies ,draugs, lai latvju tauta
Vēl brīvīb's sauli redzēt var!

Sniedz roku šķīroties, ardievu,
Jau seglots kara kumeļš mans.
Tik kādreiz atceries to dienu,
Kad ciņā sauca kara zvans.
Jel neraudi, ja nepārnākšu,
Jo kara laukā paliek daudz.

Pēc ciņas nenākšu kad mājās
Tad nesēro pēc manis, draugs.
Tik atceries, ja labi klājas
Daudz uzvaru priekš tevis gūts!
Jel neskumsti, ja nepārnākšu,
Dēļ latvju brīves mirt nav grūt!

Tautas dziesma

Bb Eb

Tau-tie-ša-mi ap-so-lī-ju, Rai-bus cim-dus

Bb

va-ka-rā-i, Tau-tie-ša-mi ap-so-lī-ju,

Eb Bb F Bb

Rai-bus cim-dus va-ka-rā

Nav saulīte nogājusi,
Jau tautietis pēc cimdiem.

Vai, Dieviņi, ko darišu - Še, tautieti, raibie cimdi,
Mātei pūra atslēdziņa? Tas mans pirmais adījums!

Zinu, zinu, ko darišu: Tumsā vērpti, šķetināti,
Piemānišu māmuliņ'! Zagtin, zagti māmiņai.

Sarīdīšuciema suņus, Tautiets cimdus gan paņēma,
Lai iet māte lūkotiesi. Manis pašas nepaņēma.

Kamēr māte suņus rāja, Ej pie velna Tu tautieti
Tikmēr cimdi tautiešam. Man jau tevis nevajag'.

Tautas dziesma

Musical score for the song "Tautiešami roku devu". The score is written on three staves in G major. The first staff has a 3/4 time signature and contains the notes G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5. The second staff has a 2/4 time signature and contains the notes G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5. The third staff has a 3/4 time signature and contains the notes G4, A4, B4, C5, G4, A4, B4, C5. The lyrics are: "Tau-tie-ša-mi ro-ku de-vū, la-bo de-vu ne-krei-so. Ai-ja-ja, tra-la-la, la-bo de-vu ne-krei-so."

Tau-tie-ša-mi ro-ku de-vū, la-bo de-vu
ne-krei-so. Ai-ja-ja, tra-la-la,
la-bo de-vu ne-krei-so.

Labo devu, ne kreisoi,
Lai bij' laba dzīvošan'.

Kad es gāju tautiņāsi,
Dziesmas tīnu kamolā.

Ja būs laba dzīvošana,
Pa vienai risināš'.

Ja būs slikta dzīvošana,
Lai satrūda kamolā.

Tautas dziesma

Eb Bb Eb
 Tau- tiet's ma- ni pa- va- dī- ja
 Bb Eb Ab
 Ma- zu ce- ļa ga- ba- liņ', Mazs bij ce- ļa
 Eb Bb Bb7 Eb
 ga- ba- li- ņis, Lie- las ļau- žu va- lo- das.

Tautiet's manim apsoliņa
 Lielu muižu kalniņā,
 Lielu muižu kalniņāi,
 Strauju upi lejiņā.

Kad aizgāju, tad redzēju
 Vis' tautieša bagātīb';
 Skuju būda kalniņāi,
 Dubļu pelķe lejiņā.

Maza tautu istabiņa,
 Kā zvirbuļa pereklīts:
 Puteklīšus noslaucīju,
 Ar vainaga vizuļiem.

Čaukstēj' mani zīda svārki,
 Pār istabu pārejot.
 Skanēj manas zīļu rotas,
 Vīra māti sveicinot.

Vīra māte bēdājāsi,
Nebūs dubļu bridējiņ'.
Nebēdājies, vīra māte,
Bridiš' dubļus dziedādam'.

Savu laiku rozes zieda,
Savu laiku magonīt's.
Savu laiku dubļus bridu,
Savu laiku greznojos.

Un kas par to, ja tā ar būtu,
Ja man dzērājs gadītos,
Dzers viņš pats un dos man arī,
Dzersim abi dziedādam'.

Tautas dziesma

Te bij la - ba sai - mi - nie - ce, Te mūs la - bi
 pa - mie - lo - jā, Te mūs la - bi pa - mie - lo - ja.
 Rai, rai ri - di ral - la - lā ! Rai, rai, ri - di
 ral - la - la ! Te mūs la - bi pa - mie - loj'.

Te mums deva cūkas ausi,
 Miežu miltu plācenīti.

Paēduši, padzēruši,
 Pateicami Dieviņami.

Dieva galdi, Māras maize,
 Mūsu pašu sūra vara.

Nu ardievu, nu ardievu,
 Šī vakara saimiece!

Rītu būs mums jauna diena,
 Rītu jauna saimiece.

TEICI, TEICI, VALODIŅA

Tautas dziesma

Tei- ci, tei- ci, va- lo- di- ņā, Ko u- pī- te
 bur- bu- lē- ja, Ko u- pī- te bur- bu- lē- jā,
 No- po- go- ja lak- stī- gal'!

Kur upīte burbulēja,
 Tur uzplauka pumpuriņi;
 Kur ļautiņi klausījās,
 Tur valodas daudzinaj'.

Kā bitīte medu sūca,
 Tā es ļaužu valodiņu.
 Es saliku vārdu ziedus,
 Kā puķītes vainagā.

Ziedi paši uz dziedāja,
 Es nopinu vainadziņu.
 Visi ļaudis klausījās,
 Kad es teicu valodiņ'.

TIKAI VIENA DZIESMA

273

V. Sauleskalns

K. Lietiņš

Ti-kai vie-na dzies-ma mī-ļa man, Cau-ri
 vi-sām vēt-rām vi-ņa skan. Viļ-ņi
 vi-ņu rit-mā aiz-šū-po, Sa-vai
 dzim-tai ze-mēi dzie-du to! Tie, kas
 tā-lu aiz-klīst pa-sau-lē, Dzim-to
 ze-mi kar-stāk ie-mī-lē; Vi-su
 skais-tā dzies-ma dzim-te-nei krū-tis
 skan, lai kurb tu ej!

Ak, cik mīļa man šī kāpu smilts,
 Kuņā taku iemin radu cilts.
 Ilgu putni turpu aizlido,
 Jaukiem ziediem sapnī apvij to!

Alfreds Matisons

Reiz smar-žu pil-na-jā zie-do-nī zēns ie-mī-
 lē-ja mei-te-ni, Kad Ven-tas vien-tu-lā
 krast-ma-lā tie pas-tai-gā-jās va-ka-rā, Kad
 lak-stī-ga-la po-go-ja, zēns sa-vā sir-dī
 lo-lo-ja, Bet vār-dos iz-teikt viņš ne-spē-
 ja Cik gau-žām kar-sti mī-lē-ja. Tik jau-nī-
 bā un zie-do-nī zēns ie-mī-lē-ja mei-te-
 ni, Tik jau-nī-bā un zie-do-nī zēns mī-lē
 mei-te-ni.

Kad Venta sidrabā viņoja
Ko mēness stari stīgoja,
Tad sapņu liegajā laiviņā,
Tie laimes vietu meklēja.
Kur Ventas līcī viskrāšņākā
Mirdz dzelmē pārle skaistākā,
Tas vieno zēnu ar meiteni
Ja redz to naktī ziedonī.

Šo dziesmu jauki reiz dziedāja
Kāds laiv'nieks Ventas krastmalā,
Tas pārli naktī ir redzējis
Un laimē mūžu dzīvojis.
Par Ventu tagad tik atmiņas,
Par jūsmas laikiem atskaņas,
Bet tāli svešumā, ziedonī,
Zēns karsti mīlē meiteni.

The image shows a musical score for the song 'TIKMĒR SITU GALDA MALU'. It consists of two staves of music in 4/4 time, with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The first staff begins with a treble clef, a 4/4 time signature, and a repeat sign. The melody starts on a whole note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, D5, E5, and F5. The second staff also begins with a treble clef and a repeat sign. The melody starts on a whole note G4, followed by quarter notes A4, B4, C5, D5, E5, and F5. The lyrics are written below the notes.

Fm
Tik- mēr si- tu gal- da ma- lu

Fm C Fm
līdz at- lē- ca šķem- be- līt'.

Redz kur nāca alus kannā,
Pār pa galdu līgodam'.

Kas bij alus dzērājiņis,
Lai pacēla cepurīt'.

Aiz kalniņa miežus sēju,
Lai apinis neredzēj'.

Apinītis gudris vīris,
Kokā kāpa lūkoties.

Miezīts biju, iesals tapu,
No iesala alutiņš.

Meita biju, sieva tapu,
No sieviņas māmuliņ'.

Tautas dziesma

Tō- li dzei- voj mu- na mei- lō,

Es ne- va- ru sa- sa- tikt,

Tō- li dzei- voj mu- na mei- lō,

Es ne- va- ru sa- sa- tikt.

Jemšu stalī sērmu zyrgu,
Jōšu meiļōs apsavārtu.

Leidz pusceļa nanūjōju,
Nūsazvīdze kumēlenis.

Pi vōrtimi napijōju
Iztak meiļō raudōdama.

Vīnu rūku vōrtus vēre,
Ūtru slauka asareņas.

Naraud gauži muna meiļō,
Es jau teve nepamešu.

Es jau teve nepamešu,
Mūžam citas nemeilēšu.

TO TIK ZINA ES UN VIŅŠ

Sārtas kā ugunis magones zied

Eb
 Sār-tas kā ro-zī-tes ma-go-nes zied,
 Ab Eb
 Mei-ti-ņa dār-zi-ņā ra-vē un dzied,
 Bb Eb
 Sār-tas kā ro-zī-tes ma-go-nes zied,
 Bb Eb
 Mei-ti-ņa dār-zi-ņā ra-vē un dzied.
 Piedz. Eb Ab
 To tik zi-na es un viņš, Es un viņš un vēl
 Eb Bb Eb
 mē-nes-tiņš, To tik zi-na es un viņš,
 Bb Eb
 Es un viņš un vēl mē-nes-tiņš.

Dārziņā vieta mums slepena,
 Ko pat māmiņa nezina.

Meitiņas galviņa klēpī tam slikt,
 Milības laimē tā deg tur un tvīkst.

Pienāks nākošā vasara,
Tev būs prieki, maņ asara.

Šūpulī maza būs meitiņa,
Tā sauks tevi par māmiņu.

Sārtas kā ugunis magones zied

Sārtas kā ugunis magones zied,
Meitene dārziņā ravē un dzied:

To tik zina es un viņš,
Es nu viņš un vēl mēnešņš.

Ābelei zariņi ziedos likst,
Meitiņai sirsniņa ilgās tvīkst.

Bet jau nākošā vakarā
Vieta tiem satīkties zinām:

Šī vietīņa ir tik slepena:
Ka to pat māmiņa ne

TRĪCĒJ' KALNI

Tautas dziesma

Trī- cēj' kal- ni ska- nēj me- ži, Ai- jā
ska- nēj me- ži kad dzie- dā- ju ga - vi -
lēj'.

Saka ļaudis dzirdēdami,
Aijā, dzirdēdami,
Lakstīgala skaisti dzied.

Auni kājas, lakstīgala,
Aijā, lakstīgala,
Dzīsim govīs paganīt.

Tu dziedāsi ievājāi,
Aijā, ievājāi,
Es gotiņas ganīdam'.

Kas var mani aizdziedāti,
Aijā, aizdziedāt,
Kas var mani aizrunāt?

Es jau biju to ļautiņu,
Aijā, to ļautiņu,
Dziedātāju, runātāj'.

TRĪS JAUNAS MĀSAS

281

Tautas dziesma

Trīs jau- nas mā- sas, Sēd ro- žu dār- zā,
 Tral- lal- lā, tral- lal- lā- lā-- -! Sēd ro- žu
 dār- zā, Pin vai- na- dzi- ņu, Tral- lal- lā,
 tral- lal- lā- lā-- -!

Nem, brālīt, vienu,
 Ēs ņemšu otru,
 Trallallā, rallallallā!
 Trešā vēl maza,
 Lai paliek mājās,
 Trallalla, rallallallā!

Lai paliek mājās,
 Lai taisa pūru,
 Trallalla, rallallallā!
 Lai taisa pūru,
 Lai gaida tautas,
 Trallalla, rallallallā!

TRĪS PRIEDĪTES SILIŅĀ

Tautas dziesma

Trīs prie-dī-tes si-li-ņā-i, Vai, ma-nu,
 vai, Vi-sas vie-nu ga-ru-mi-ņu,
 Vai, ma-nu, vai.

Vienu cirtu, otra lūza,
 Vai manu vai -
 Trešā līdzī locījāsi,
 Vai manu vai!

Trīs meitiņas māmiņai,
 Vai manu vai -
 Visas vienu daiļumiņu,
 Vai manu vai!

Vienu ņēmu, otra nāca,
 Vai manu vai -
 Trešā līdzī taisījāsi,
 Vai manu vai!

Dod, māmiņa, to meitiņu,
 Vai manu vai -
 Kura līdzī taisījāsi,
 Vai manu vai!

D A

Tū-da-liņ, tā-ga-diņ, Pas-tal-nie-ki

D D

dan-co, Cits ar kur-pēm, cits ar ze-ķēm,

A D

cits ar ba-sām kā-jām.

Es ar būtu līdzi lēc's,
Man tā kurpe pušu.

Nem to siksnīņ, sien to kurpīt,
Lēc tiem citiem līdzi.

Tautas dziesma

D
Tum- sa, tum- sa, kas par tum- su,

G D
Ai- ju, kas par tum- su, Es par tum- su

G A D
ne- bē- dā- ju, Ai- ju, ne- bē- dā- ju,

G
Es par tum- su ne- bē- dā- ju,

A D
Ai- ju, ne- bē- dāj'.

Tumšajai vakarāi,
Pārved' savu līgaviņu.

Man māsiņa iztecēja,
Uguntiņu parādīti.

Vai tu rādi, vai nerādi,
Man uguņa nevajag'.

Man bij tādis kumeliņis,
Zvaigžņu sega mugurāi.

Bij man jauna līgaviņa,
Zvaigžņu segu audēja.

Es varēju nakti jāti,
Kā pie dienas saulītē.

**TUMŠAJĀ NAKTĪ
MELNAIS ČIGĀN'**

285

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of seven staves of music with lyrics underneath. Chord symbols are placed above the notes. The lyrics are in Latvian.

Dm
Tum- ša- jā nak- tī kad

snie- gu pār- slas krit,

Gm Dm
Trij- jūgs tad mel- nais pie čī- gā- niem slīd.

Piedz. A Dm
Hei, ti- kai steidz vī- na kau- su tuk- šu dzert.

A Dm
Hei, ti- kai steidz mī- las skūp- stu sev tvert!

Gm Dm
Hei, ti- kai steidz vī- na kau- su tuk- šu dzert,

A Dm
Hei, ti- kai steidz mī- las skūp- stu sev tvert!

Čigānu meitene, skrandas tevi sedz,
Čigānu meitene, visi tevi redz.

Tās brūnganais kakliņš un acis ja nudien,
Nedod man mieru nedz nakti, ne dien'.

Čigānu meitene, skaista tā kā zieds,
Purpura lūpiņas pretīm man sniedz.

Tur Donavas krastos, kur džesi žēli kauc,
Čigānu meitene mīlu kausā jauc.

Tur liksmība valda, tur laime un prieks,
Viss pārējais dzīvē tik maldi un nieks!

Lai dzeram, lai dziedam, lai alu slavējam,
Un daiļās meitas bez gala mīlējam.

MELNAIS ČIGĀN'

Man tēvs bija dārznieks,
Es dārznieka dēls,
Man tēvs audzē gurķus,
Bet gurķojos es.

Piedz:
Hej, melnais čigān', kas trijūgā brauc,
Un skaļā balsī sauc brauc, brauc, brauc.

Man tēvs bija podnieks,
Es podnieka dēls,
Man tēvs taisa podus,
Bet podus gāžu es.

U.t.t.

Tautas dziesma

Dm Bb F Dm Gm Dm
 Tum- ša nak- te, za- ļa zā - le,
 Bb F
 Lau- kā lai - du ku- me - li - ņu,
 Gm A7 Dm Gm Dm
 Tum - ša nak -te, za- ļa zā - le,
 Bb F Gm Dm Gm Dm
 Lau-kā lai-du ku -me-liņ'.

Nu, Dieviņi, tavā vaļā,
Nu tavāi rociņāi.

Nu tavāi rociņāi
Manis labis kumeliņis.

Migla, migla, liela rasa,
Man pazuda kumeliņis.

Nokrīt migla, nokrīt rasa,
Es atradu kumeliņu.

Tautas dziesma

Ab Eb

Tum-ša, tum-ša tā eg-lī-te, Kur cau-nī-te

Ab Peidz. Db Ab

nak-ti guļ, Ai, ras-sa-sā, ai ras-sa-sā, ai

Eb Eb7 Ab

džim-lai-rū-di ral-la-lā, Ai vir vir vir vir

Eb Ab

bum bum bum, Ai trrr, ras-sa-sā, Ai

Db Ab Eb7

ras-sa-sā, Ai ras-sa-sā, Ai džim-lai-rū-di

Ab

ral-la-lā.

Tālu, tālu tā māmiņa, Kur aug mana līgaviņ'.
 No kurienes tu, puisīti, Ar tik jauku valodiņ'?.
 Es, māmiņa, no Vidzemes, Nāku savas vajadzīb's.
 Gribu precēt jūs' meitiņu, To lūdzami neliedziet.
 Velti, velti tu, puisīti, Uz meitiņas lūkojies.
 Viena pati man meitiņa, Tā par mazu, tā par jaunu.
 Tai būs mātes rīkstes bīties, Ne pēc jauniem pušiem
 dzīties.

Jūs, māmiņa, veci ļaudis, Jūs aplami runājiet.
Pa pāriemi rieksti auga, Pa pāriemi āboliņ'.
Jūras putni gaisā skrēja Un pa pāriem pārojās.
Tā būs jauniem ļaudīm arī Pa pāriem pāroties.
Vecs ar vecu sagulēja, Žīds ar kuili cauri skrēj'.
Jauns ar jaunu sagulēja, Ūdens cauri netecēj'.

TUR AUGŠĀ UZ BĒNIŅIEM

D

Tur aug- šā uz bē- ni- ņiem

A

Mē- ness spīd, mē- ness spīd,

D

A- pak- šā gu- be- nī tumšs. Tur

G

aug- šā uz bē- ni- ņiem,

D

Mē- ness spīd, mē- ness spīd

A D

A- pak- šā gu- be- nī tumšs.

Tur augšā uz bēniņiem
Salmi stāv, salmi stāv,
Apakšā gubenī - siens.

Tur augšā uz bēniņiem
Puiši guļ, puiši guļ,
Apakšā gubenī - meit's.

No rīta iet saimnieks
Puišus celt, puišus celt,
Augšā uz bēniņiem tukšs.

No rīta iet saimniec',
Meitas celt, meitas celt,
Apakšā gubenī - mudž.

Tak nevar jau vienumēr
Maizi ēst, maizi ēst,
Vajag' jau alu dzert ar'.

Tak nevar jau vienumēr
Alu dzert, alu dzert,
Vajag' jau iešnabot ar'.

Tak nevar jau vienumēr,
Iešnabot, iešnabot,
Vajag' jau meitenes ar'.

Vai lustīgam zēnam gan
Naudas trūkst, naudas trūkst,
Meitas tam aizdod arvien.

Tautas dziesma

Tur es dzē - ru, tur man ti - ķa, tai ma - zā - i
 kro - dzi - ņā. Tur es dzē - ru, tur man ti - ķa,
 tai ma - zā - i kro - dzi - ņā.

Sarkans alus, balta kanna,
 Daiļa pati nesējiņ'.

Izder alu, sasit kannu,
 Nobuķoju nesējiņ'.

Sarkans alus glāzītēi
 Līdz pašami dībenam.

Daiļa mana līgaviņa
 Līdz pašami vecumam.

Piedz. I

Tur man, tur man, tur man ti-ka,

tur man mū-žam nē-ap-nī-kā, Šur, tur,

it ne-kur, kro-dzi-ņā zem gal-da!

Piedz. II

Tur gal-diņš bij kur at-sēs-ties, un

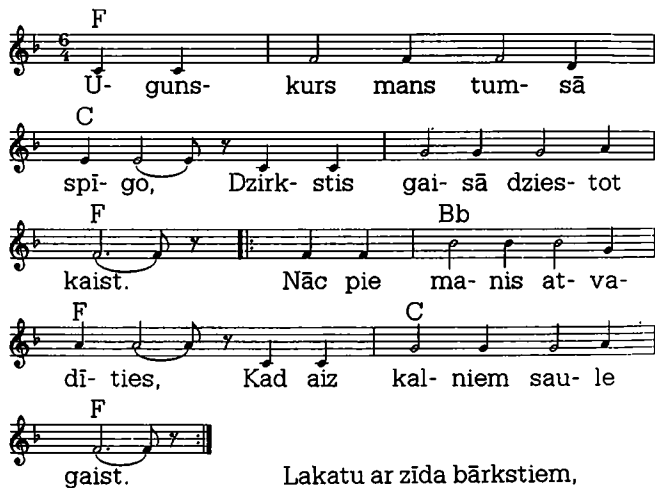
mau-riņš bij kur zīr-gū siēt.

Piedz. III

Lie-la ga-ra ģim-nā-zis-te,

brūt-gā-na ne-vie-na; Ī-sa, ga-ra

ģim-nā-zis-te, brūt-gā-na ir čūm, čūm!

Ū-guns-kurs mans tum-sā
 spī-go, Dzirk-stis gai-sā dzies-tot
 kaist. Nāc pie ma-nis at-va-
 dī-ties, Kad aiz kal-niem sau-le
 gaist.

Lakatu ar zīda bārkstiem,
 Man ap krūtīm apsienu tu.
 Aizejot lai mūsu mīla,
 Manim prātā paliktu.

Ko gan liktens man būs lēmis,
 Kas gan rīt, mans daiļais draugs,
 Tevis sieto mezglu raisis
 Un par savu sapni sauks?

Piemini, ja kādreiz cita,
 Tevi mīlot noglāstis,
 Sēdot klēpī, dziesmas dziedās,
 Sprogas kaisli noskūpstīs.

Ugunskurs mans...

The musical score is written in 6/8 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of four staves of music with lyrics underneath. Chord symbols are placed above the notes.

Staff 1: Chord Dm. Lyrics: U- guns- kurs nakts tum- sã

Staff 2: Chords A7 and Dm. Lyrics: kvē- lo, Dzirk- stis gai- sã pa - ce- ļas,

Staff 3: Chords Dm and Gm. Lyrics: Nakts ir tum- ša, nav ne- vie- na, Šeit ir

Staff 4: Chords Dm, A7, and Dm. Lyrics: mū- su šķir- ša- nãš.

Un kad ausis rīta blāzma,
 Prom no tevis došos es,
 Kādreiz mani, mīlais draudziņ,
 Atceries, jel atceries.

Atceries, kā toreiz abi
 Mēs par laimi sapņojām.
 Atceries tās gaišās dienas,
 Kad mēs laimē starojām.

Vēl tik vārds un rokas spiediens,
 Katrs savu ceļu ies.
 Mīla, kas reiz aizgājusi,
 Nekad neatgriezīsies.

Tautas dziesma

F

U- pe nē- sa o- zo- li- ņū, Ar vi- sā- mi

Bb C F C F

bi- tī- tēm. U- pe ne - sa o- zo- li- ņū,

Bb F C F

Ar vi- sā - mi bi- tī- tēm.

Dravinieka līgaviņa,
Tek gar malu raudādam'.

Ziedu svārki mugurāi,
Vaska cimdi rociņā.

Trūka, trūka tev bitīte,
Ja tev trūka, trūkst man ar.

Ja tev trūka sila ziedu,
Trūkst man vaska ritulīš'.

Uz a-lūs mu-cas pa-gra-bā ir
 Bb Tur sē-žu sa-vā no-da-bā līdz
 ma-na mī-lā vie-ta. Sev
 ne-tī-šām no-ve-šos.
 pil-nu kau-su lie-ku sniegt, to
 F kna-ši ro-kā tve-ru, Bb Un
 Bb kas gan man to spē-tu liegt es
 Bb dze-ru, dze-ru, dze-ru! Eb

Kad alutiņš man glāzē dzirkst,
 Tad lielas slāpes jūtu,
 Mans gars tad tōp' no jauna spirts,
 Lai dzesētas tās kļūtu -
 Un prieka saule manīm spīd,
 Kad kausu rokā tveru,
 Un alutiņš man mutē slid -
 Es dzeru, dzeru, dzeru!

No mucas - mīļā sēdekļa -
Nedz kāpju nost, nedz ceļos,
Tur sēžu savā nodabā,
Līdz netišām noveļos -
Un tad ar roku gurstošu
Pēc mucas tapas tveru,
Un alus straumi plūstošu
Es dzeru, dzeru, dzeru!

UZ GALDA LIEC MAN....

299

Žvārguļu Edvarts

Uz gal- da liec man smar- žo-
 jo- šas ro- zes, sniedz pē- d'jos sār- tos as- tras
 zie- dus šurp. Un ru- nā- sim par mī- les-
 tī- bu mai- go, kā sen- die- nās, kā kād- reiz
 sen- die- nās.

Uz kapiem puķes šodien zied un zvīļo,
 Par godu mirušiem tiek sniegtas tās,
 Nāc man pie sirds un mani atkal mīļo,
 Kā sendienās, kā sendienās.

Lai klusu savu roku tavā lieku,
 Un ja to arī redz, nav jābaidās;
 Kaut reizi pie tik salda mirkļa tieku,
 Kā sendienās, kā sendienās.

Uz kal-na stāv vien-tu-lis o-zols, Pa
 pū-sei jau no-kal-tis, Par
 bur-vī-gām ai-nām viņš stās-ta, Ko
 sen die-nās re-dzē-jis.

Zem ozola kuplajiem zariem
 Kāds pāritis sēdēja.
 Bij burvīgais ziedoņa vākars,
 Sirds krūtis tiem pukstēja.

Ak, meitēn, kā mīlu es tevi!
 Stalts jauneklis zvērēja.
 Un meitenes daiļajā galva,
 Pie krūtīm tam slīdēja.

Ak, meitēn, kā mīlu es tevi
 Un mūžīgi mīlēšu!
 Kad rītvakar norietēs saule,
 Es atkal še atnākšu.

Tā rītdiena nāca un gāja,
Tā pagāja nedēļa,
Tā pagāja mēneši, gadi,
Bet ozols vēl sēroja.

Tā ozols viens noskumis gaida
Pēc ziedoņa vakara:
Pēc senajiem, mīļajiem viesiem,
Kas atpakaļ nenāca.

Ak, ozol, cik laimīgs tu esi,
Kad rudenī lapas tev birst!
Tu zini - tev atnāks vēl ziedons,
Bet manīm tas nenāks vairs.

UZ ZAĻO PĻAVIŅU

Uz za- ļo pļa- vi- ņu sie- nu grābt es gā- ju

Uz za- ļo pļa- vi- ņu sie- nu grābt es gā- ju.

Viņš man pa priekšu gāj',
Rasu birdināja.

Viņš manu grābeklīti
Savā rokā ņēma.

Viņš manīm sacīja:
"Meitiņ, es tev' mīlu".

Viņš savu gredzentiņ',
Manā pirkstā mauca.

Jau ļaudis runāt sāk
Un pa kaktiem čukstēt:

Kāds bagāts tēva dēls
Apprec bārenīti.

Eb Ab
 Kād aiz me-žiem no-grimst sau-les
 Eb Bb Eb
 sta-ri, Pa-de-be-ši sār-to-jas, Ē-ju
 Eb7 Ab
 es lai Vai-da-vi-ņas kras-tos Se-nās
 Eb Bb Eb Piedz.
 at-mi-ņas sirds ka-vē-jas. Vai-da-
 Bb Bb7 Eb Bb
 va, Vai-da-va, aiz-nes skum-jas zi-lā jū-ri-
 Eb Bb Bb7 Eb
 nā, Vai-da-va, Vai-da-va, Stās-ti
 Bb Eb
 man par mī-lū jau-nī-bā.

Tagad staigājot pa svešu taku,
Domās redzu tikai tevi vien,
Nekad dzīvē nesniegsi man roku,
Zinu to un tā man ļoti žēl.

Vai to domājām kad toreiz abi
Upes krastā sēdējām?
Sapņojām par nākamības dienām
Un par klusām stundām divatā.

Prātā nāk man vakars, kad mēs abi
Pļavā ziedus lasījām.
Viss ko teici, likās man tik labi,
Sirdī pirmo mīlu izjutām.

Kad pēc gadiem sarma manos matos,
Krūtīs klusu smeldzi degs,
Tad, kā senāk Vaidaviņas krastos,
Zilos novakaros skumšu es.

VAI GUDRĀS DABAS MĀJIENS

305

 E. Zeibots
 V. Zommers

F
 Vai gud- rās da- bas mā- jiens man
 C F
 lai-ku rā-da tā, ka va-ka-rā man gā-jiens pie
 C
 a- lus pa- gra- bā? Kad
 es tur līk- smis kau- su jau
 C7 F
 daudz reiz tuk- šo- jis, no
 F
 tuk- šas mu- cas ma- nu, cik
 C F
 pulk-stens no-si-tis.

Kad es uz mājām ceļā
Un dziedu dziesmiņu,
Tad zinu naktī vēlā,
Kas ir par stundiņu.
No saviem soļiem zinu:
Dažs taisnis, krustiskis;
No savas dziesmas minu,
Cik pulkstens nositis.

Kad mājiņu es redzu,
Kur sapņo mīlākā,
Tad skandināt tai mēdzu
Es jautru dziesmiņu.
Un kād tai istabiņā
Vēl atspīd ugunis,
Tad teic man līgaviņa,
Cik pulkstens nositis.

C G
 Va-ka-rā ap šā-du lai-ku Pie-dzī-vo-ju
 C C
 stun-du bai-gu: Pa-ti nā-ve
 F G7 C F C G7 C
 pie man' nāk Un ar ma-ni ru-nāt sāk:

"Nu tu esi diezgan dzīvoj's,
 Alu dzēris, meitas mīļoj's,
 Atstāji šo pasauli,
 Nāc man līdz uz viņsauli."

"Mīļo nāvīt, vai tu dzirdi,
 Nešķel pušu manu sirdi,
 Nem šo alus glāzīti,
 Ļauj man dzīvot ilgāki."

Nāve ātri kausu tvēra,
 Un pie lūpām sausu dzēra,
 Tad uz sola apsēdās
 Un ar mani runājās.

"Nu tu vari atkal dzīvot,
 Alu dzert un meitas mīļot.
 Par šo alus glāzīti,
 Vari dzīvot mūžīgi."

VECPĪEBALGA

L. Vāczemnieks

A. Legzdīņš

Kā lai šo-nakt vien-al-dzī-gi klu-sē,
 Kā lai tā-dā brī-dī pro-jām iet,
 Ja vis-ap-kārt Vec-pie-bal-gas
 pu-sē, At-kal bal-tas ū-dens-ro-zes
 zied.

Panāc pretī, ūdensroze mana,
 Pamalē jau atvasaru jūt!
 Cik gan ilga tava ziedēšana,
 Cik gan ilgi var tik skaista būt?

Tāpēc, lūdzu, piedod, Vecpiebalga,
 Ka es nāku tavas rozēs zagt.
 Ja tās šonakt zied tik ļoti valgas,
 Kas to zin vai ziedēs citunakt.

Tālas zvaigznes zilgu gaismu laista,
 Man līdz rozēm tomēr nenokļūt,
 Kā gan var tik velnišķīgi skaista,
 Un tik bezdievīgi salta būt?

Va-kar sa-ņē-mu es per-ga-men-to, Ko
 rak-stī-ja sen-jo-ra man, Lai
 brau-cot es šurp uz So-ren-to, Tur
 dzie-dā-šot dzies-mi-ņu man. Ma-ka-
 ro-nī, špi-nā-tī, kar-bo-nā-dō, Pus
 pu-de-les mo-ze-les vīns, Sen-
 jo-ras, ģi-tā-res, skan se-re-nā-des, Tur
 tā-lā-jā I-tā-li-jā.

Kad aizbraucu es uz Sorento,
Tur pretī man nāca kāds džents.
Es vaicāju tam kur senjora,
Kas vēstuli rakstīja man.

Tad vaicāja džents konkorento -
Vai esot es galīgi trāks,
Kad braucot es šurp uz Sorento
Pēc izskata galīgi švaks!

Viens kungs pa vār- tiem ie- jā- dams, Tas
 sa- tiek vie- nu ga- nu meit', Fid-
 rī, fid- rā, fid- ral- la- lā,
 Tas sa- tiek vie- nu ga- nu meit'.

Kungs noņem savu cepurīt'
 Un dod tai meitai laborīt',
 Fidrī, fidrā, fidrallālā
 Un dod tai meitai laborīt'.

Kungs lieciet galvā cepurīt,
 Es esmu prasta ganu meit'.

Kas tu par prastu ganu meit',
 Iekš tīra zīd' un samta ģērbt.

Kas tur par daļu lielkungam,
 Kad mans tēvs spēj to samaksāt.

Ja, skuķi, muti neturēs,
 Es tavu galvu nocirtīš'.

Kungs, žēlo manu dzīvību,
Es došu trīssimts dālderu.

Tie trīssimts dālder' nav nekas
Par tavas mutes brūķēšan'.

Kungs, žēlo manu dzīvību,
Es došu savas avis tev.

Man tavas avis nevajag',
Kad es to grib', tad tev būs mirt.

VILTĪGAS ACIS

313

A. Vinters

Es zi-nu, šie vār-di Tev ne-nāk no sirds,
 Jo re-dzu, ka a-cis tev vil-tī-ba mirdz.

Es zi-nu, šie vār-di driz gai-sīs kā vējš
 Bet sa-lauz-tai sir-dij tad ne-būs vairs miers.

Tu jau-tā, draugs, man kā-dēļ ne-ti-cu tev?
 Ta-vi vār-di tak skan e-si mī-ļa tu man.

Bet, zi-nu, šie vār-di tev ne-nāk no sirds.
 Jo re-dzu, ka a-cis tev vil-tība mirdz.

VIRŠI ZILI, VIRŠI SĀRTI

E. Zālīte

Vir- šī zi- li, Vir- šī sār- ti Tā kā jū- ra
zib un zied. Pē- dē- jie tie go- da vār- ti,
Va- sa- rai kur cau- ri iet.

Vēl gan silti vēji staigā,
Bites ziedos saldi san,
Bet jau klusā dabas vaigā
Rudens tuvums jaužams man.

Skumji zilos viršos skatos,
Cilvēks mīļš man prātā nāk,
Kuram mīkstos, tumšos matos
Daži sidrabot jau sāk.

Rodas karsta vēlēšanās
Rokas tam ap kaklu vīt,
Kamēr viņa dzīslās, manās,
Vēl no vasaras kas mīt.

Paies gadi, norims ilgas,	Ja zied lūpas, kvēlo skati,
Acīs uguns izdzisis,	Steidzies mīlu ņemt un dot,
Dvēseli kā sausas smilgas	Zili virši, sirmi mati,
Saltas, tukšas dienas tīs.	Rudeni sāk iešūpot.

Tautas dziesma

Vi-si cie-ma su-ņi rē-ja, Kad es jū-dzu
 ku-me-li-ņu, Vi-si cie-ma su-ņi rē-ja,
 Kād es jū-dzu ku-me-liņ'.

Sēd' iekšāi, līgaviņa,
 Lai rej suņi nebaidies.

Es kumeļu noturēšu
 Ar abāmi rociņāmi.

Ar abāmi rociņāmi,
 Ar tām siksnu grožiņāmi.

Siksniņāmi, sprādzītēmi
 Neredz manu kumeliņu.

Lentītēmi, bantītēmi
 Neredz manu līgaviņu.

Vi - siem ro - zes dār - zā zie - dē,
 ma - nas ro - zes ne - zie - dē - ja,
 Vi - siem ro - zes dār - zā zie - dē,
 ma - nas ro - zes ne - zie - dēj'.

Vai tādēļi neziedēja,
 Ka es augu karavīris - vīrs?

Šūpo mani, māmuliņe,
 Tu vairs ilgi nešūposi - nešūpos.

Šūpos mani jūras viļņi
 Karavīra laiviņāi - laiviņā.

Dievs līdzēsi izdienēti,
 Pārnākt mājās atpakaļi - atpakaļ.

Redzēt tēvu, māmulīti,
Redzēt savu līgaviņu - līgaviņ'.

Nu ardievu, tēvs, māmiņa,
Nu ardievu, līgaviņa - līgaviņ'.

P. Blaus

G
 Zelts un sud-rabs pa-tīk man, Lie-to-jis to
 C6 C G
 bū-tu, Pil-nu jū-ru vē-lē-tos,
 D G
 Tai lai iek-šā kļū-tu. Ne-va-jag jau
 E7 Am
 nau-dai būt, Mīļš ir tas, ko vel-ta
 G D7
 Mē-ness, sta-ru sid-ra-bā, Zvaig-znī-tes no
 G C G
 zel-ta. Mē-ness, sta-ru sid-ra-bā,
 D7 G
 Zvaig-znī-tes no zel-ta.

Bet tas zelts daudz skaistāk spīd,
Kas kā Laimas balvas,
Divas zelta bizēs slīd,
Līgavai no galvas.
Tāpēc jautri, mīļākā,
Lai mēs laimi baudam,
Pirms kā mati sidrabo,
Un mēs šķirti raudam.

Re, kā kausā vizuļo
Zelta vīns kā liesma!
Klau, kā sidrabskaņi skan
Jautru buršu dziesma!
Kas var liegt, ka pasaule
Reiz bij zelta klāta?
Nāk tak vēl ir sirmgalvjiem
Jaunīb's laiki prātā.

U. Grasis
Ēbreju t. dz.

Dm A Dm A
 Ne-raud, mā-siņ, gan drīz nāk-šu,
 Dm Gm Dm Gm Dm
 Var-būt bū-šu jau mā-jās rīt.
 A Dm A
 Tā-lu jā-si, ne-ap-stā-si,
 Dm Gm Dm A Dm *Piedz.C*
 Ne-va-rē-šu tev' sa-gai-dīt. Vē-los re-dzēt
 F C
 sve-šas ze-mes, Tur, kur sau-le
 F C
 spo-žāk mirdz; Tur, kur ne-kad
 F A7
 ne-tumst de-bess, Tur, kur brī-va
 Dm A7
 būt var sirds. Ze-me, ze-me, kas tā
 Dm C F
 ze-me, Ja te īs-tas brī-ves nav?

A7 Dm

Bri-ve, bri-ve, kas tā bri-ve,

A Dm A Dm

Ja tev sa-vas ze-mes nav?

Paliec, bāliņ, nesteidz projām,
 Viena būšu bez tevis es.
 Noriet saule, laiks ir klātu
 Doties projām svešzemēs.
 Vēlos redzēt...

Gaidu, gaidu, nesagaidu
 Dienu gaišo. Kad būsi tu?
 Ceru, ceru, ilgi ceru,
 Cik vēl ilgi, to nezinu.
 Vēlamies mēs mūsu zemi
 Atkal brīvu redzēt drīz.
 Laime, lūdzam, mums to lemi.
 Kad to reiz kāds sapratis?
 Zeme, zeme...

G
 Zie- dē- ja ro- zes, zie- dē- ja nel- kes,
 D G
 Zie- dē- ja ne - aiz- mir- stu- les, Un
 D G
 tā- dēļ sau- cu es Skais- ta ir jau- nī- ba,
 C6 G D G
 Skais- ta ir jau- nī- ba, Tā ne- nāks vairs.
 Piedz. D
 Tā ne- nāks, ne- nāks vairs, Tā ne- at-
 G C6 G
 grie- zī- sies, Skai- sta ir jau- nī- ba, Tā ne-
 D G
 nāks vairs.

Bij man reiz muižiņa,
 Ar astoņpadsmit laukiem,
 Un par šiem lauciņiem
 Man bij liels prieks.

Bij man reiz vīna koks
Ar astoņpadsmit zariem;
Un no šiem zariņiem
Man tecēj' vīns.

Bij man reiz meitene
Ar astoņpadsmit gadiem,
Un par šiem gadiņiem,
Man bij liels prieks.

Novīta rozes, novīta neļķes,
Atstāja mani meitene ...
Un tomēr saucu es:
Skaista bij jaunība! u. t. t.

Tautas dziesma

D A

Zie-di, zie-di, ru-dzu vār-pa,

D G

De-vi-ņā-mi ai-lī-tēm. Zie-di, zie-di,

D A

ru-dzu vār-pa, De-vi-ņā-mi ai-lī-

D

tēm.

Mani brāļi klēti cirta,
Deviņiem arodiem.

Cērtiet, brāļi, ko cirsdami,
Uzcērtiet man istabiņ'.

Uzcērtiet man istabiņu,
Ar trejāmi duravām.

Pa vienāmi saule lēca,
Pa otrāmi norietēja.

Pa trešāmi es izgāju,
Galvā ziļu vainadziņu.

Em
Zied zi- las pu- ķes me- ža
ma- lā, Tās skais- ta sku- ķe kā- ri plūc.
Am
Tai smai- došs vaigs un ma- ti
Em B7 Em B7 Em
va- ļā Tā pu- ķes plūc un sprauž pie krūts.

Man arī patīk zilās puķes,
 Ko daiļā meiņa kāri plūc;
 Bet labāk patīk pati skuķe,
 Kas mīļi glaužas man pie krūts.

Jau rudens klāt - un zilās puķes
 Vairs nezied koši mežmalā.
 Vairs neredz arī skaisto skuķi
 Kas pretī nāca smaidoša.

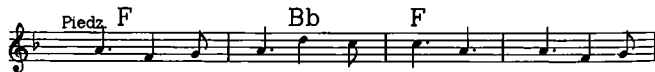
E. Rozenštrauhs

Bij va-sa-ra to-reiz tik zai-ga, Un
Tu pre-ti man nā-ci tik mai-ga, Tev

smar-žo-ja pļā-vas un sils.
gal-vā bij la-ka-tiņš zils.

At-mi-ņā la-ka-tiņš zi-lais, Ma-ti kā

saul-sta-ru riets, Bi-ji man vie-na,

Nakts tu un die-na, Mī-las vis-krāš-ņā-kais

zieds!

Tos vārdus, ko teici man ķīlai,
Tos sirdī es ieslēdzu sev,
Jo toreiz es ticēju mīlai,
Es ticēju laimei un tev.

Tā pagāja vasara zaigā
Un novīta pļava un sils,
Vairs nenāca meitene maigā,
Kam galvā bij lakatiņš zils.

Em
Man dzī- vē lai- mes nav, tā tei- ca

B
zīl- nie- ce: tik skum- jas, a- sa- ras un šķir- ša-

Em Am
nās. Man vai- rāk ne- stās- ti par ma- nu

Em B
lik- te- ni, jo zi- nu, kā man ceļš ir aus- tru-

Em
mi.

Bij kārtīm taisnība, ko tās reiz stāstīja:
Tik ilgas, asaras man nolemtas.
No jaukās bērniņas tik paliek atmiņas,
Un skumjas vēstules no meitenes.

Ardievu, meitene! Man zuda tava sirds.
Tik drūmais liktenis man pretim mirdz.
Šī spēle velnišķā ir mana mīļākā,
Tad jūtu es, ka stundas ātrāk skrien.

Ja dzīvē atrodi, kas tevīm laimi sniedz,
Tad mirkļus saldākos sev nenoliedz.
Un skūpstot aizmirsti, tu mūsu likteni,
Jo sirdij', zini draugs, ir pavasar's.

ZVEJNIEKS MANI AICINĀJA

Tautas dziesma

D G D

Zvej-nieks ma-ni ai-ci-nā-ja, Nāc, mei-ti-ņa

G G C

lai-vi-ņā. Es ne-ie-šu, zvej-nie-ci-ņi,

D G

Ta-vā o-ša lai-vi-ņā!

Vējiņš tevi tālu pūta,
Saule vaigus balināj'.

Saule vaigus balināj',
Vējiņš matus plivināj'.

Vai tu nāksi, vai nenāksi,
Es jau tevi gan dabūš'.

Nu ir rokā, nu ir rokā,
Mana paša līgaviņ'.

Tautas dziesma

Zvir-bu-li, zvir-bu-li, kad ņem-si sie-vu,
 Ai, ai, džam, džam, kad ņem-si sie-vu?

Rudeni, rudeni,
 Ap miežu laiku.

Pūcīte nomina
 Zvirbulim kāju.

Zvirbulis aicina
 Visādus viesus.

Zvirbulis aizveda
 Pūcīt' uz tiesu.

Pūcīte palika
 Neaicināta.

Pūcītei nosprieda
 Pērienu dabūt.

Pūcīte atnāca
 Neaicināta.

Kam nāca kāzās
 Neaicināta.

Zvirbulis paņēma
 Pūcīti dancot.

SATURA RĀDĪTĀJS

Aijā	1
Aijā, Ancīt, aijā	2
Aijā žūžū, lāča bērni	3
Aiz ezera balti bērzi	4
Aiz kalniņa dūmi kūpa	5
Aiz upītes es uzaugu	6
Aiz upītes jēri brēca	8
Ak, cik gaiši naktī uguns mirdz.....	9
Ak draugs, es vairāk nežūpoju	118
Ak teci jel saulīt	76
Ak, vai cik žēl	10
Ak, vecā buršu greznība	12
Alus ezeriņš	14
Alutiņi, vecais brāli	16
Apsēgloju melnu kuili	17
Ardievu Rīgas sirmais Vērman' sils	19
Atceries, meitenīt	21
Atmiņas	23
Atzišanās.....	183
Augstienē pie Madonas	24
Augu naktī pogo lakstīgala	156
Āvu, āvu baltas kājas	26
Balsis	27
Balta roze manā dārzā zied.....	28
Baltā bērzu birze	193
Baltijas jūra	30
Bandinieka rudzi auga	32
Baudi zaļo jaunību	33
Bēdu manu lielu bēdu.....	35
Bērīts manis kumeliņš	37
Bleķa kronis.....	38
Brālīt', iedzer vēlreiz	39

Brūklenājs	41
Brūnacīte	42
Caur sidraba birzi gāju	43
Cekulaina zīle dzied	44
Cel mani pār par Daugavu	10
Čiepiņa.....	45
Čigāni.....	47
Čigāniete	48
Čigānzēns no tirgus mājā	48
Čučī, guli, līgaviņa.....	50
Daugav' abas malas	51
Daugavas laivinieks.....	52
Daugaviņa māmuliņa.....	53
Daugaviņa puto balti.....	54
Dažu skaistu ziedu.....	55
Debess tumša, mākoņaina.....	56
Dej, dej, vistiņa, dej.....	57
Dejo, dejo	59
Didam, didam	116
Div' dūjiņas gaisā skrēja	61
Div' dzeltenī kumeliņi	62
Div' pļaviņas es nopļāvu.....	63
Divi bija	64
Dodiet manim, dodiet manim	36
Āraugs nejautā	66
Dzegūze kūko.....	67
Dzeltenie bērzi.....	68
Dzeltens manis kumeliņš	70
Dzer, dzer, brālīti dzer	58
Dzert un dziedāt patik man.....	72
Dzertuve.....	73
Dzērājpuisis bēdājās.....	71
Dziedāj' tautu tīrumāi	75

Dzimtenes dziesma	76
Dzīvīte, dzīvīte.....	78
Ej, saulīte, drīz pie Dieva	80
Es ceru, ka kādreiz man dārziņš būs	81
Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme	83
Ēs dziļi glāzē ieskatījos	85
Es izkūlu kunga riju.....	87
Es kaŗāi aiziedams	88
Ēs katru sestdien's vakaru.....	89
Es meitiņa kā rozīte	91
Ēs nenācu šai vietā	92
Es nezīnu un nesaprotu	93
Es redzēju jūrīnā	94
Es savai līgavai.....	95
Es tik lādē.....	97
Ēs uzkāpu kalniņā.....	98
Ēs vēlos mājās pārnākt.....	99
Es zīnu, ka vienreiz man dārziņš būs	81
Es zīnu šie vārdi.....	313
Ēs zīnu visi mani nievā	100
Gaida, gaida	101
Ģara mana šī naksniņa.....	102
Ģaujas laivinieks	103
Ģesta Berlīngs.....	105
Ģrēks	107
Ģērbies, saule, sudrabota	108
Iedzersim pa glāzei.....	109
Iekš divām skaistām acīm.....	93
Ilgī mani Brūnacīte	42
Ir Jāņu nakts.....	110

Jau saule riet	23
Jau sen šo zemi bērzu zemi sauc	127
Jauns un traks	111
Jāņu nakts	110
Jel pielej, draugs, putoj'šo kausu	113
Jūlai nieks	114
Jūras māte	116
Jūriņ' prasa smalku tiklu	117
Jūs brāļi, kad vairs nežūpoju	118
Kad ar uzvaru	120
Kad divas sirdis nesapas	121
Kad jāšķirās no tēva mājām	265
Kad prieki kūš	123
Kad klētiņā dusēsi tu	161
Kad vēl puika biju	124
Kam tu zviedzi	187
Kam ziedi, mežābele	126
Kaņavīri bēdājās	128
Kas dārzā	129
Kas tie tādi, kas dziedāja	130
Katru sestdien's vakaru	89
Kaut būtu mūsu zemīte	14
Kā sendienās	299
Kādam saimniekam	47
Klusi, klusi ratīns rūc	131
Ko gaidīji sērdienīte	132
Krambambuli	133
Krauklīt's sēž ozolā	135
Krizantēmas	136
Kuģis no dzimtenes	137
Kulies pati, kunga rija	139
Kur Daugava veļ savus vilņus gausi	140
Kur tad tu nu biji āzīti, manu	142
Kur tu augi, daļa meita	144
Kur tu jāsi tautu dēlsi	145

Kur tu skriesi vanadzīni	146
Kur tu teci, kur tu teci	147
Kurš putniņis dzied tik koši	149
Ķemermiestiņā	150
Ķēvīte, mana svilpastīte	151
Ļai glāzi putaino	152
Ļai kopā sanākam	154
Ļai nu paliek šoruden'	155
Lakatiņš zilais	326
Ļakstīgalas naktī	156
Liec, lai glāze staigā	33
Līgo laiva uz ūdeņa	159
Līgodama upe nesa	158
Lokatiesi mežu gali	160
Lulu	161
Makaroni, špināti	309
Māmiņ', mīļo, māmiņ'	163
Man māmiņa piesacīja	164
Ļmans brūtgāns ir jātnieks	165
Mans kuģis uz dzimteni	137
Manu tēvu, vecu tēvu	166
Maza biju, neredzēju	169
Maza, maza meitenīt'	170
Ļmaziņš biju milulītis	171
Ļmazs bij' tēva novadiņis	173
Ļmātei meita	168
Meita gāja uz avotu	174
Ļmeitas mani aicināja	175
Ļmeitenīte spulgacīte	176
Meldermeitiņa	177
Melnais čigāns	285
Ļmeža būdiņa	180
Mežābele	126

Mežezeru migla.....	181
Mēnešu jubilejas dziesma.....	179
Miglā asaro logs.....	183
Mīlu mazo Lulu.....	161
Mūsu zeme.....	51
Nāk rudentiņis.....	185
Neraud māsiņ, gan drīz nākšu.....	320
Neskumsti meitenīt'.....	21
Ņevis slinkojot un pūstot.....	186
Ņezviedz, bērais kumeliņ'.....	187
Nu ardievu, tēva sēta.....	188
Nu ardievu, Vidzemīte.....	189
Nu paliec sveiks, mans balodīt'.....	190
Nu tik brāļi naigi, naigi.....	53
Ozolīti, zemzarīti.....	191
Pa to ceļu.....	197
Pa Vērmanīti.....	199
Padziedāsim nu, bāliņi.....	192
Paliec sveika.....	193
Paliec sveiks mans mazais draugs.....	195
Pa to ceļu kur dzeltenie bērzi.....	68
Par dzimteni dziesma man sērīgi skan.....	76
Pazudušais dēls.....	202
Pāvests un sultāns.....	200
Pērkons veda vedekliņu.....	205
Pidirallā.....	223
Pidriķis.....	207
Pie dzintara jūras.....	209
Pie loga vāzē stāv krizantēmas.....	136
Pie Melnās Valzivs.....	211
Pie baldzietes precinieks.....	155
Pirmā diena, otrā diena.....	213
Projām jāiet.....	214

Puiši jāja pieguļā	215
Puiši meitas apsūdzēja	216
ĶPuiši, puiši, kas tie puiši.....	217
Pulcējaties, latvju dēli.....	218
Pūt vējiņi	220
Raug, draugi, kā šī kannā mirdz	221
Redz' kur jāja div' bajāri.....	222
ĶReiz bija puķīte	223
Reiz liktenis manim bij' lēmis	240
Reiz vasara toreiz bija zaiga	326
Rīga dimd	224
Rīgas enkurnieki	225
Rīgas meičām skumjas kļūst sejas	195
ĶRikšiem bērīti es palaidu.....	226
Rikšiem bērīti es palaidu.....	228
Rindām auga ozoliņi	230
Rozes sen jau novītušas	41
Rozēm kaisu istabiņu	231
Rupmaiz' kukuls	232
ĶSalda vīna kausu sniedziet	233
Sarkandaiļa roze auga	234
ĶSatikties satikties.....	240
Sārtas kā rozītes magones zied	278
Sārtas kā ugunis magones zied.....	279
ĶSaule riet aiz kalna gala.....	235
Saulīt' tecēj' tecēdama.....	236
Saulīt' vēlu vakarā	237
Sekss ir labs.....	238
Sen, sen.....	240
ĶSen tas bij.....	242
Seši mazi bundzeniēki.....	243
Sijā auzas, tautu meita	244
Skaista ir jaunība	322

Skaista mana brāļa sēta	245
Skaisti dziedi lakstīgala	246
Sniedz man šurp jaunekli, ragu.....	247
Šniga, sniegi putināja	248
Štaburadze	249
Štaigājot pa Vērmanīti.....	199
Stādīju ieviņu	251
Stāv dzirnas zaļā ielejā	177
Strauja, strauja upe tecēj'.....	252
Students apkārt ceļojot.....	253
Stūru, stūriem tēvu zeme.....	255
Sudmalīņas	257
Šai drūmā dzertuvē.....	73
Šalc zaļais mežs	259
Še, kur līgo priežu meži.....	260
Šie kauli, šī miesa	262
Šis alutiņš.....	133
Šitā, dzīvo saimnieka dēli.....	263
Šitā, zēni, dzīvodami	264
Šķīroties no tēva mājām	265
Tad nebij' ausmas	105
Tautiešami apsolīju.....	267
Tautiešami roku devu	268
Tautiet's mani pavadīja	269
Tās balsis	27
Tās pukītes ar ziliem ziediem	10
Te bij' laba saiminiece.....	271
Teici, teici, valodiņa	272
Tek saulīte tecēdama	236
Tik jaunībā	274
Tik pie Gaujas.....	260
Tikai viena dziesma mīļā man	273
Tikmēr situ galda malu	276
Tō skaidro ūden' nejauciet.....	15

Ļo tik zina es un viņš	278
Ļōli dzeivoj muna meilo	277
Trīcēj' kalni	280
Trīs jaunas māsas	281
Trīs priedītes siliņā	282
Tumbā, tumbā, tumbā	175
Tumsa, tumsa, kas par tumsu	284
Tumša nakte, zaļa zāle	287
Ļumša, tumša tā eglīte	288
Ļumšajā naktī	285
Tur augšā uz bēniņiem	290
Tūdaliņ, tagadiņ	283
Ugunskurs mans tumsā spīgo	294
Ugunskurs nakts tumsā kvēlo	295
Upe nesa ozoliņu	296
Uz alus mucas pagrabā	297
Uz galda liec man	299
Ļz kalna stāv vientulis ozols	300
Uz loga glāzē stāv krizantēmas	136
Uz zaļo pļaviņu	302
Vakars pienāk negaidīts	123
Vai gudrās dabas mājiens	305
Ļaidava	303
Vakarā ap šādu laiku	307
Yecpiebalga	308
Vēstule no Sorento	309
Vienam saimniekam pie mājām	47
Viens kungs, pa vārtiem iejādams	311
Viltīgās acis	313
Ļirši zili, virši sārti	314
Visi ciema suņi rēja	315
Visiem rozēs dārzā ziedē	316
Vīnu man	233

Želts un sudrabs patīk man.....	318
Zeme, zeme	320
Žied zilās puķes meža malā.....	325
Ziedēja rozēs, dziedēja nelīķes.....	322
Ziedi, ziedi, rudzu vārpa.....	324
Zilais lakatiņš.....	326
Zīlniece	327
Zvejnieks mani aicināja	328
Zvirbuli, zvirbuli.....	329

LIXSMA

1911